XXVI. évfolyam, 41. szám 31 Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

1968. október 10.

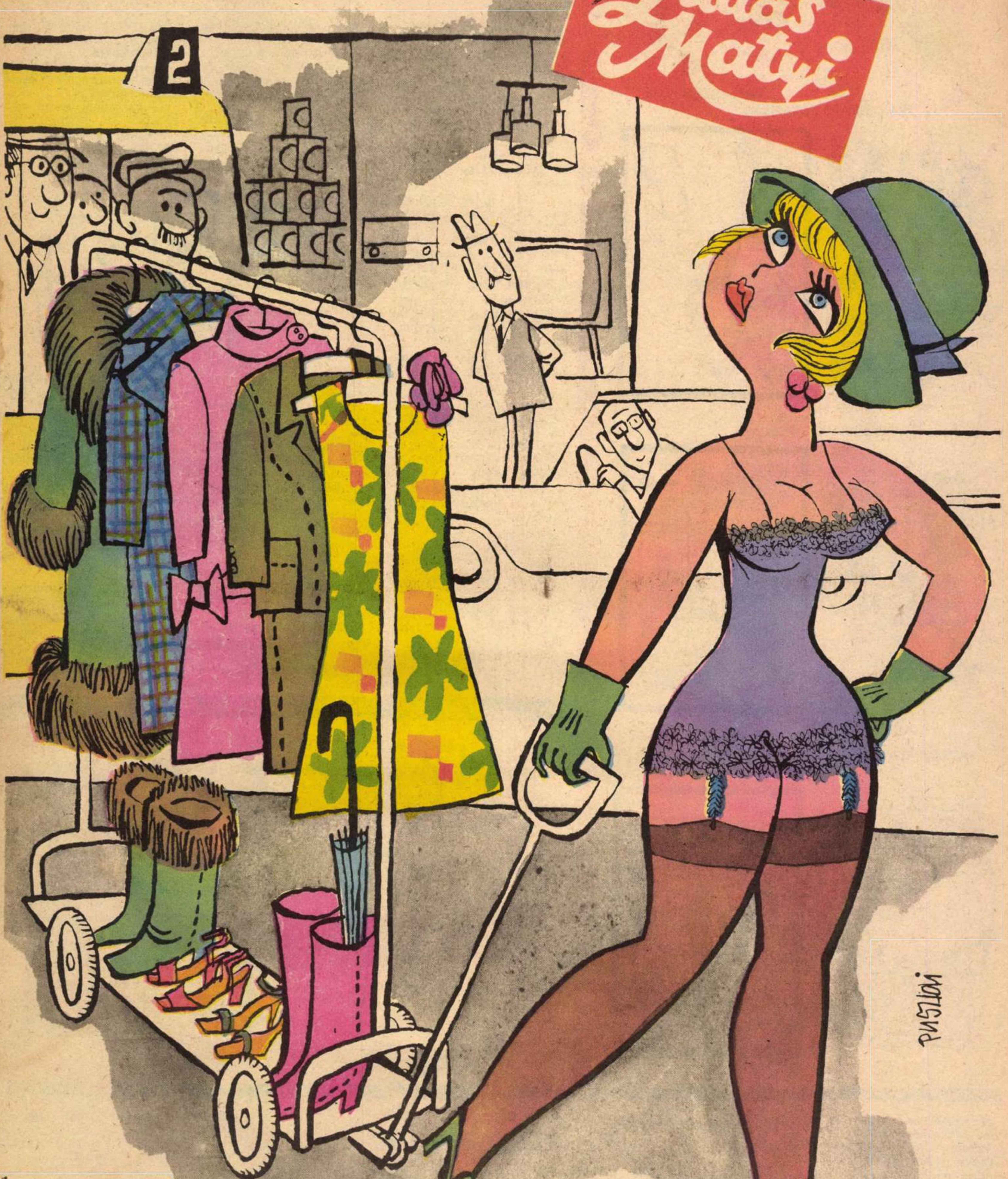

Pusztai Pál rajza

— Óránként változik az időjárás... De velem nem fog kibabrálni...

Gyümölcs-nemesítő javaslatok

Fülöp György rajzai

IRÁNYÍTHATÓ SZILVAMAG

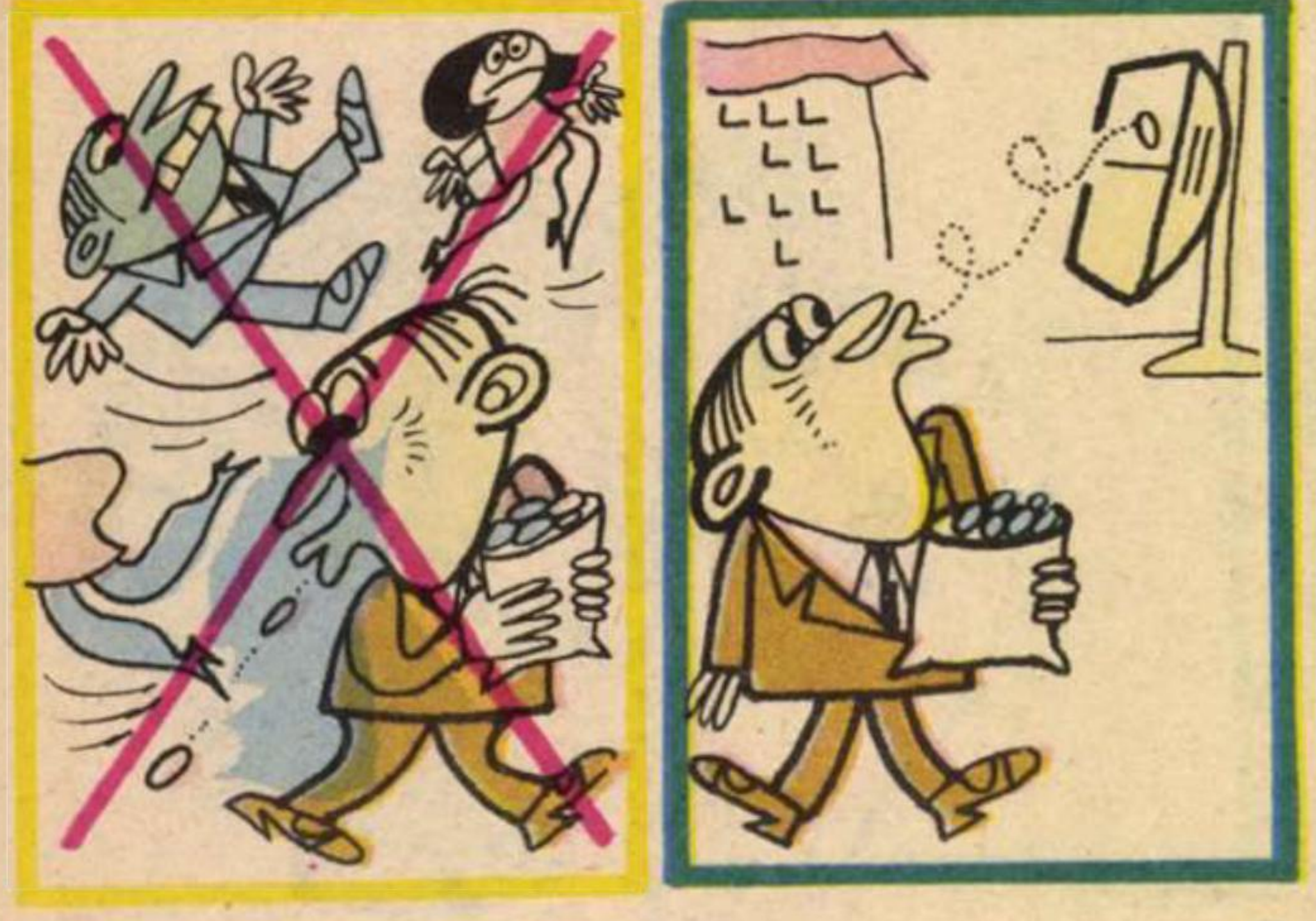

HORDOZHATÓ DINNYE

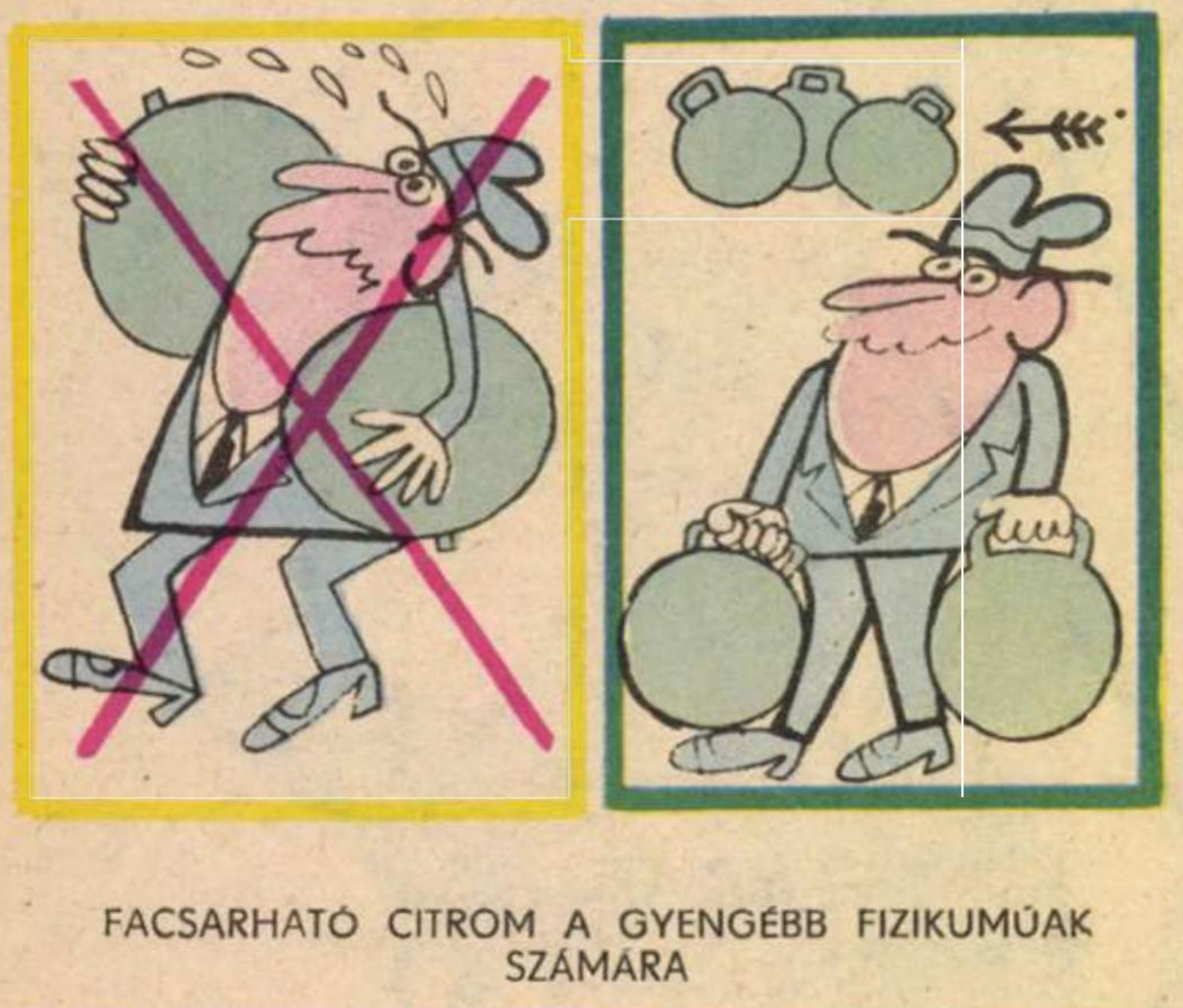

FACSARHATÓ CITROM A GYENGÉBB FIZIKUMÚAK SZÁMÁRA

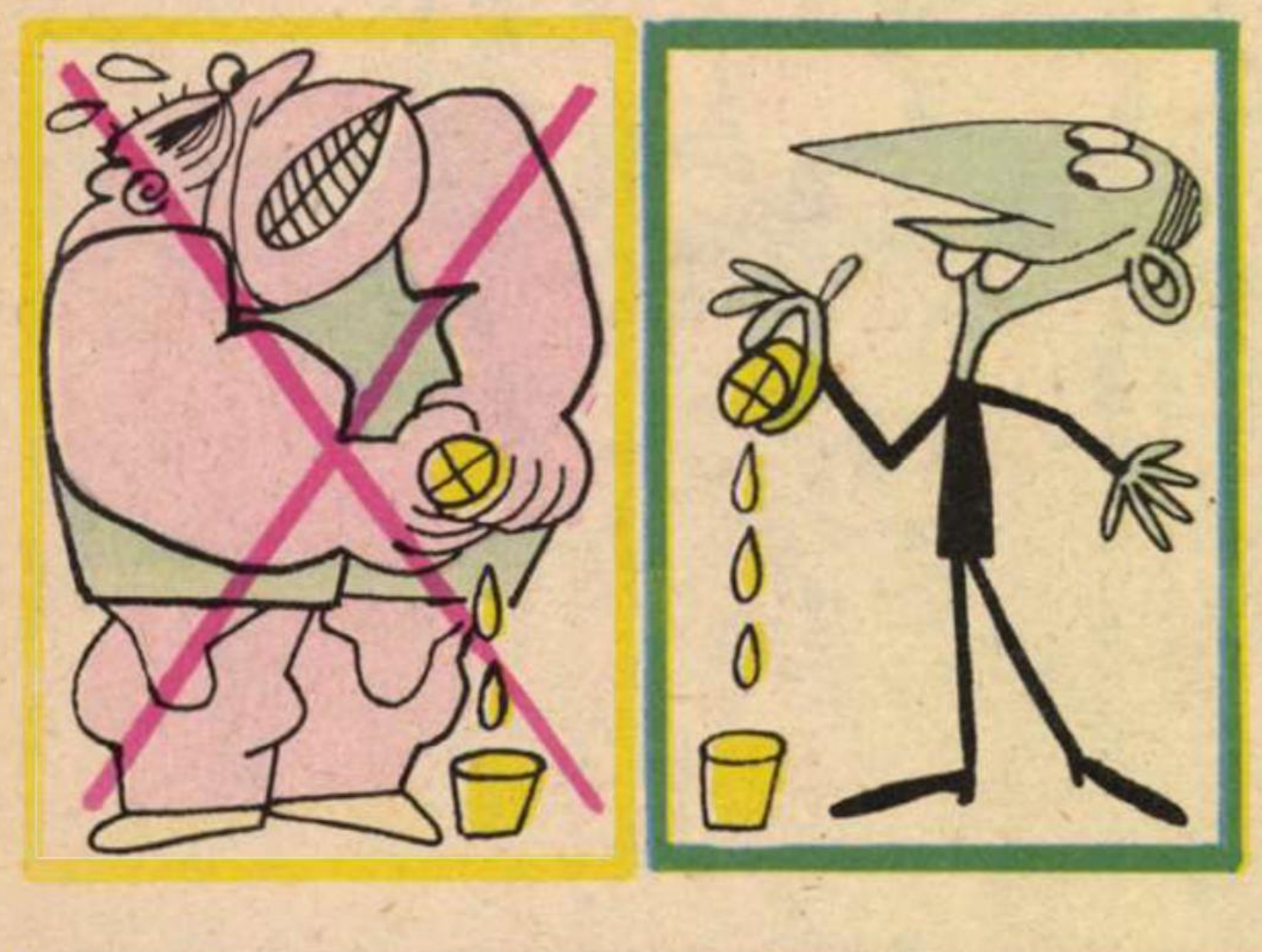

RÖVID TURISTA ÚT

Hogy milyen emberek vannak! A nagynéném tíz napra Párizsba ment — s már másnap visszajött.

— De Naca néni, Naca néni — sopánkodtam —, ezért tanulta heteken keresztül azt a húsz francia szót!?

Naca néni hallgatott. Méltatlankodva érdeklődtem:

— Hát a Mona Lisát sem nézte meg a Louvreban? Nem ellenőrizte, hogy csakugyan olyan rejtélyesen mosolyog-e, vagy humbug az egész?

Ingatta fejét: nem látta.

Megőrülök, végre egy rokon, akiben bízhatnék ebben a mosoly-ügyben, és az is vízben hagy.

— De a Bois de Boulogne-ban csak volt?

— Ott sem.

Istenem, micsoda asszony! Lépegethetett volna Ady lába nyomában, meglesthette volna a szökevény őszt, és erre hazaszökik előle.

— De az Eiffel-toronyról csak lenézett az éjjeli Párizsra?

Nem nézett le.

— Hát nyögje már ki miért nem?

Lassan szakadtak ki belőle a szavak, gyötrelem volt végighallgatni.

— Föl-ül-tem a vo-nat-ra.

— A lényeget, Naca néni, a lényeget. Fölült Pesten, és leszállt a Gare de l'Esten.

— Nem száll-tam le!

— Jó, nem a Gare de l'Esten, hanem máshol.

— Megérkeztem Hegyeshalomra.

— Világos, anélkül nincs Párizs.

— Ott följöttek a vámosok vagy mik.

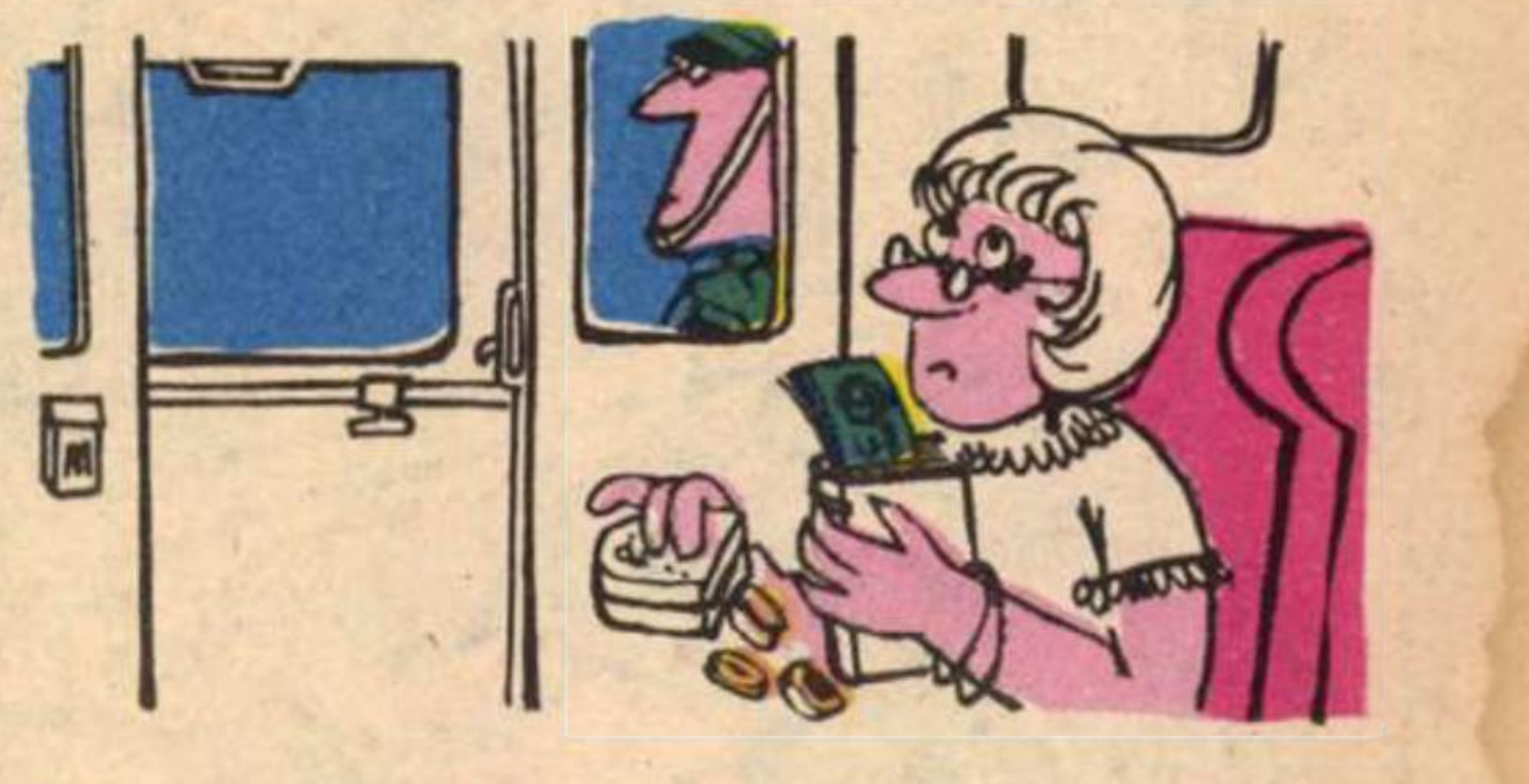

— Ez is vele jár.

— Köszöntek és...

— Mert udvariasak. Aztán elköszöntek!

— Nem köszöntek el. Mert kép-zeld, kép-zeld!

Naca néni kétségbeesetten nézett rám. Ugyan mit képzeljek el? Mit? Csak nem szívgyengeség fogta el Naca nénit vagy valami hasonló?

Nyertem. Szívgyengeség.

— És képzeld, idegességemben leejtettem a szemüvegtokot a svájci frankokkal.

Megállt az eszem. Szemüvegtokban frankot tartani!

— A szendvicsek közül meg kigurultak a Na-pó-le-on a-ra-nyak.

Hüledeztem.

— De, hogy lehet ilyen rágós szendvicset készíteni az útra?

— És tudod, velem volt a biblia is.

— Helyes, benne a szentképekkel, hogy ne érje baj az úton.

— És ott a Máté evangéliumának elején a dollár...

Keresztet vetettem, de hiszen ez szentségtörés — szentkép helyett dollár a bibliában. Így nem csoda, ha nem sikerült az út...

El is hallgatott Naca néni, borúsan mélázott. Hogy valamit mégis mondjak, érdeklődtem:

— Na, és különben, hogy tetszett Hegyeshalom?

Semmi hazaszeretet nem volt a feleletében:

— Pfuj, én még ilyen pocsék magyar helyet nem is láttam...

Nagy S. József

BOLONDOK

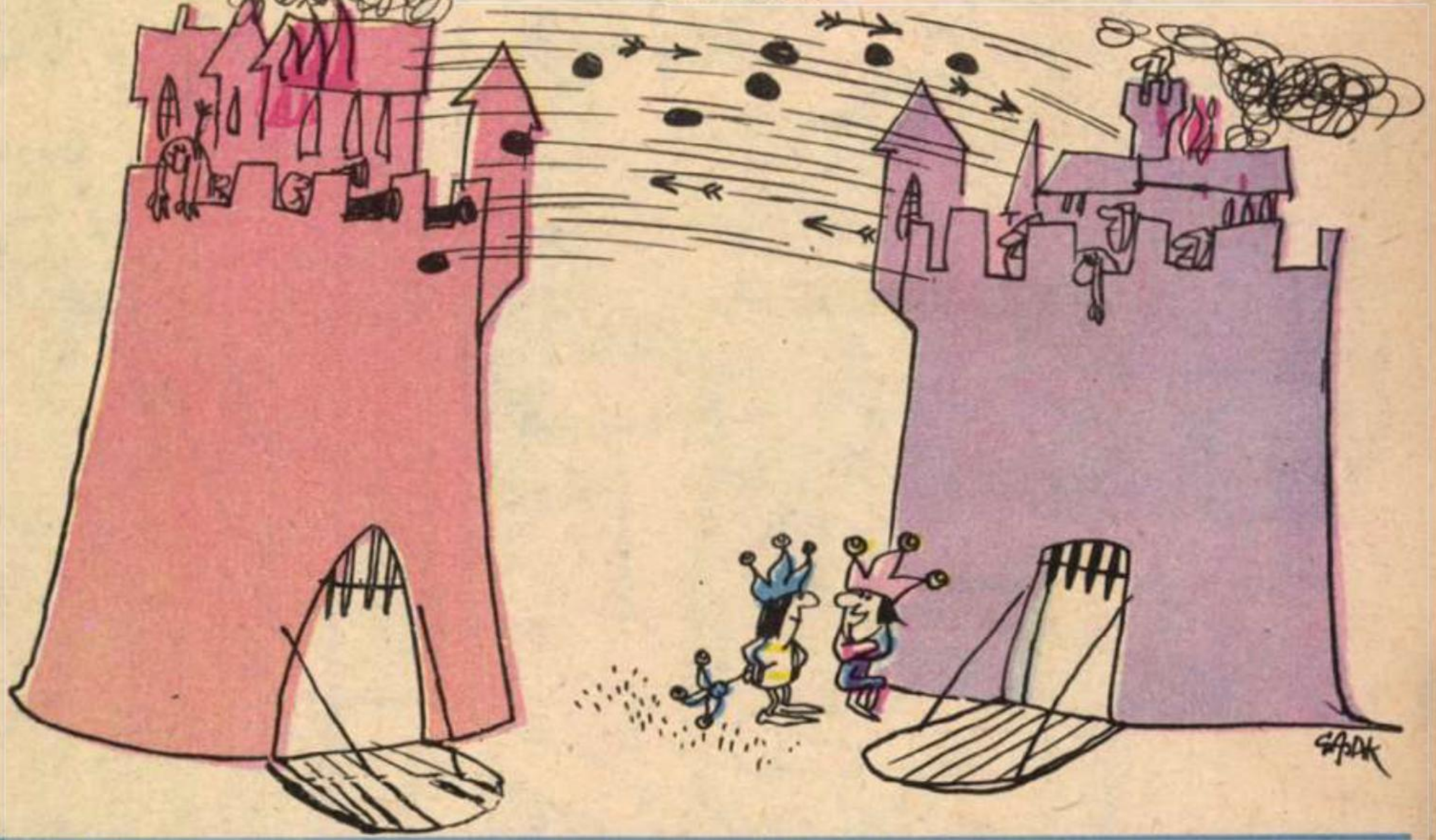

LE A BÜROKRÁCIÁVAL

EGY CUKRÁSZDA TÖRTÉNETE

A napokban elmentem a Kovács cukrászda előtt.

Persze, már régóta nem hívják Kovács cukrászdának. Akkoriban, amikor gyakori vendége voltam, a Bajcsy-Zsilinszky utat is még Vilmos császárnak nevezték és a cukrászdát boxai miatt kerestem fel előszeretettel, természetesen nem egyedül.

Aztán a császárt ezen a környéken is detronizálták, Kovács egyelőre még maradt, én is maradtam, mint vendég és még mindig nem egyedül. De akkor már fél szemmel a pultot is figyeltem, nem tesznek-e ki valamiféle normális süteményt, mivel a melaszosat nagyon untuk.

Nem is kellett soká várni és eljött az az idő, amikor a pótsütemények száműzettek a cukrászdából és visszatértek a tejszínhabosak, a csokoládésak, frissen és csábítóan. A boxok még megvoltak.

Egyszer aztán a cukrászdát elnevezték „Előré”-nek, akkoriban már ritkán jártam oda. A cukrászda megjelölés mellé a divatot követve, odakerült az „és eszpresszó”. Ha néha-néha betértem, elégedetten tapasztaltam, hogy a cukrászda most is lépést tart igényeimmel: a süteményválaszték egyre gazdagabb lett, a box egyre ritkább, majd el is tűnt.

Nos, a napokban ismét elmentem a cukrászda előtt, mely ma is az Előre nevet viseli, de hogy az elnevezés fantáziadúsabb legyen, száma is van „654. sz. cukrászda és eszpresszó”. De mit látok még kiírva, feltűnő betűkkel?

„Sólet füstölt hússal, egész nap kapható.”

Istenem, milyen mámorosan romantikus lenne e cukrászdában üldögélni, kéz a kézben, két tál sólet mellett, benne füstölt hússal. De akár kávé mellett is, ugyancsak kéz a kézben (csakis kéz a kézben, mert mint jeleztem, boxok már nincsenek), miközben a szomszéd asztaltól száll felénk a sólet-illat...

Földi Iván

KÉMÉNYEGETÉS

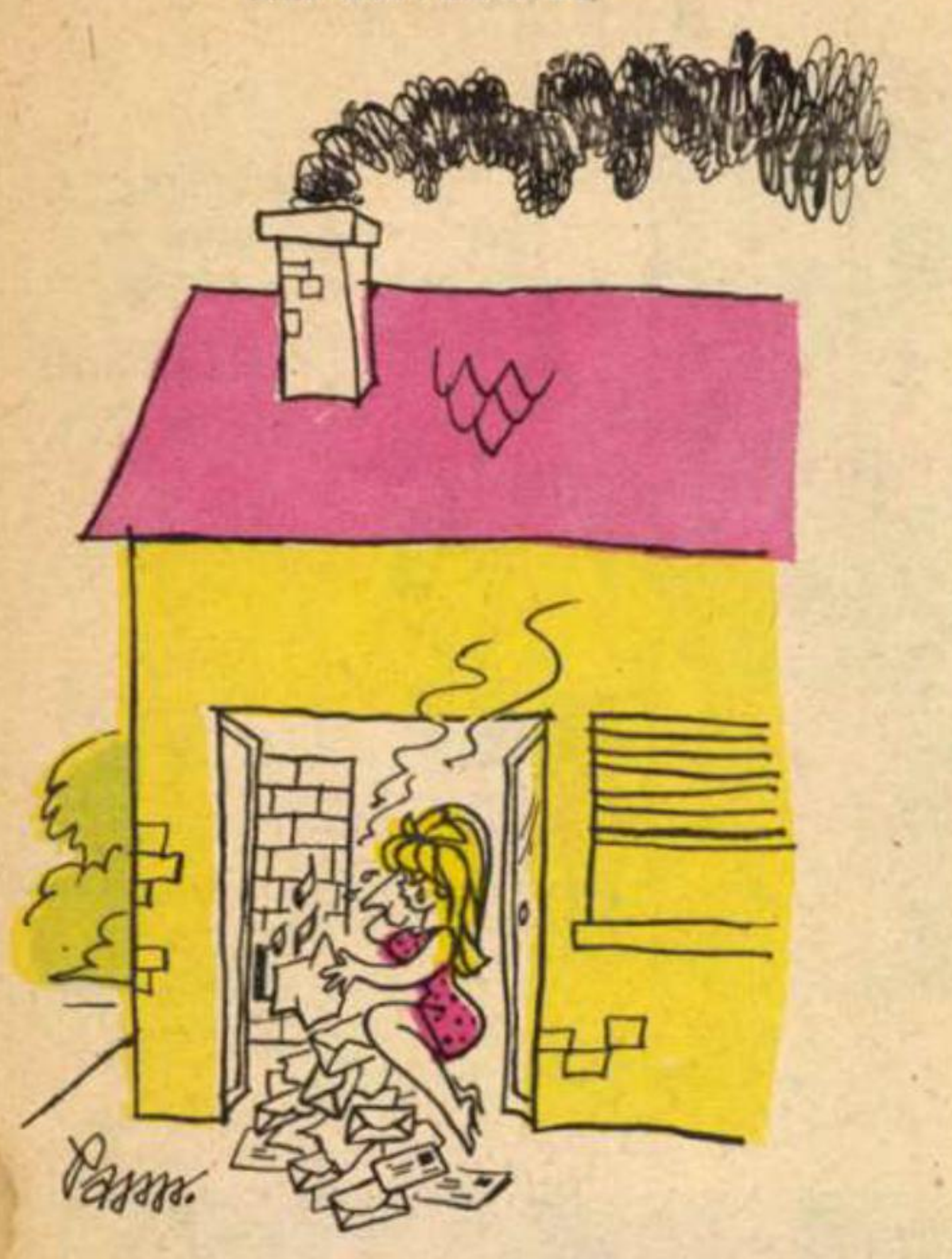

ELDORÁDÓ

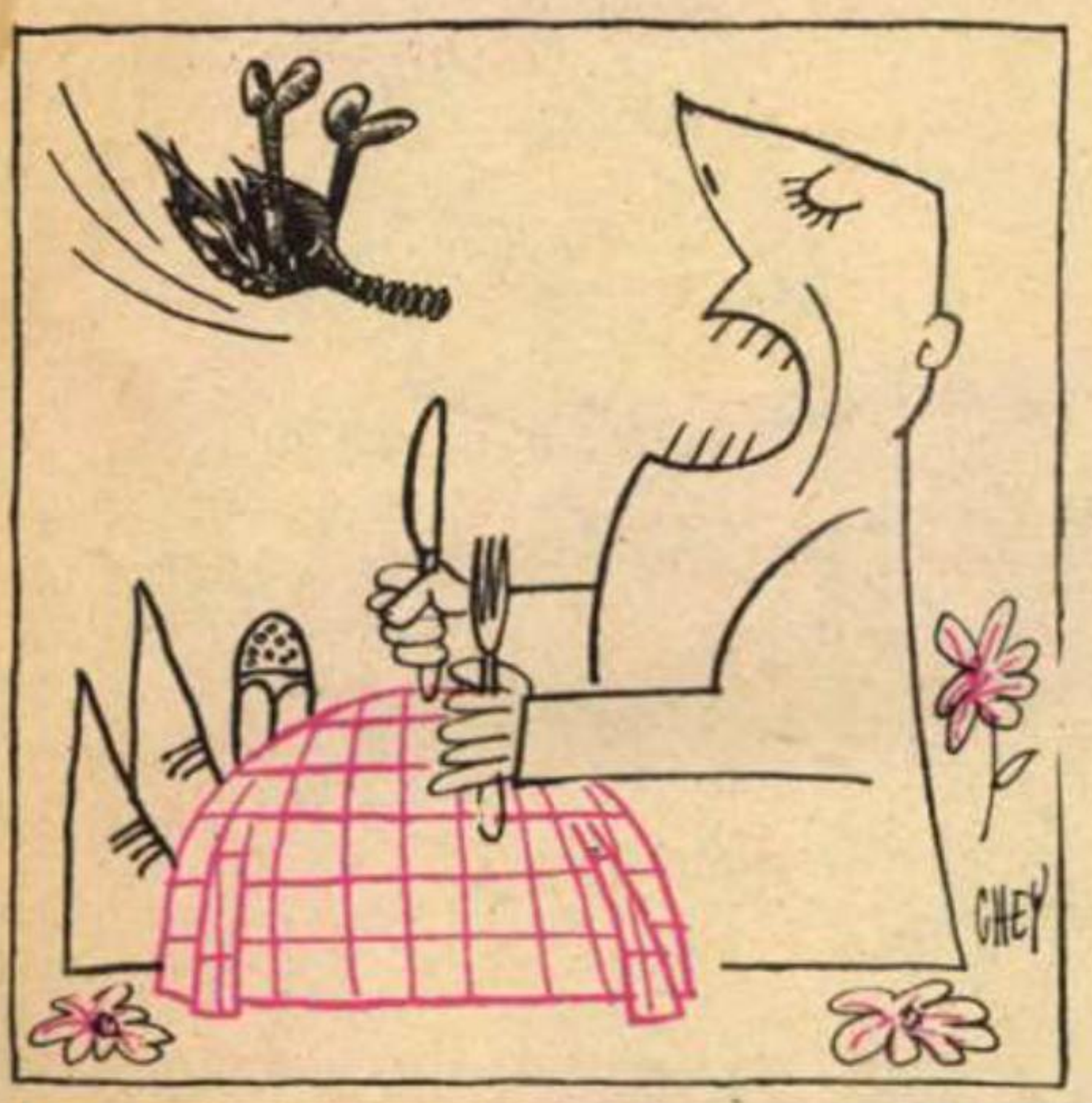

KISPLASZTIKAI TÁRLATON

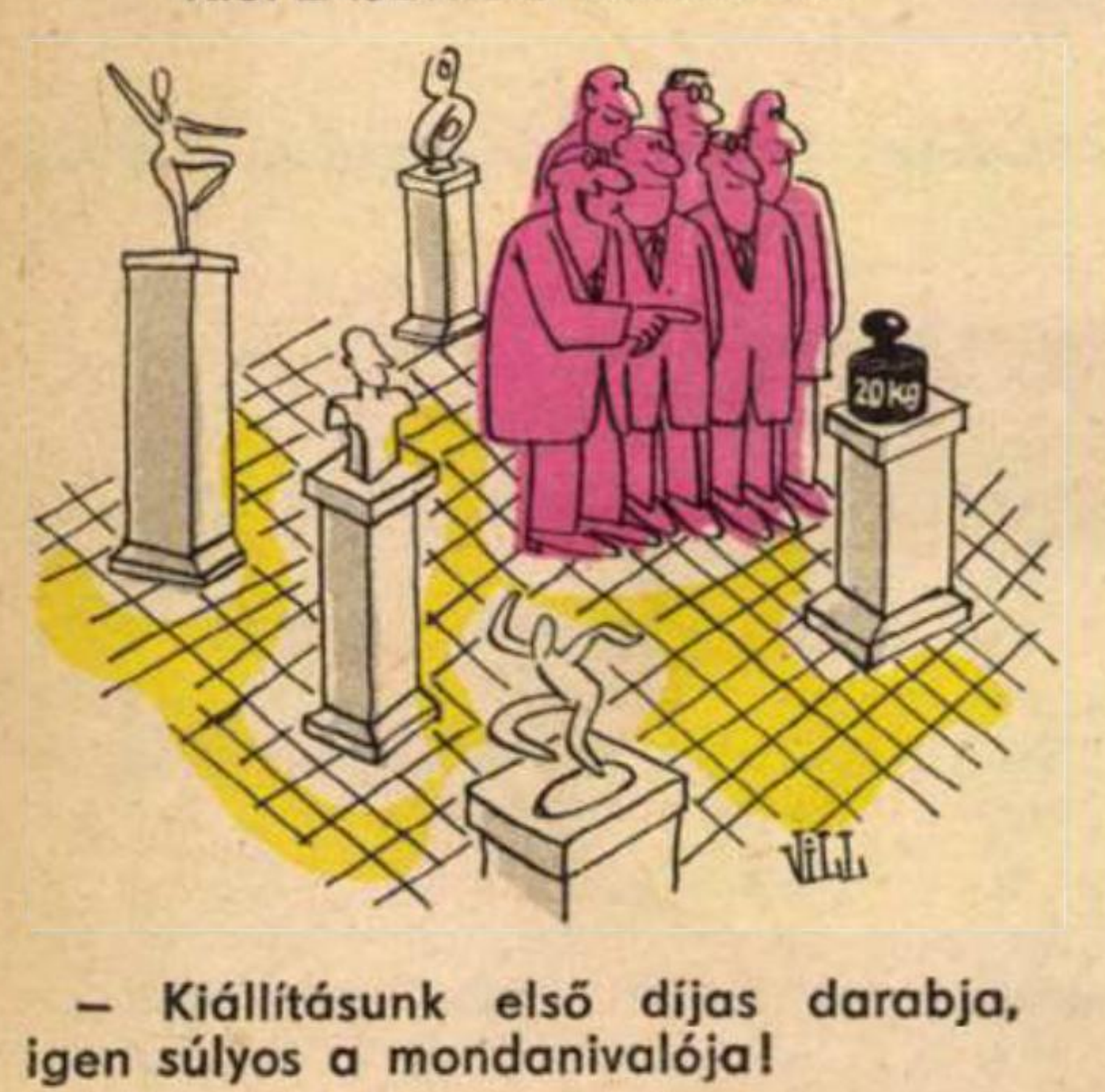

– Kiállításunk első díjas darabja, igen súlyos a mondanivalója!

KÁVÉ-AUTOMATA

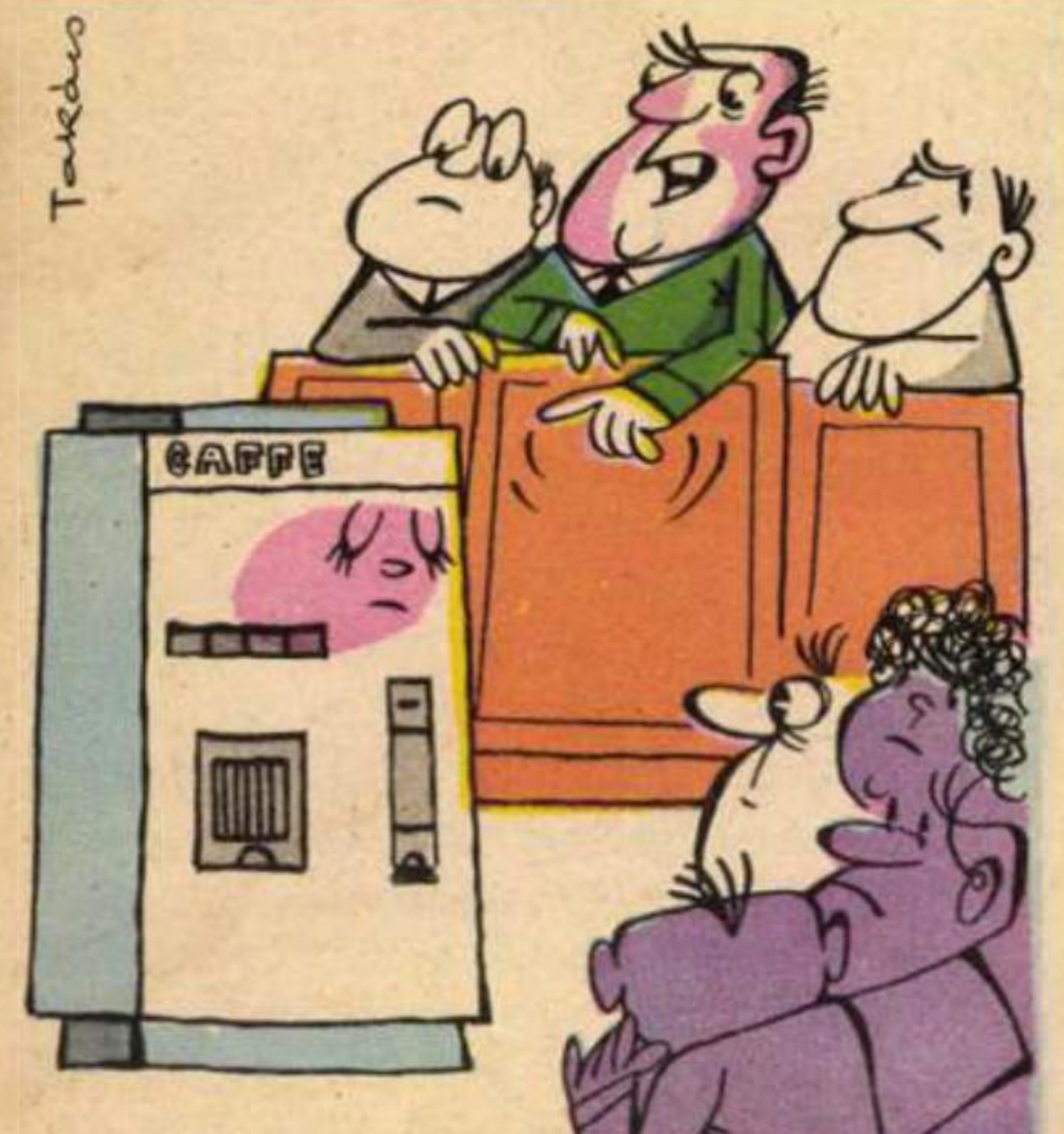

– Magát többrendbeli pénzelnyeléssel és minőségrontással vádolják!

A DÖNTŐ MENET

Endrődi István rajza

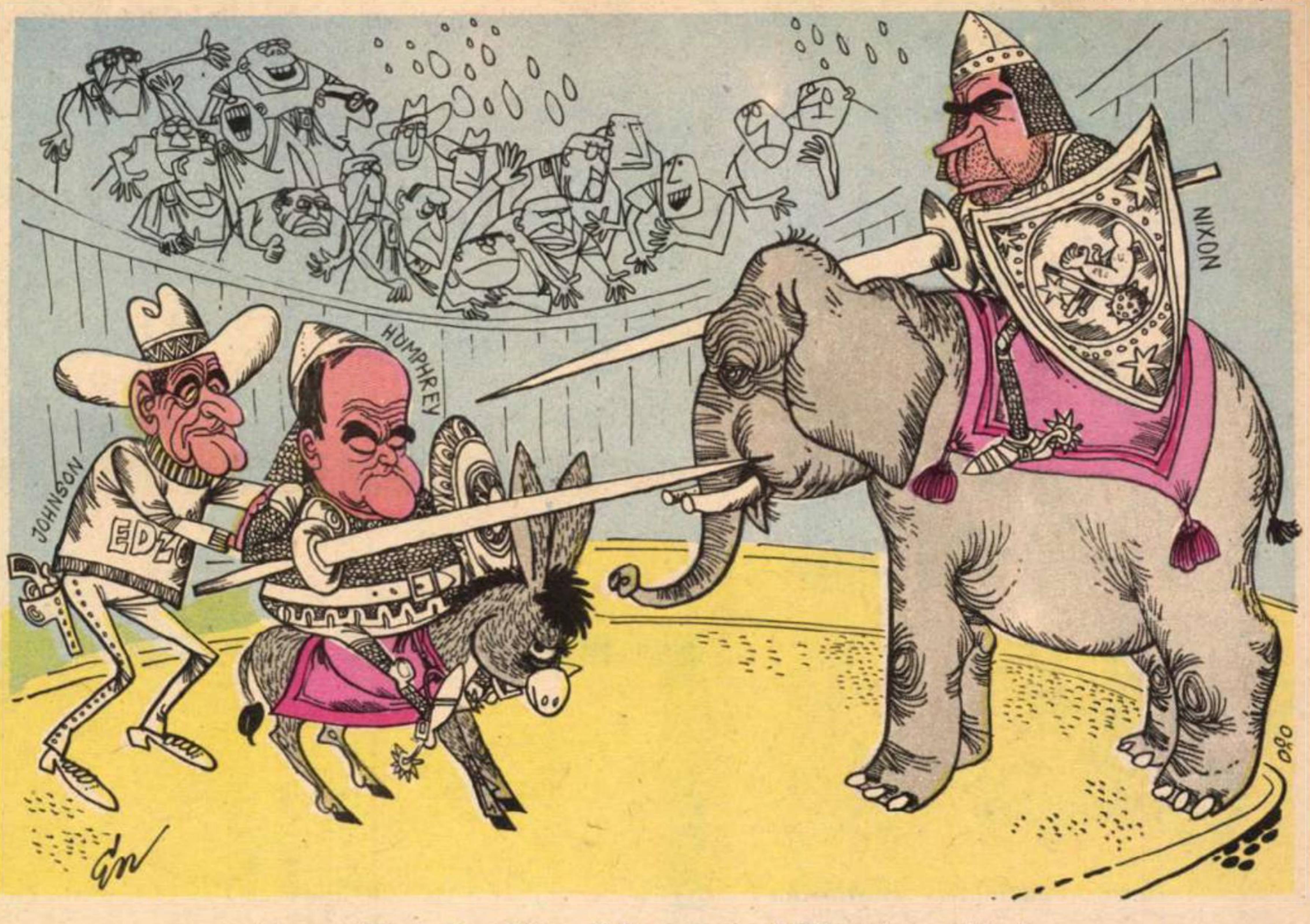

Johnson: Távolodj el tőlem, Hubert, mert másképp nincs esélyed ...

ÉLET és tudomány

Doktor Kovál Kriszta professzornő ingerülten figyelte a boldogan vitatkozó fehér köpenyes társaságot, aztán erélyesen koppintott ceruzájával a teleszkóp-állványon.

— Csendet kérek! — mondta szigorúan. — Kollégák, hagyják abba végre ezt a komolytalan viselkedést! Elismerem, a mai napon a Cucuka Alfa Minor felfedezésével tudományos kollektívánk némi kezdeti sikert valóban elért. Teljesen elképeszt viszont, hogy egyik-másik munkatársunk máris mennyire szabadjára engedi a fantáziáját, és mindenféle megalapozatlan feltételezésekkel rukkol itt elő az alighogy megismert új üstökös természetével kapcsolatban. A csillagászat nem hittan, kérem, hanem elméleti kutatás, konkrét megfigyelés, és józan elemzés. Majd, ha a szorgos aprómunka eredményeként újabb adatok százaival és ezreivel rendelkezünk, akkor, de csakis akkor, levonhatunk bizonyos következtetéseket, felállíthatunk néhány óvatos hipotézist. De a tudományos tevékenységgel, a tudományos gondolkodással semmiképpen nem egyeztethető össze a naiv ábrándozás, a képzelgés, a gyerekes hiszékenység. Kérem, térjenek vissza a műszereikhez és folytassák a megfigyelést.

Doktor Kovál Krisztának még akkor is ez a kényszerű leckéztetés járt a fejében, amikor hóna alatt egy kis távcsővel rosszkedvűen kilépett az intézet kapuján és elindult hazafelé.

— Bocsánat, művésznő — szólalt meg egy hang a háta mögött —, kaphatnék egy autogramot?

A professzornő csodálkozva fordult meg. Alacsony, kopasz, ötven év körüli fiatalemberrel találta magát szemben.

— Mit óhajt kérem?!

— Csak egy icipici autogramot Sophia Lorentől, a világhírű olasz filmszínésznőtől.

Doktor Kovál Kriszta bosszúsan felnevetett.

— Hogyan juthatott ilyesmi az eszébe? Sophia Lorennek néz engem?! Bolond maga?

— Igen — bólintott a köpcös ismeretlen. — Most, hogy jobban megnézem kegyedet, beismerem, hogy bolond vagyok. Mert kegyed nemcsak szebb, mint Sophia Loren, nemcsak az alakja tökéletesebb, hanem valami nagy pluszt is látok kegyedben. A kegyed szeméből, homlokáról csak úgy sugárzik az ész, az értelem és az okosság. Ide egy rozsdás kötőtűt, ha nem tudománnyal tetszik foglalkozni!

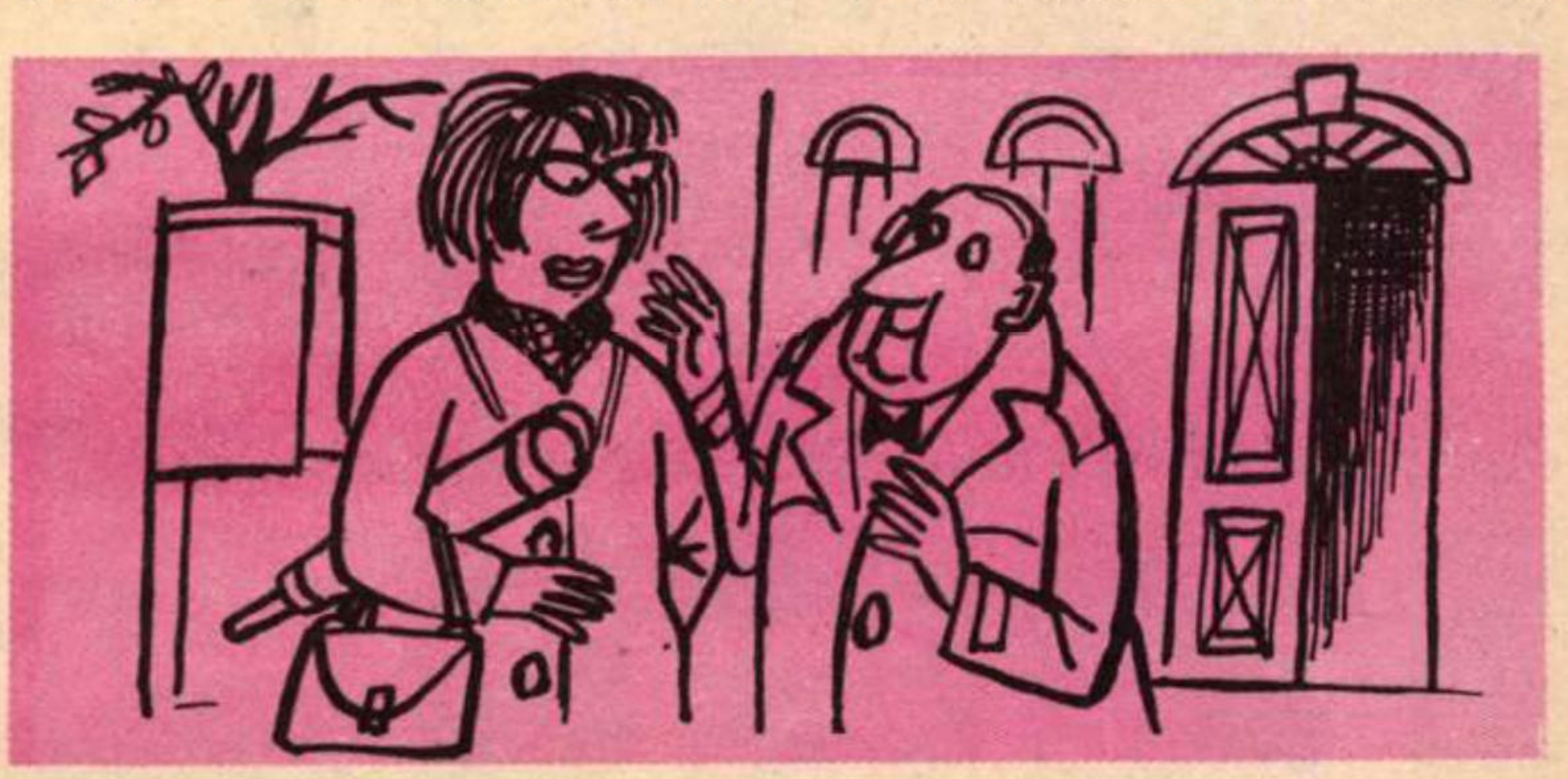

— Eltalálta — válaszolta halkan a professzornő, és szorosabban magához szorította a távcsövet, mert valami kellemes kis borzongások futottak végig a hátán. — Hogyan jött rá?

— Megéreztem. Rám két dolog hat ellenállhatatlanul. A szépség és a tudás. Mindkettőt nélkülöznöm kellett, sanyarú gyermekkorom volt. És tessék, most, életem delelőjén a sors kárpótol mindenért, találkozhattam valakivel, akinél ilyen szépen összejött a belbecs a külcsínnel. Megengedi, hogy bemutatkozzam?

A professzornő megengedte, később azt is megengedte, hogy új ismerőse, akiről időközben kiderült, hogy népzenekutató és általános főmérnök, meghívja egy feketére a közeli presszóba. És ki is fizette helyette a cehhet, minthogy az új ismerős véletlenül otthon felejtette a pénztárcáját. Még később néhány pohárka konyakot is ittak, és mivel megeredt az eső, az új ismerős pedig Rákospalotán lakott, a kocsiját meg éppen javították, doktor Kovál Kriszta magához invitálta, amíg eláll az eső. Aztán az eső elállt, de az általános főmérnök maradt, és megállapodtak abban, hogy rövidesen összeesküsznek, mert nagyon jól megértették egymást.

Másnap reggel doktor Kovál Kriszta hosszan integetett lakása ablakából a vőlegénye után, aki a professzornő arany karkötőjével sietett a bizományiba, a házassághoz szükséges sürgős kiadások anyagi fedezetének előteremtése érdekében.

— Csodálatos nap volt — suttogta maga elé boldogan a professzornő. — Felfedeztünk egy üstököst és én megtaláltam a páromat.

Az üstököst valóban látta még néhányszor ...

Kürti András

RAKTÁRI TURISZTIKA

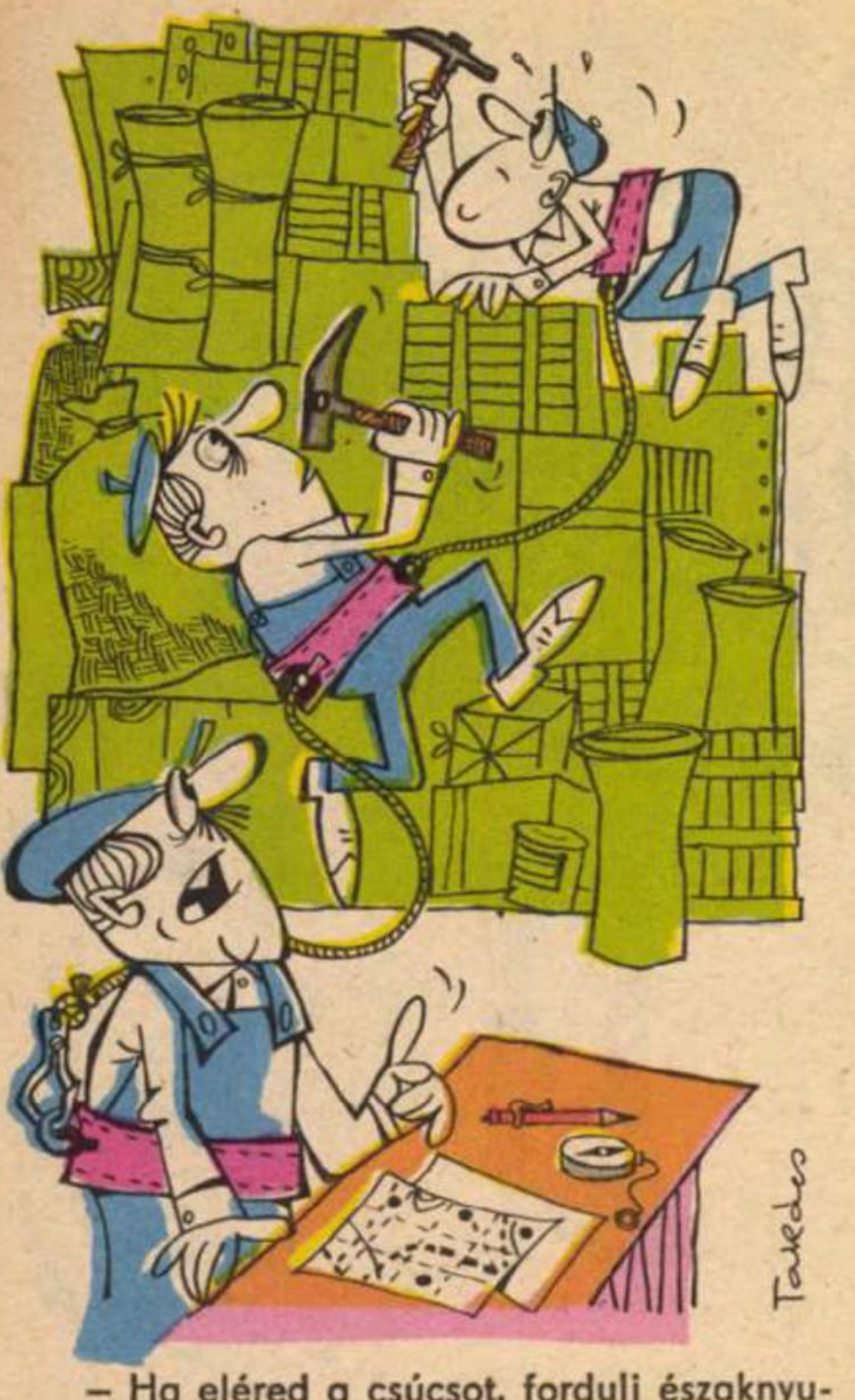

– Ha eléred a csúcsot, fordulj északnyugatra, azt hiszem, valahol ott lesznek a nulla-ötös lemezek!

FELVILÁGOSULT GYEREK

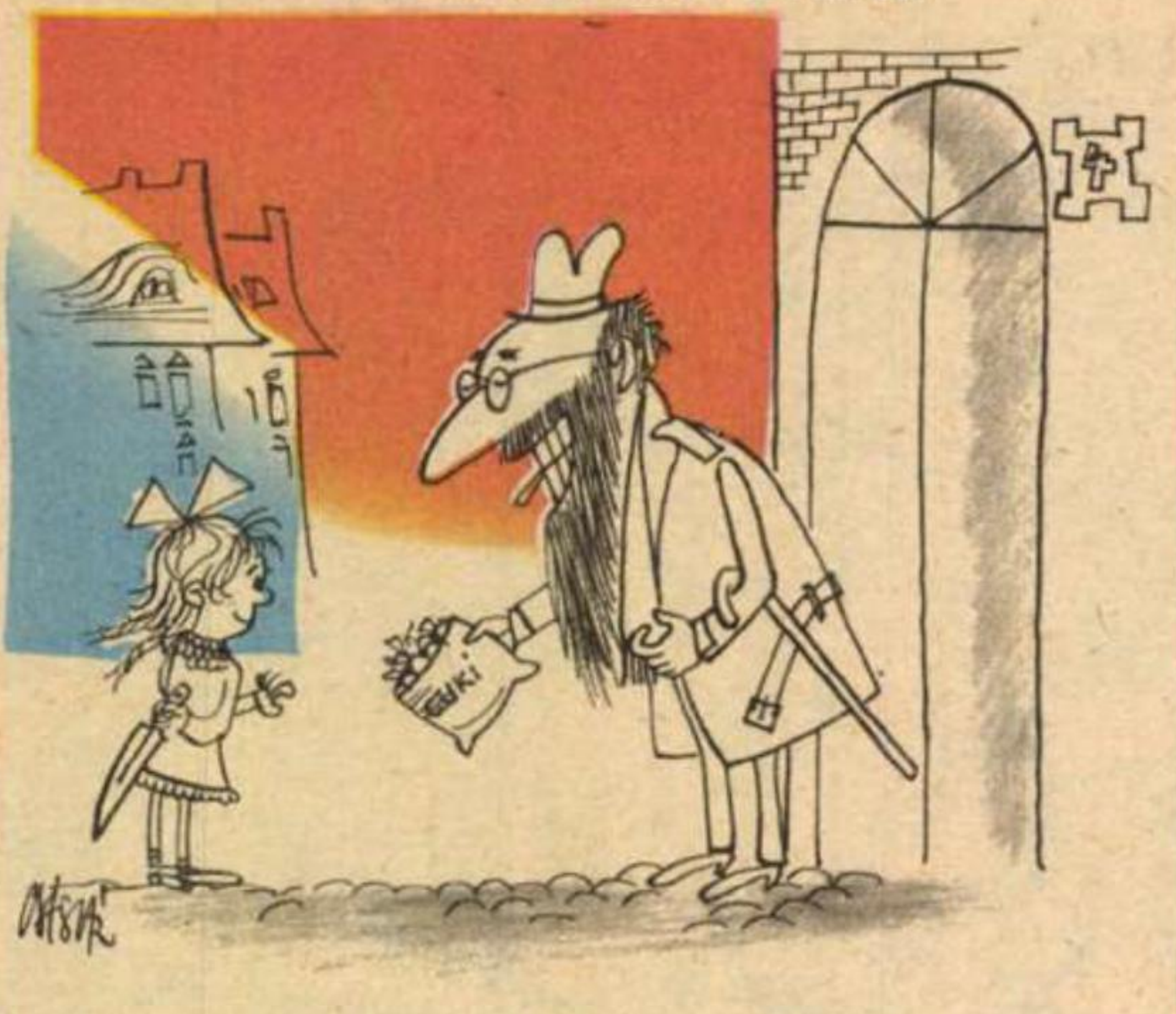

MÉRKŐZÉS UTÁN

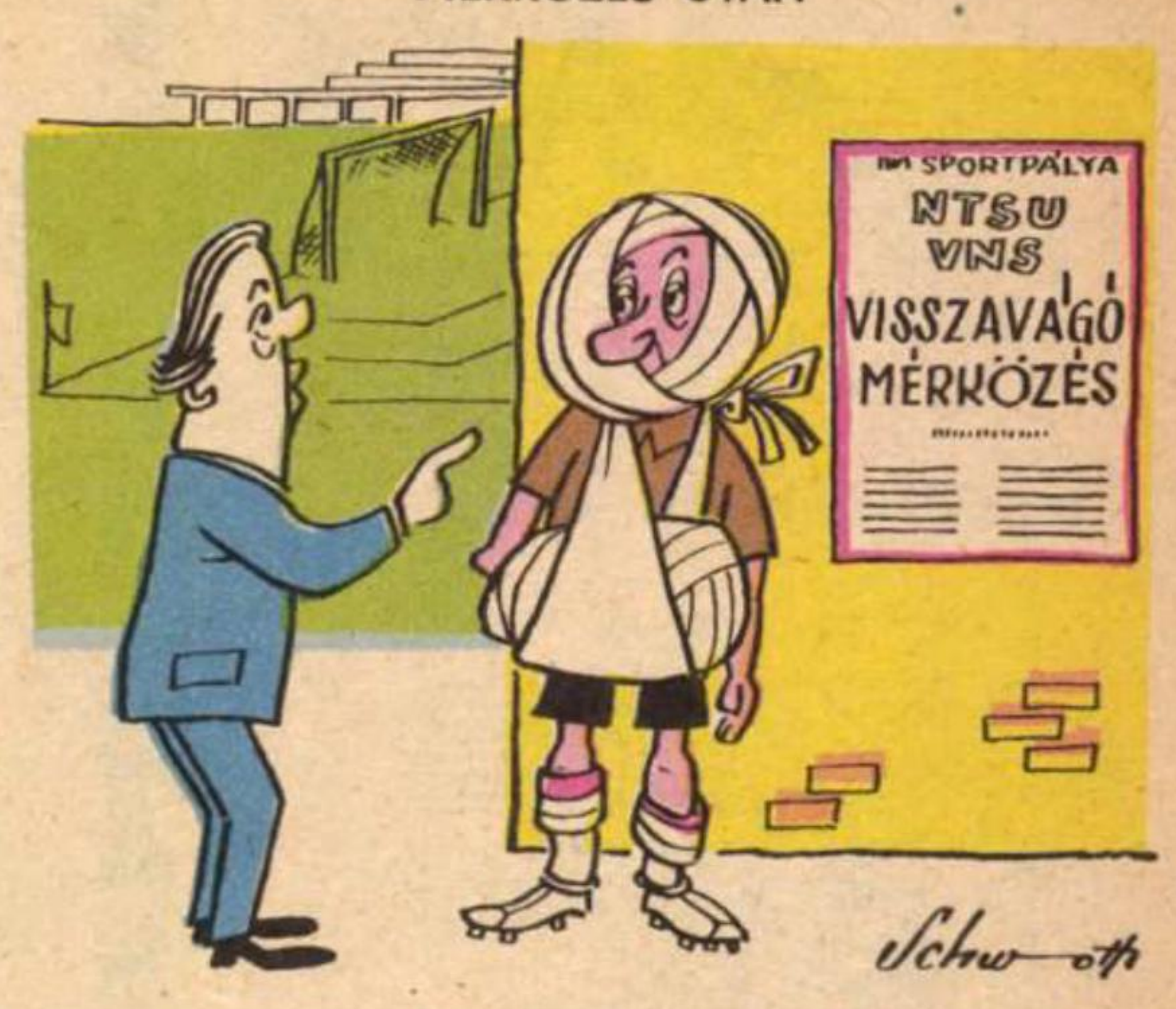

– Látom, visszavágtak!

HIÁNYCIKK

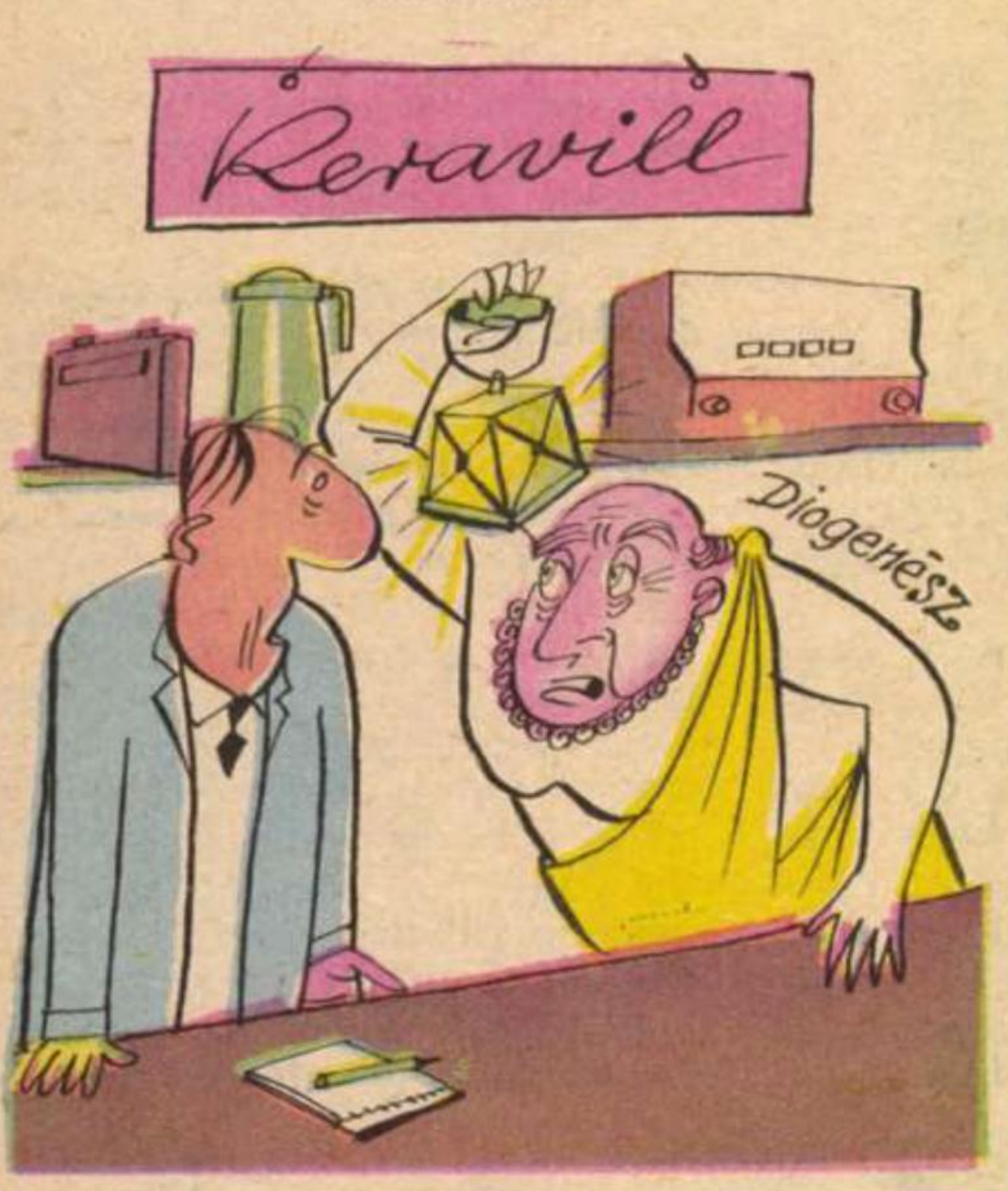

– Mit keres a pult alatt, Diogenész úr?
– Kilenc voltos elemet.

DUPLA BOLDOGSÁG

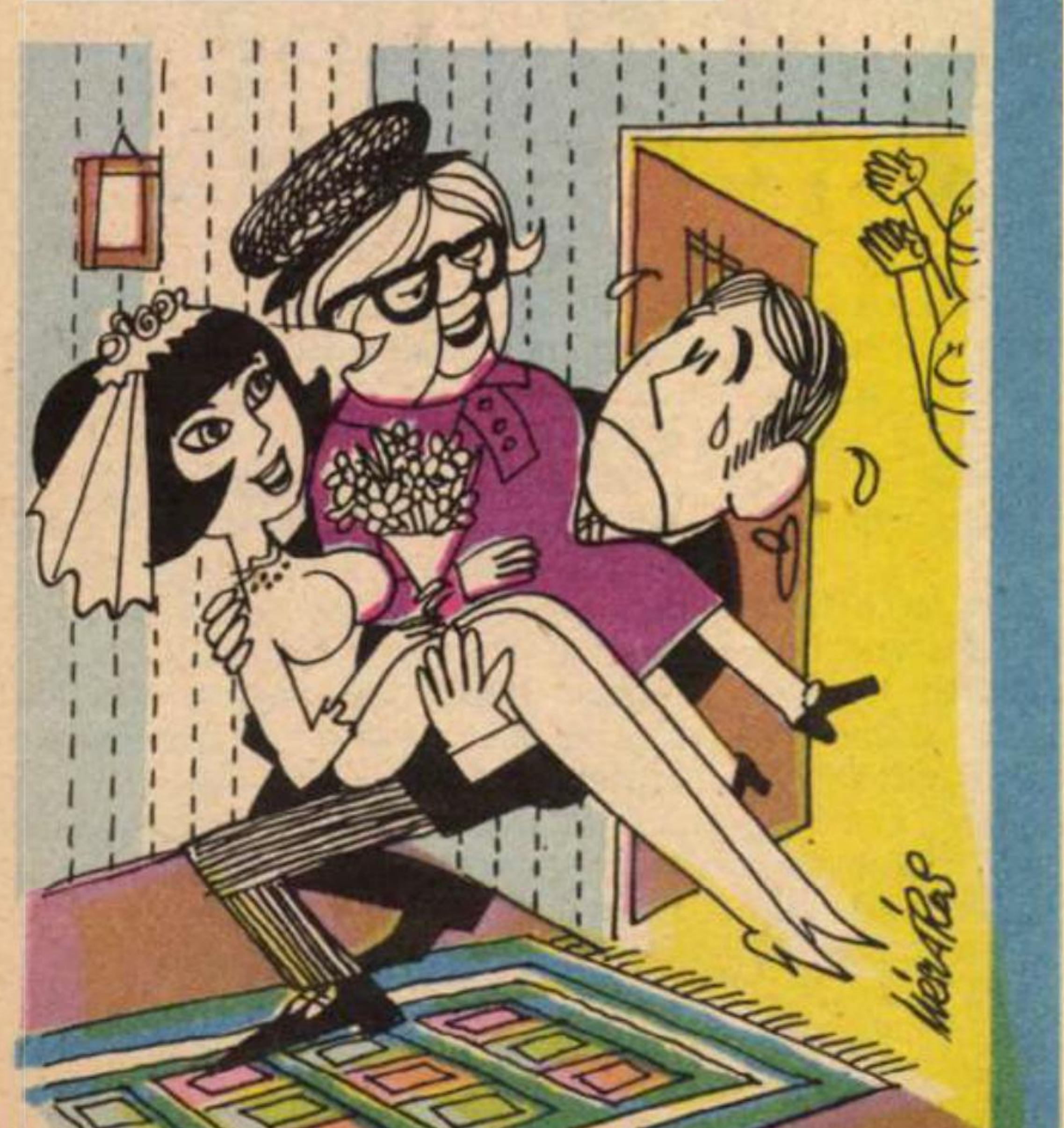

ÜZLETI SZELLEM

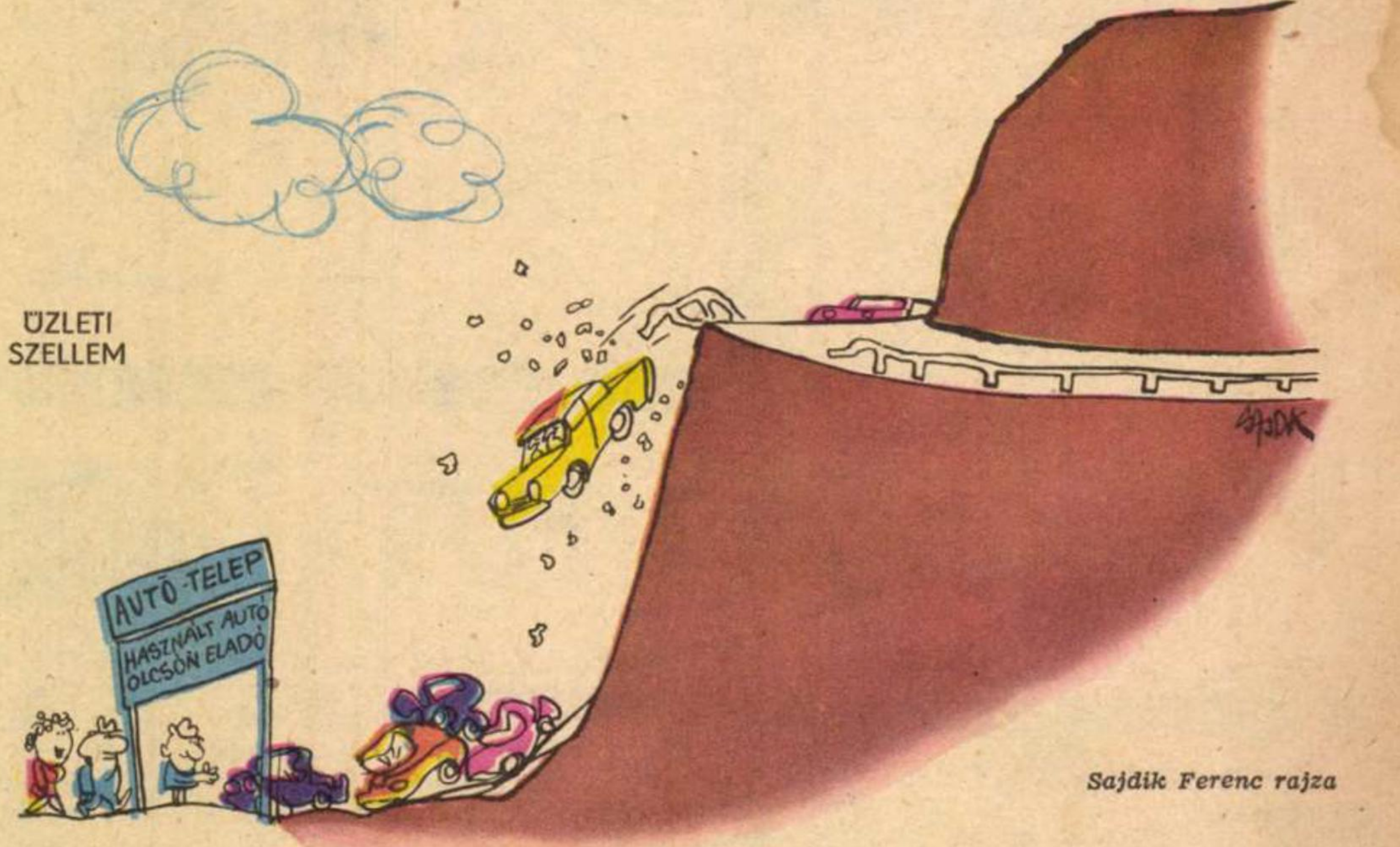

Sajdik Ferenc rajza

POFOZÁS KERESZTBE-KASUL

A Medve utcai építkezés művezető bácsija arra kényszerített hét úttörőt, hogy vörösre és dagadtra verjék egymás arcát. Kiesési alapon. Mint a bokszversenyeken. Az a gyerek, akinek már elég dagadt és vörös volt az arca, kiesett a versenyből.

„Ketten maradtunk a végére, s be kellett mártanunk a kezünket egy lavór vízbe, mert akkor még inkább fáj az ütés. Csak utána mehettünk haza." (Népszabadság, IX. 26.)

A gyerekek csépelték egymást, mert ha lazsáltak, akkor a művezető bácsi mutatta meg, hogy milyen erősnek képzel el egy-egy pofont. A gyerekek jobbnak látták nem a művezető bácsira bízni a dolgot.

A szülők és az iskola feljelentésére most az illetékes büntető hatóságok keresik a Törvénykönyvben, hogy milyen jogi minősítés alá esik a művezető bácsi cselekménye. Bizonyára meg is találják. Én csak az enyhítő körülményeket szeretném már eleve a figyelmükbe ajánlani.

A Medve utcai építkezés, ahol a művezető bácsi ezt a disznóságot elkövette, egészen közel esik a Medve utcai általános iskolához, ahová a hét dagadtra pofozott gyerek jár. A művezető bácsi úgy vélte, hogy ha már a nevelési rendszerünk kiiktatta a testi fenyítést, a tanár nem verheti a gyerekeket, akkor ő bevezet egy újítást. Talán még prémiumot is kap érte. Ne a tanár verje a gyereket, hanem a gyerekek verjék egymást. Ezt kísérletezte most ki tökéletesre a hét gyerekkel az építkezés kulcsra zárt irodájában.

A művezető tehát merő jószándékból sietett a pedagógusok segítségére, ami kétségtelenül mentségére szolgál.

Egy másik, nem kevésbé jelentős enyhítő körülmény, hogy egymás agyonveretésének módszere huszonöt-harminc évvel ezelőtt már „bevált": a Gestapo széltében-hosszában alkalmazta a büntetőtáborokban és azon kívül is.

Ám a művezető bácsinak esze ágában sem volt, hogy a gyerekek agyonverjék egymást. Megelégedett a pofozkodással. Úgy gondolta, hogy az efféle fegyelmezés használ majd a Medve utcai általános iskola tizenkét éves tanulóinak. Dagadtra pofozott arcukat úgyis hamarosan laposra borogatják majd az elkényeztetett gyerekekért aggódó anyukák.

Az én laikus eszemmel, a művezető bácsi cselekményében a személyi szabadság megsértését látom fennforogni, — sanyargatással egybekötve. Ez nem bagatell ügy! Megérné, hogy a művezető bácsi a saját érdekében az általam fentebb kifejtett enyhítő körülményeken felül ezeknél még enyhítőbb körülményt is beszerezne magának.

Azt javaslom, fáradjon át a szomszédos Medve utcai általános iskolába, álljon oda a VI. osztály tanárai és tanulói elé s férfiasan jelentse ki, hogy súlyosan hibázott. Gondoljon arra, milyen nagy nevelő hatása lenne ennek a gesztusának. Mutasson példát arra, hogy nemcsak a gyerek kérhet bocsánatot a felnőttől, fordítva is megeshet a dolog.

Ez lenne a legkevesebb, ha már a művezető bácsi annyira szívén viseli a gyermeknevelés ügyét...

Földes György

ESZMÉNYI ORVOS

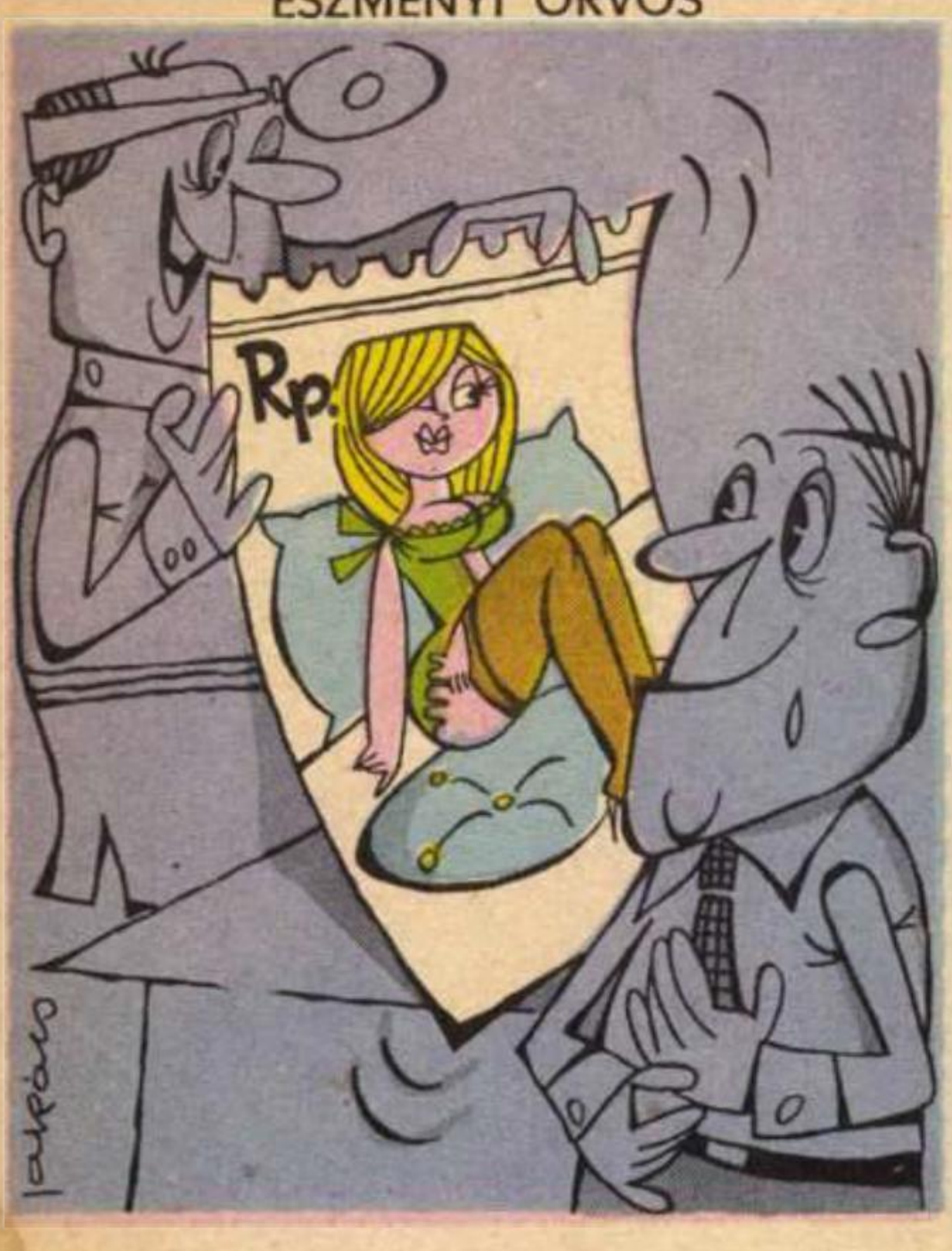

– Őszi depresszió ellen javasolom.

BÜNTETIK AZ ÁLLATKÍNZÁST

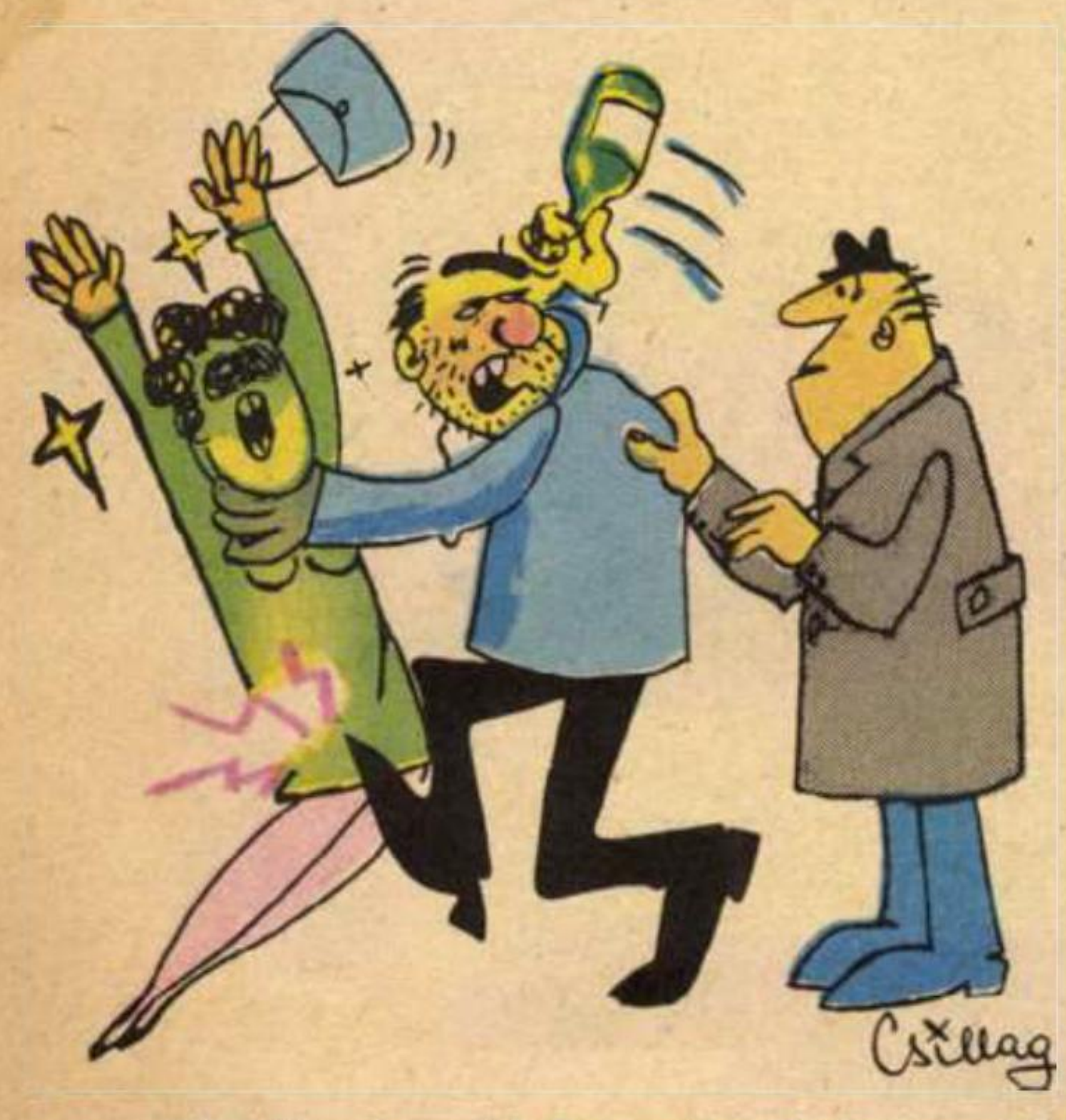

– Mi köze hozzá? Ez csak a feleségem!

ELÉGEDETT VEZETŐ

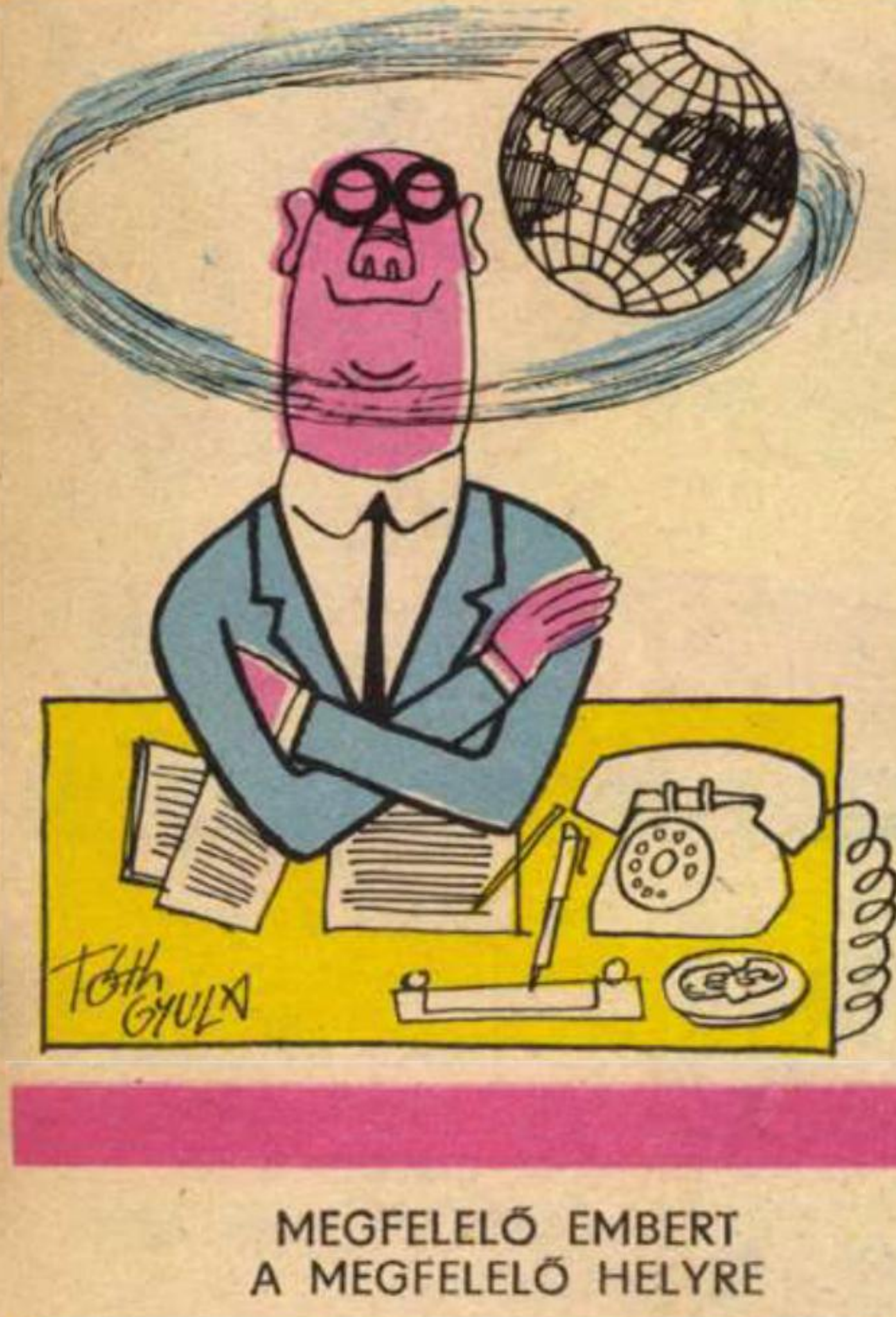

MEGFELELŐ EMBERT A MEGFELELŐ HELYRE

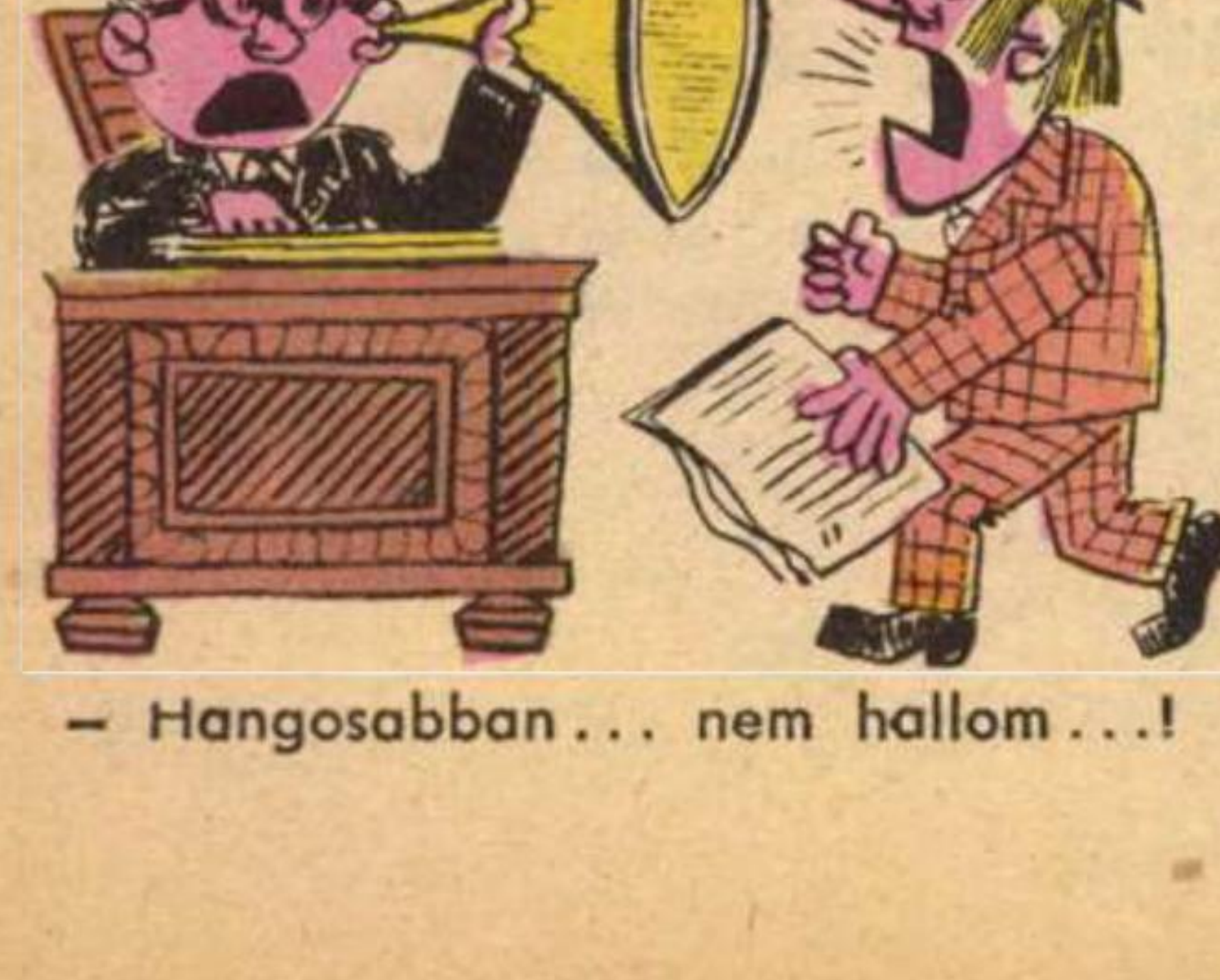

– Hangosabban . . . nem hallom . . .!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

PLOMBA — A VILLANYÓRÁN

A lakásomban villanyvilágítás van és ehhez természetesen villanyórám is van. A villanyórán plomba is van. Azt azonban soha nem figyeltem, hogy hány darab van rajta, és azt sem tudtam valójában, hogy hány darabnak illik rajta lenni.

Nemrég kaptam egy írásbeli felszólítást, hogy a feltüntetett napon tartózkodjam a lakásban, a villanyóra vizsgálata végett. Meg is jelent az Elektromos Művek két dolgozója. Megállapították, hogy mindhárom plomba hiányzik. Ezt pótolták, de fizetni is kellett érte 15 forintot. Azért 15-öt, mert nem én jelentettem be a plombák leválását, hanem a pénzbeszedő. Ha én veszem észre és jelentem, hogy leestek a plombák, csak 8 forintot kell fizetni.

Nagyon bűnösnek érzem magam, hogy nem figyeltem fel a plombák leszakadására, túl azon, hogy 7 forinttal többet kellett fizetnem.

De vajon honnan tudja a fogyasztó, hogy hány plombának kell egy villanyórán lenni és hogy a plombahiányt jelenteni kell?

P. J.
Budapest

BONNI MUNKA

Császár Tamás rajza

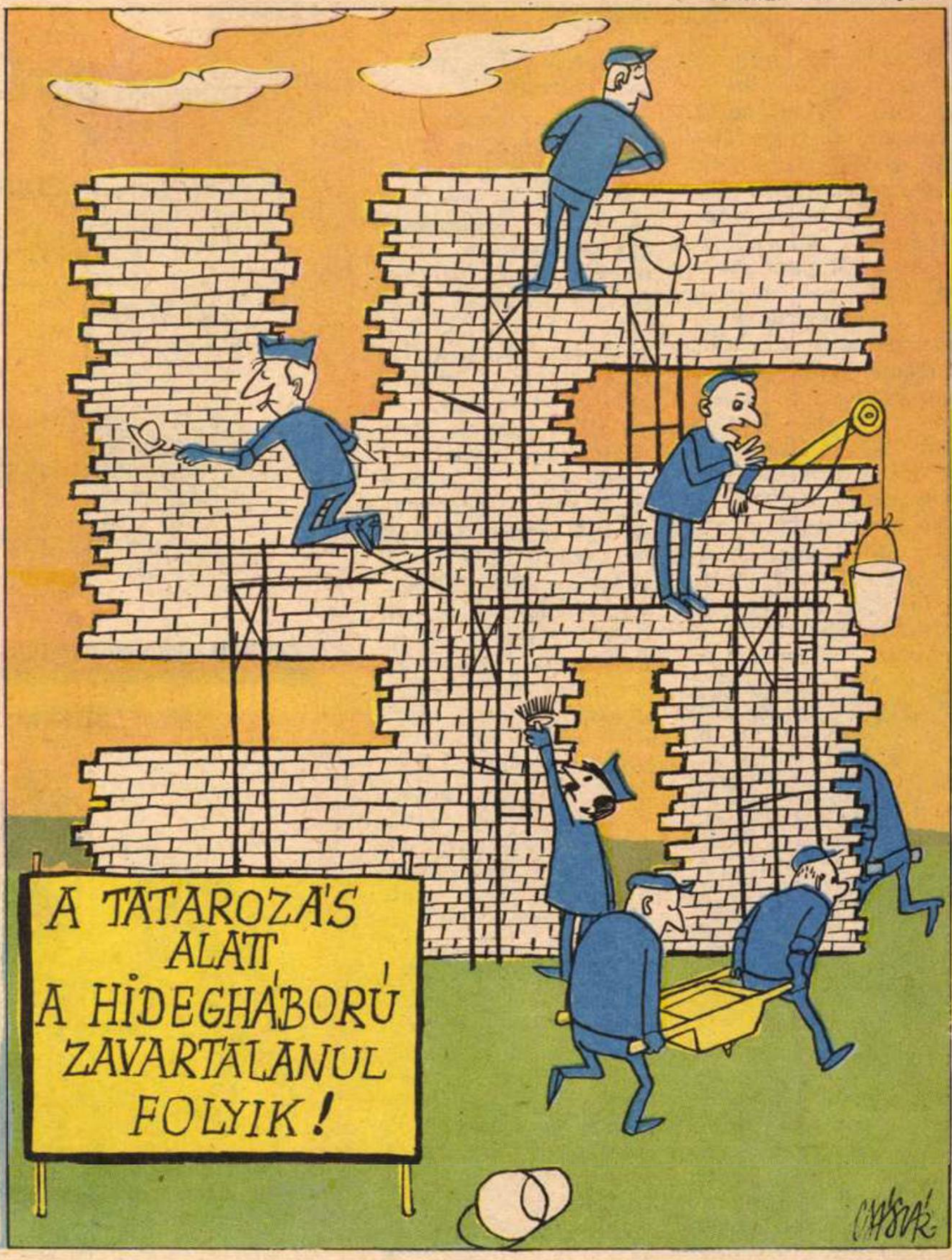
A TATAROZÁS ALATT A HIDEGHÁBORÚ ZAVARTALANUL FOLYIK!
Császár

Ketten beszélnek

— Tudja maga, hogy az emberek milyen ostobák?

— Hallottam ilyesmit rebesgetni.

— Képzelje csak, engem idiótának neveztek a kollégáim. A barátaim pedig egyszerűen félkegyelműnek. És miért? Mert megtudták, hogy mit csináltam hétfőn reggel.

— Mit csinált hétfőn reggel?

— Felmásztam egy fára a Pozsonyi úton, alsónadrágra vetkőztem és tangóharmonikáztam.

— Nyilván nem ok nélkül tette.

— Engedje meg, hogy megszorítsam a kezét! Maga, úgy látszik, nem olyan korlátolt, mint a többiek. A sógorom például meg se kérdezte, hogy miért tettem, csak kinevetett. Hát nem tökfilkó?

— No, és miért tette?

— Szerelmes vagyok egy kislányba, de az illető nem akart észrevenni. Gondoltam: megállj, te kislány, majd észreveszel! A lakásának ablaka előtt egy fa áll. Elhatároztam, hogy felmászok a fára, és reggel, amikor meg akarja nézni, hogy milyen idő van kint, integetni fogok neki.

— Ki kell jelentenem, hogy ez nagyon érdekes, és eredeti ötlet.

— Ugye? Tudtam, hogy magának több esze van, mint a kollégáimnak . . . Maga egyetemet végzett, ugye?

— Nem. Autodidakta vagyok. De ismerem az életet.

— Azt meghiszem! Tisztelem is érte.

— No, és sikerült a trükk a fára mászással?

— Képzelje csak — nem. A kislány kinézett, de észre sem vett, pedig bizonyos, hogy látott, hiszen három lépésnyire az ablaktól integettem. Ez a múlt pénteken reggel történt. Persze nem hagytam a dolgot annyiba. Másnap reggel ismét felmásztam a fára, de most már a nyakamban egy tangóharmonikával.

— Rendkívül szellemes gondolat! Gratulálok!

— Köszönöm. Nem is hittem volna, hogy maga ilyen okos. Okos? Bölcs! Az én korlátolt barátaim azt mondták, hogy normális ember ilyesmit nem tesz.

— Ostobák. Fantázia nélkül valók.

— Nahát, hogy maga milyen élesen látja az igazságot! Pontosan erről van szó. Az emberek csak közhelyekben tudnak gondolkozni.

— De én más vagyok.

— Azt meghiszem! Maga igazán kiváló elme! Száz évben ha egy ilyen születik! Kossuth-díjasnak tetszik lenni, ugye?

— Még nem.

— Elég helytelen. Szóval, szombaton reggel harmonikáztam a fán, gondoltam, ezt csak észre kell vennie a kislánynak!

— Világos.

— Helyesen tettem?

— Feltétlenül. Magam sem cselekedtem volna másként.

— Maga egy zseni!

— És észrevette a kislány?

— Nem. Legalábbis úgy tett.

— Szerintem nagy zaj volt a Pozsonyi úton, azért nem hallotta a harmonikaszót.

— Világos. Az apám azt mondta, hogy a lány nem akart észrevenni engem.

— Csacsiság.

— Pedig az apám egyébként művelt ember. Két diplomája van. És Nobel-díjas.

— A műveltség nem minden.

— Milyen igaz! Magának aztán van esze!

— És hétfőn?

— Hétfőn reggel aztán harmadszor is felmásztam, tangóharmonikáztam, de előbb alsónadrágra vetkőztem, hogy feltűnőbb legyek.

— Jól tette.

— Ugye? A főnököm azt mondta, hogy ilyet épelméjű ember nem tesz.

— Elég szomorú, hogy ilyen főnökök vannak.

— Stupid fráter.

— Nem is kétséges. No, és a kislány?

— Megintcsak nem vett észre. Holnap lila pöttyöket fogok festeni a mellemre. Mi erről a véleménye?

— Nagyon okos gondolatnak tartom.

— Ugye? Az anyám azt mondja, hogy túlzás. A barátaim azt mondják, hogy megőrültem.

— A mama elfogult. A barátai szamarak.

— Maga a legbölcsebb ember, akivel valaha találkoztam. Visszaadta hitemet az emberi értelemben. Mindenfelé terjeszteni fogom, hogy maga egy lángelme. Boldog vagyok, hogy megismerhettem!

(t.)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TELEFON-KRIMI

Vasárnap délelőtt fél 11 órakor lakásomban telefonálni akartam. A készülékből rögtön, anélkül, hogy tárcsáztam volna, a jól ismert „mással beszél" jelzés hallatszott. Öt perc múlva újra megkíséreltem a telefonálást. A kísérlet nem sikerült, a jelzés ugyanaz volt: mással beszél. Letettem, vártam, felvettem. Egy teljes órán át, fél 12-ig szórakoztam ezzel. Leballagtam a házunkban levő dohányárudába, hogy a 03-as számon felhívjam a Hibabejelentőt. Bedobtam a tantuszt, tárcsáztam, a csengetés jól hallhatóan kiment, de senki nem jelentkezett. Letettem, vártam, felvettem, újra csengetett, újra nem vették fel. Ezt ismételgetve játszadoztam negyed 1-ig, háromnegyed órán át. Elkezdtem tűnődni: mi lehet az oka, hogy nem veszik fel? Lehet, hogy mélyen alszanak?

Feltárcsáztam a 170—170 számon az Ébresztőt. Az azonnal jelentkező hölgyet megkértem, hogy ébresszék fel a Hibabejelentőt. A bájos női hang ingerülten javasolta, hogy vicceljek az öregapámmal és letette a kagylót. Nem neheztéltem, kérésem valóban viccnek hathatott, de mit tegyek? Újra hívogatni kezdtem a Hibabejelentőt, újra eredménytelenül, pontosan 1 óráig.

Merész elhatározással felhívtam a 342—900-as számon a Horváth Mihály téri Budapesti Távbeszélő Igazgatóságot. Egy nagyon udvarias férfihang kérdezte, hogy mit parancsolok. Elmondtam, hogy a Hibabejelentő immár másfél órája nem veszi fel a kagylót. Szíveskedjék várni — mondta az udvarias férfihang. Szíveskedtem. Vártam. Közben hallottam, hogy valamilyen mellékállomáson csenget valahová. Lehet, hogy a Hibabejelentőt próbálta felcsengetni. Az Igazgatóságnak sem sikerült. Cirka öt percig vártam, hogy mi lesz, hogy beszól az udvarias férfihang, hogy még szíveskedjek várni, vagy valami mást, de nem szólt többé senki, mire letettem a kagylót. Visszaballagtam a lakásomba. Fél 3-kor ismét megkíséreltem telefonon a beszélgetést: mással beszélt. Ujra lementem a trafikba, újra hívtam a 03-at, fél órán át. Nem vették fel. Újra felhívtam a Távbeszélő Igazgatóságot és már kissé idegesen kérdeztem, hogy kihez, mihez forduljak, ha az Igazgatóság sem tud segiteni. Újra kértek, hogy szíveskedjek várni, ismét csengettek valahová, ahol ismét nem vették fel a kagylót és az udvarias férfihang nekem ismét nem mondott többé semmit. Öt perc után letettem a kagylót és feladtam a reménytelen küzdelmet.

Talán akad a Távbeszélő Igazgatóságon egy Angyal, aki kibogozza ezt a rejtélyes magyar krimit.

Nádasi László

JÓ SZERVEZÉS

Pusztai Pál rajza

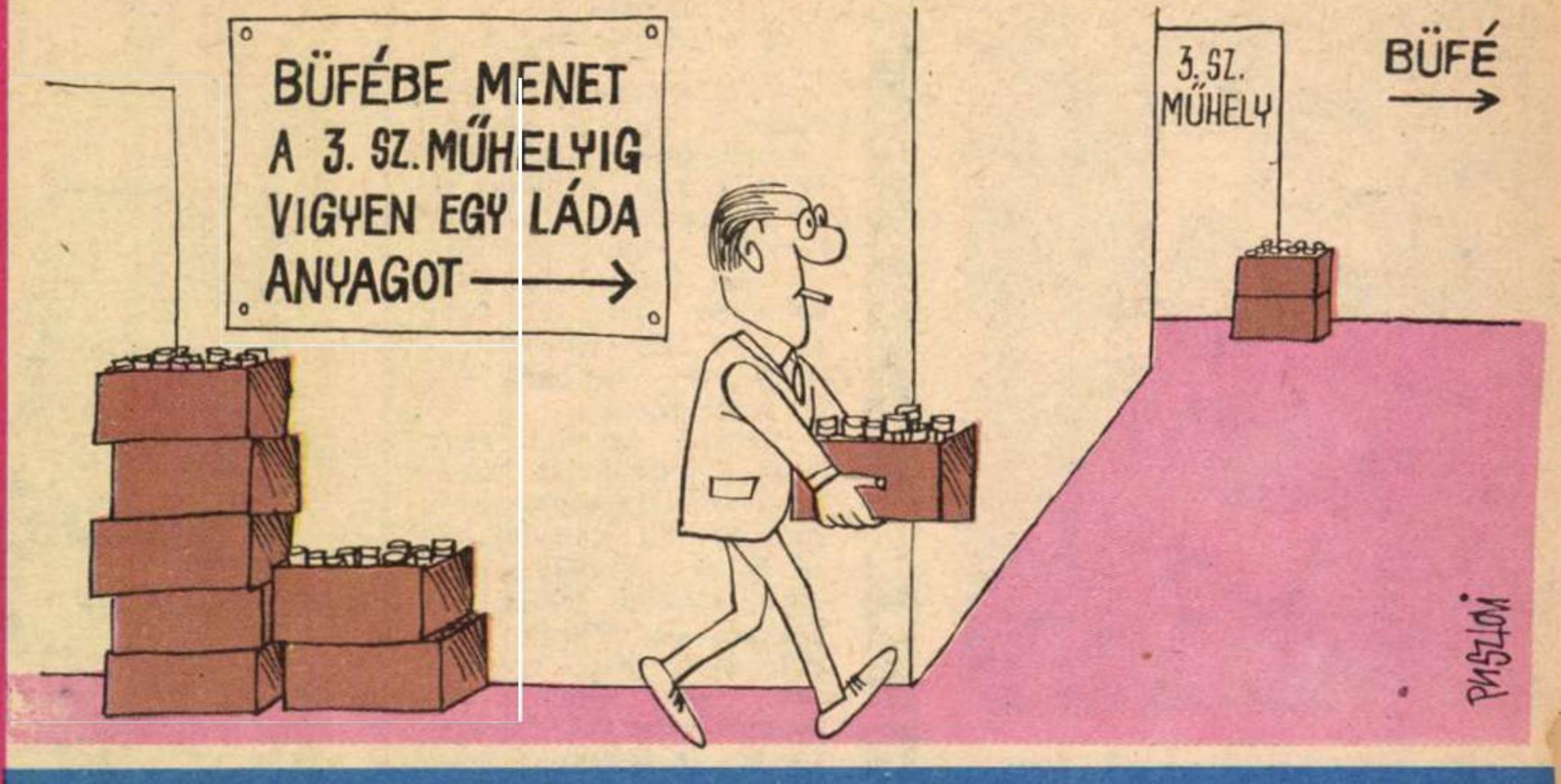

NEM MEGLEPŐ

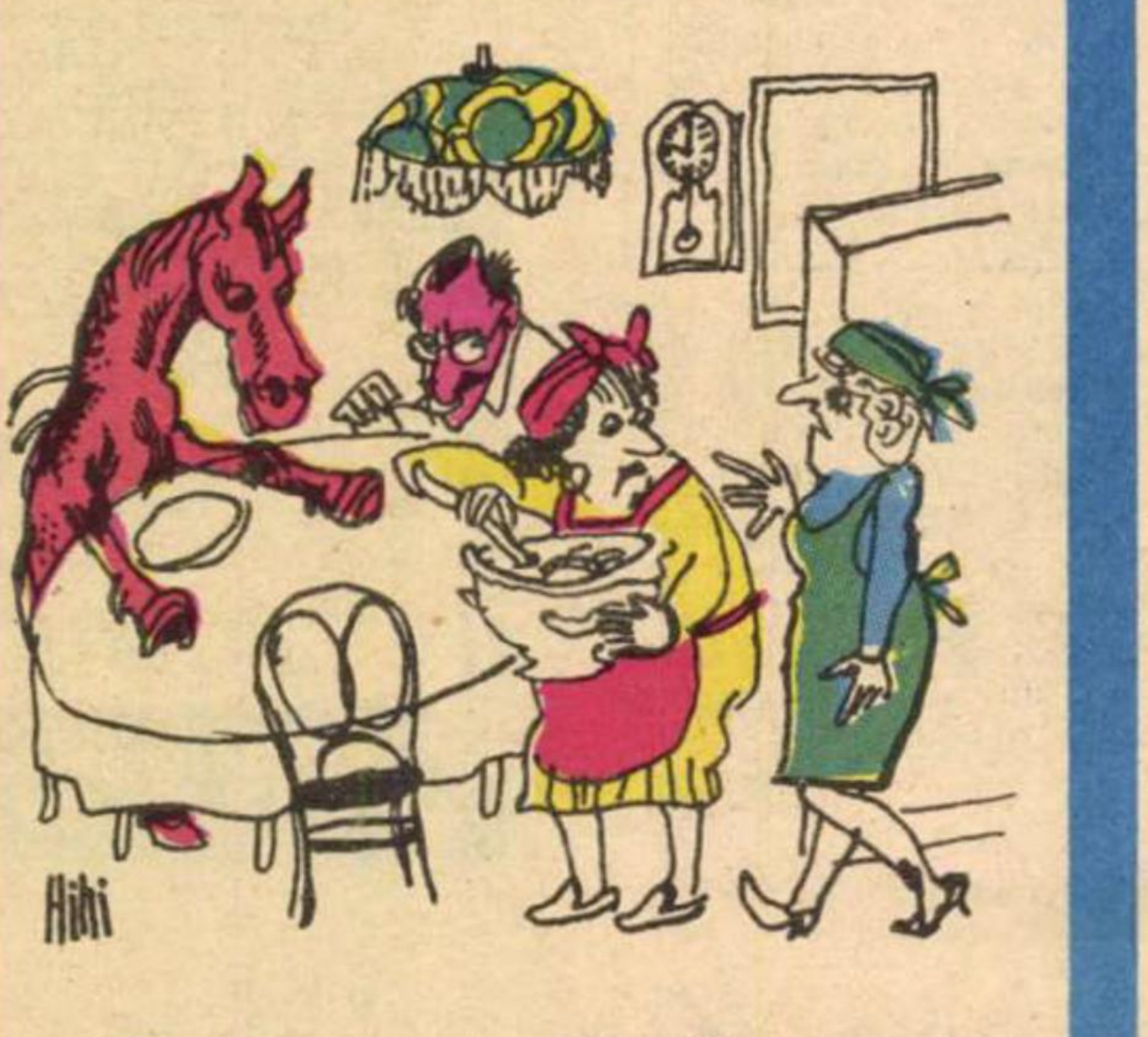

– Gyere csak nyugodtan, ő a férjem favoritja, már családtagnak számít nálunk . . .

MAI FELESÉG

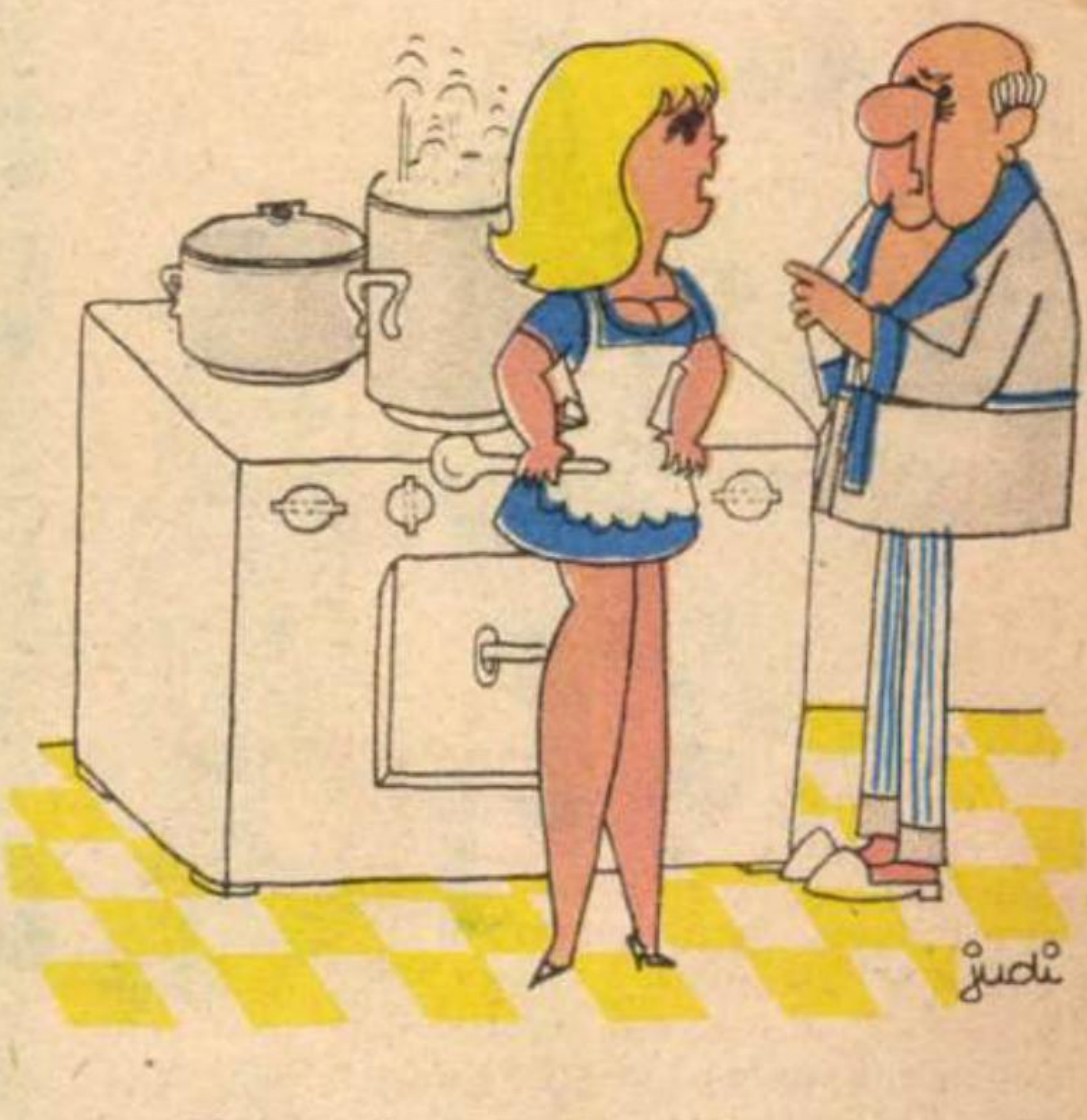

– Ha nevelni akarsz, miért nem fogadtál inkább örökbe?!

IGÉNYEK

– Külföldi tanulmányútra van lehetőség?

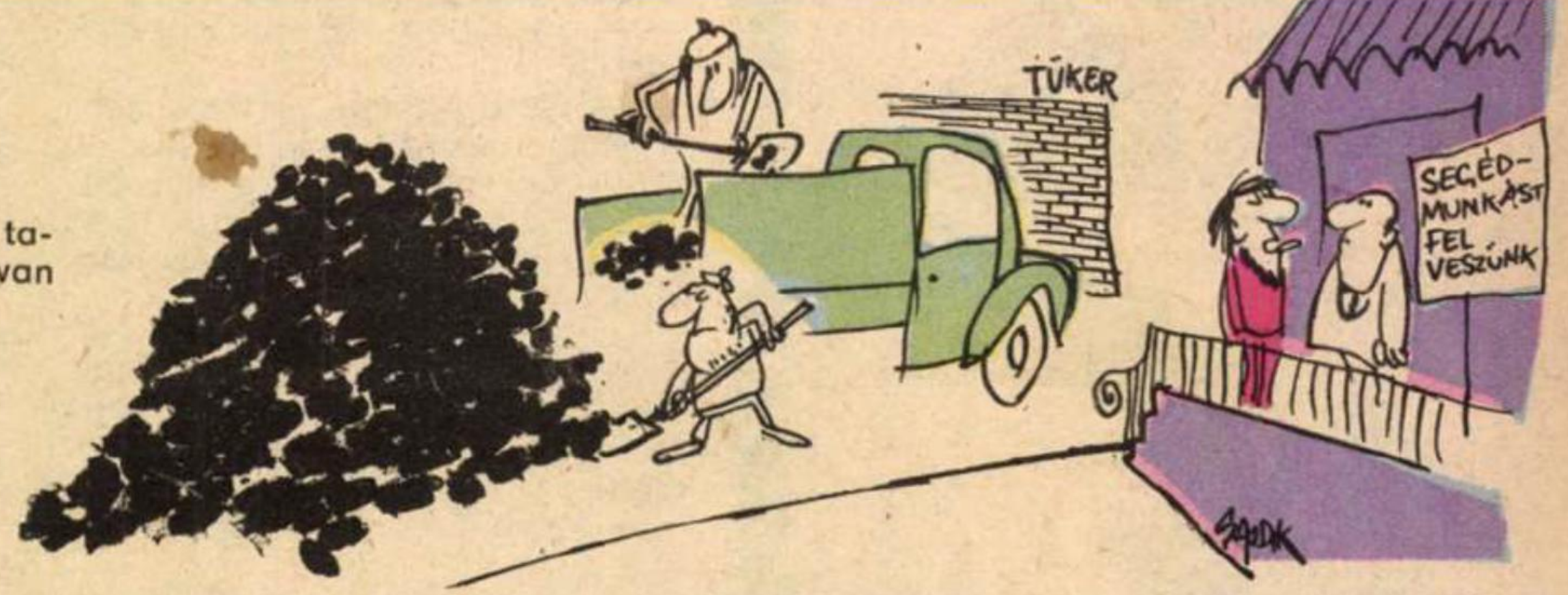

A FILMGYÁRBAN

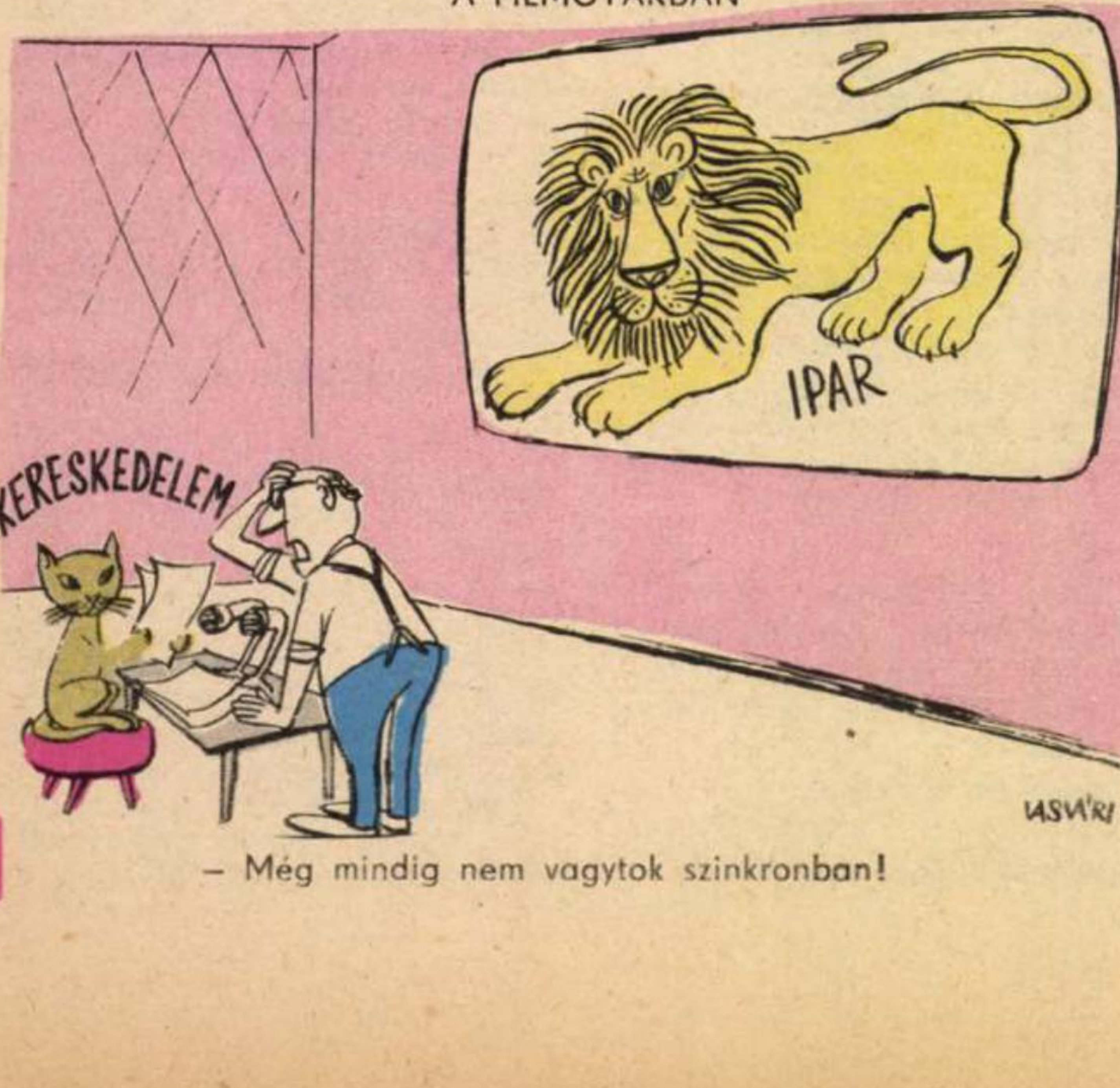

– Még mindig nem vagytok szinkronban!

Napsütéses, őszi délután. Elegáns fiatalember ül a szemközti padon. Népsportot olvas, időnként körülnéz, az órájára pillant, olvas tovább.

Ragyogó szőke, sudár termetű, szép járású lány jön a villamosmegálló felől. Átvág a füvön, a fiatalember háta mögé kerül, befogja a szemét. A fiú zsebre gyűri az újságot, gyengéden lejjebb húzza a lány kezét, belecsókol a tenyerébe, feláll, megfordul, boldog mosollyal néznek egymásra.

Nem mondom, szép pár, csak . . . csak a fiatalember ne volna majd egy fejjel alacsonyabb a lánynál.

A lány most megkerüli a padot, a lovagjához lép, belekarol, elindulnak a Duna-part felé.

Egy lépés, kettő, három . . . A lány már csak fél fejjel magasabb a partnerénél! Négy lépés, öt lépés, hat lépés . . . már teljesen egyformák! Sőt, mintha a lány egy icipicit még alacsonyabb is lenne.

Csoda? Nem, előttem haladtak el, láttam, hogy miről van szó. A lány térdben előbb egy kissé megroggyantotta a lábát, aztán a fejét is behúzta a vállai közé, végül még előre is dőlt.

Egy csinos, szép járású, sudár termetű lány!

Van még igazi szerelem!

K. A.

A KULTÚRA FÁKLYAHORDOZÓJA

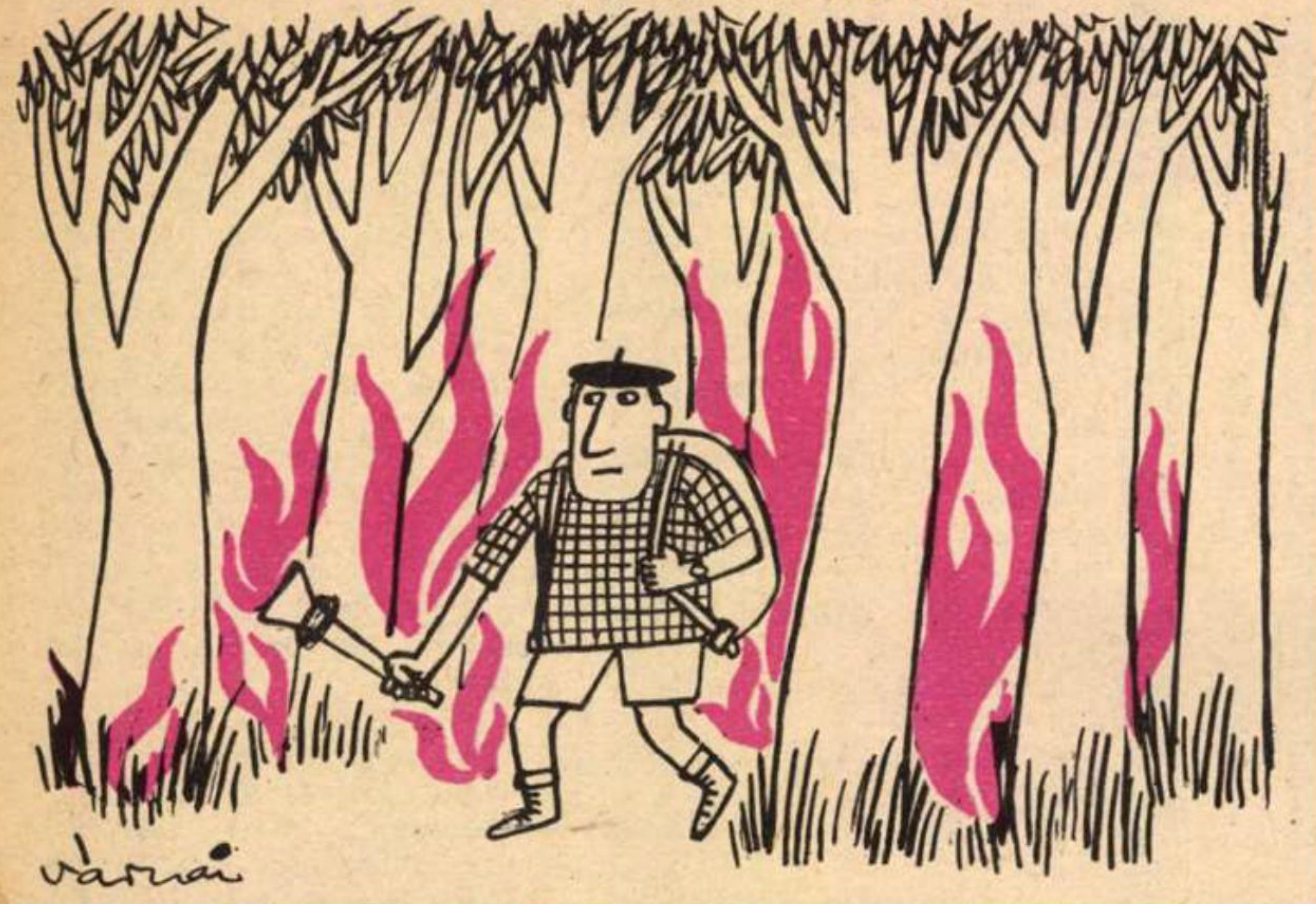

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

INFORMÁCIÓ

Kecskemétre utaztam, hogy rádióriportot készítsek az ott vendégeskedő vietnami futball-válogatottról.

Az „Aranyhomok"-szálló csodaszép előcsarnokának csodaszép rezervé-pultjánál két fiatalember fogad. Azazhogy ... egyikük a jobb sarokban ül, a másik a balban, s fel nem állnának az istennek se. Előretolt középcsatárként közéjük ékelődöm tehát, s úgy érdeklődöm:

„Óh, uram, önnek pechje van" — szólal meg a balszélső. — „A vietnami labdarúgók már tovább utaztak. Mégpedig Szegedre." Ezt a balszerencsét, motyogom félhangosan, s állok még egy pillanatig. Ez a portás — a balszélső —, azonban már ügyet sem vet rám, ellenben felnéz papírjai mögül a jobbszélső, s ő is megkérdezi, mi járatban vagyok. A vietnami labdarúgókat keresem, válaszolom, de hallom, milyen balszerencsém van. „Igen, uram, — erősíti meg kollegáját — a futballisták átköltöztek Nagykőrösre."

Ezek után betérek a megyei sporthivatalhoz. Mondom az egyik előadónak, hát nem pokoli, hogy ilyen cudarul jártam? Bizony pokoli, válaszol szánakozóan. A vietnami futballisták valóban elutaztak. Felköltöztek Budapestre.

N. L.

NŐI LÉLEK

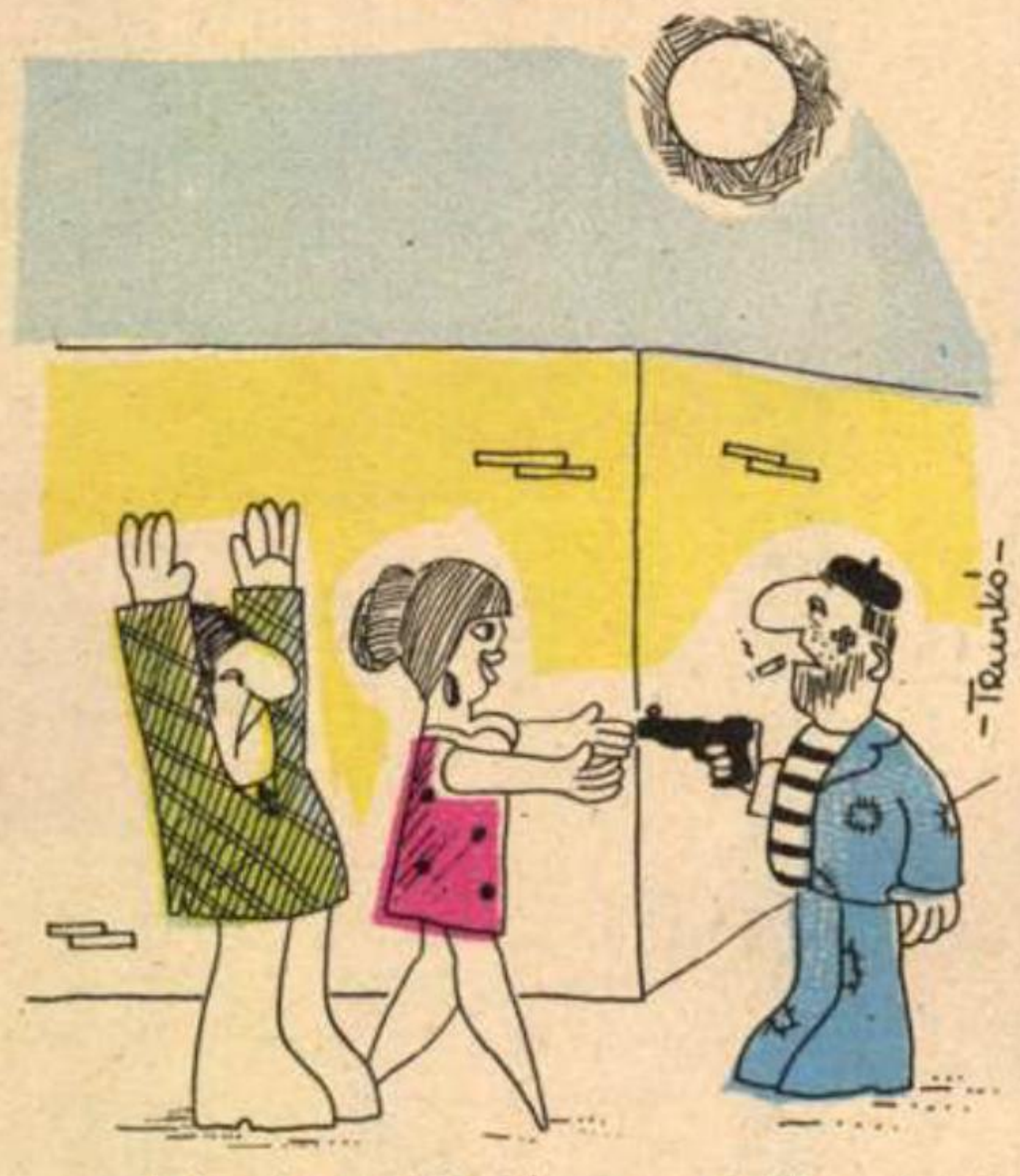

– Jaj, de cuki! Hogyan kell ezt elsütni!

AZ ÉPÍTKEZÉS NEM ÁLLHAT LE

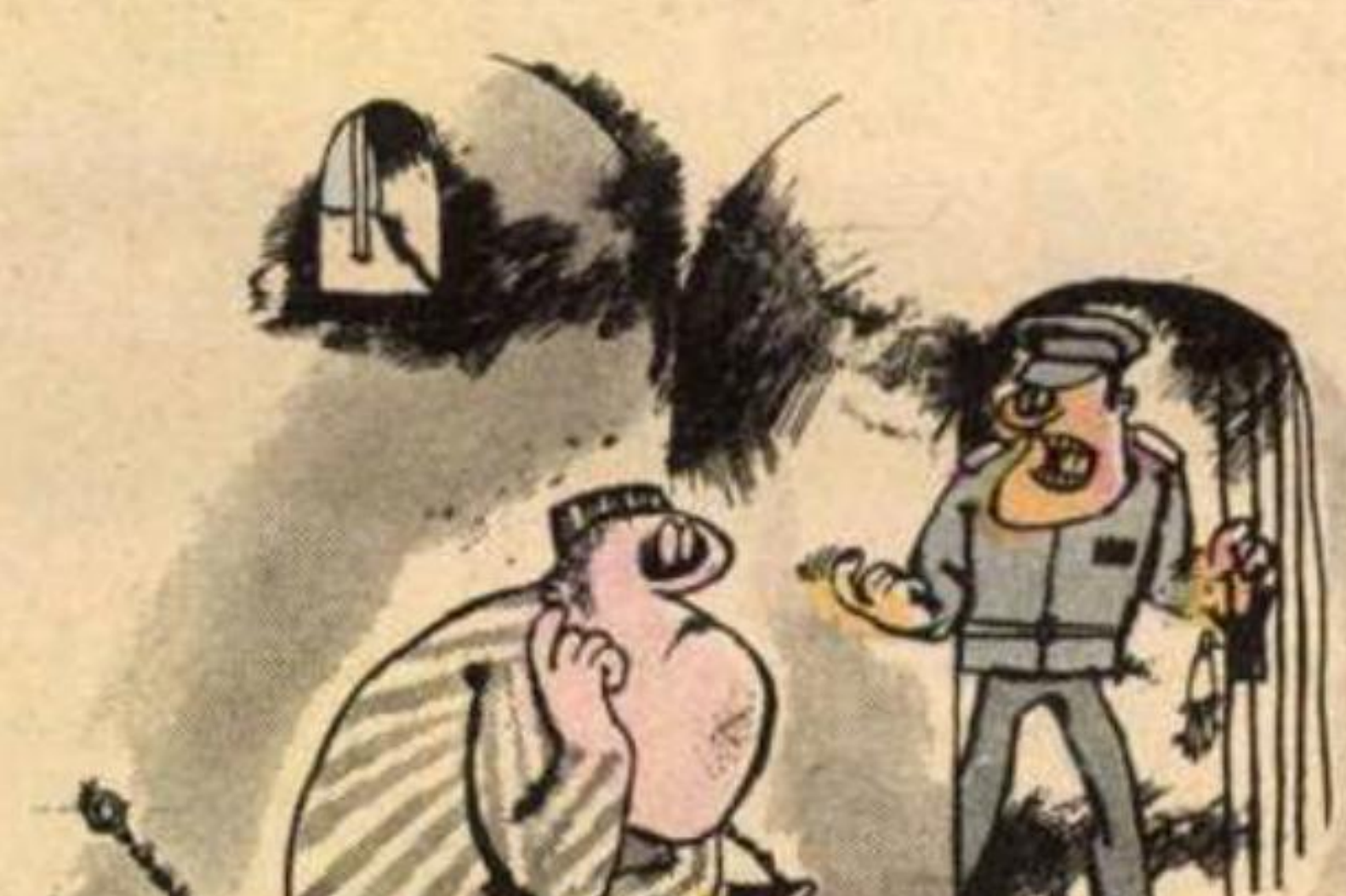

– Jöjjön a telefonhoz! Az építésvezető keresi.

VETÉLKEDŐ

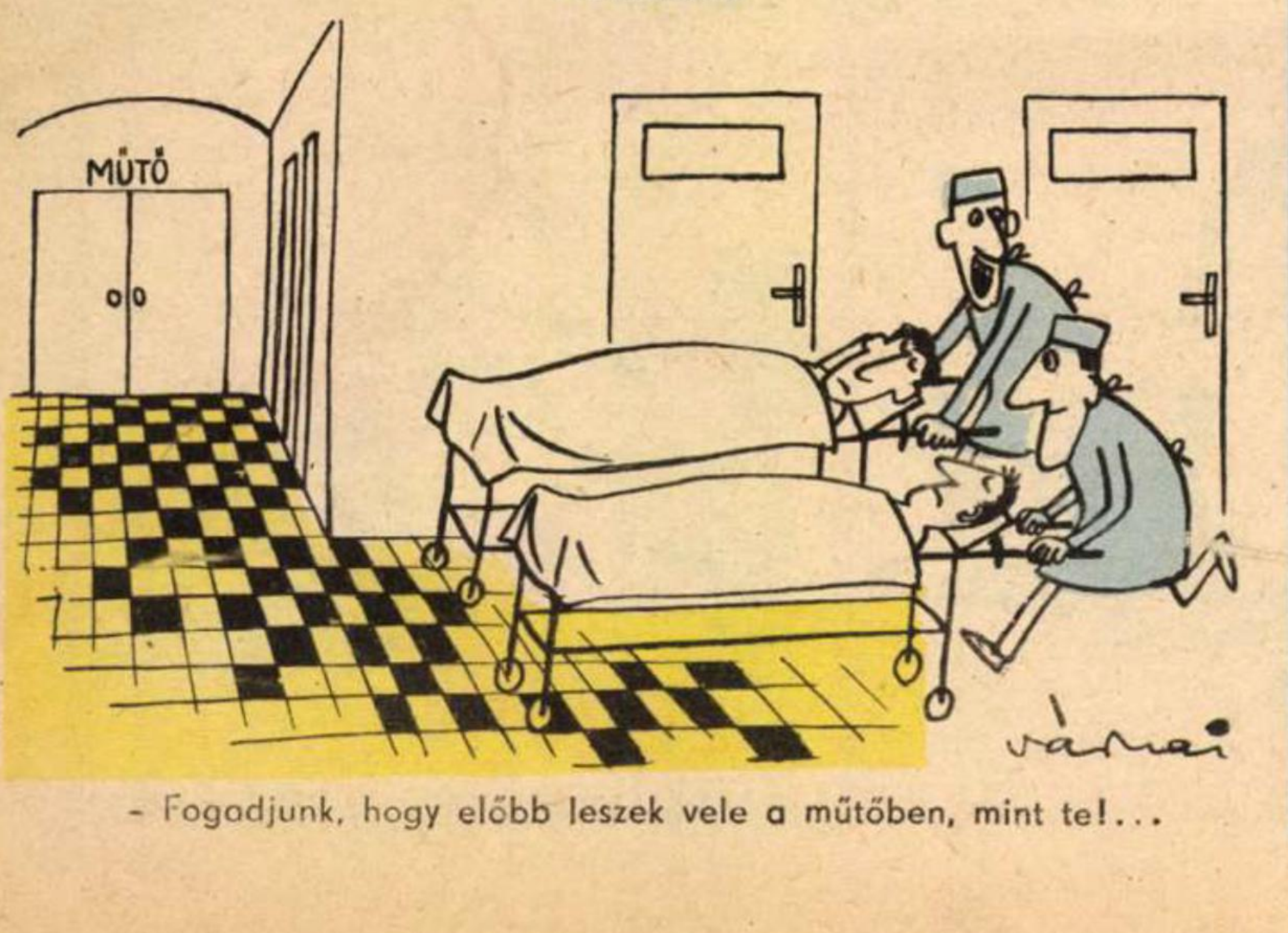

– Fogadjunk, hogy előbb leszek vele a műtőben, mint te!...

A GÖRÖG JUNTA SZAVAZATSZEDŐ AUTOMATÁJA

Erdei Sándor rajza

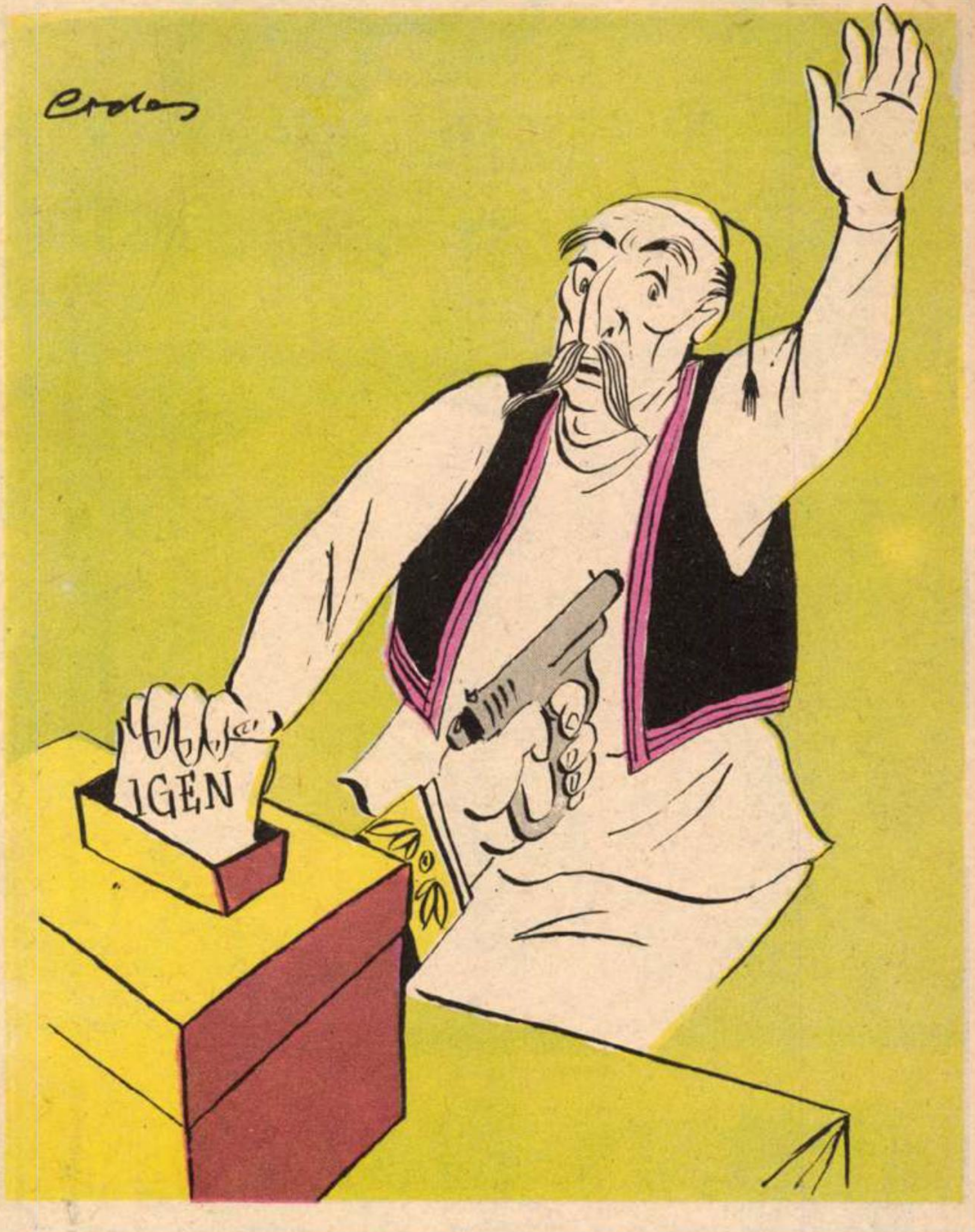

ÚJ IRÁNYZATOT

Úgy vagyok mostanában számos irodalmi alkotással, különösen egyes mai színművekkel, hogy a kritikusokra kell támaszkodnom a megértésükhöz. Azelőtt ez sohasem fordult elő velem, szégyellem is magam érte; régen, ha beültem egy színházba, büszke voltam rá, hogy egyedül is megértem a darabot. Mostanában meg a kritikusoktól kell megtudnom, voltak-e a darabban gondolatok, hol fordultak elő, legfőképpen pedig, hogy a társadalmi mondanivalók hová voltak elrejtve a színjátékban, mert ezeket még a kritikusok mindegyike sem ismeri fel, csak a legravaszabbja.

Elég volt az abszurd drámákból, a rejtett allegóriákból, szimbólumokból, jöjjön a nyílegyenes dráma kora, melyeket nem kell magyarázni, mely nem rejti mondanivalóját véka alá. A nyílegyenes dráma ars poeticája így szólna: ne köntörfalazz, kereken beszélj!

Most bemutatom első nyílegyenes drámám cselekmény-vázlatát:

A nők helyzete
a századforduló idején
Vígjáték három felvonásban

Első felvonás: Friedrich Nietsche a filozófiai közlöny számára nagy tanulmányt írt a nők ostobaságáról. Tanulmányát felolvassa Machnak és Avenariusnak, idealista barátainak. Avenarius házvezetőnője, a kedves, csupa-ész Róza Luxemburg mindent hall és elhatározza, hogy felveszi a kesztyűt. Üzen barátnőjéért, a ragyogó szépségű Mistinguette-ért, s megbeszéli vele a haditervet.

Második felvonás: A három idealista filozófus elégedetten szivarozik, midőn belép a szalonba Mistinguette, s bejelenti Machnak, hogy gyermeket vár tőle. A filozófus felháborodottan tiltakozik, hogy sohasem látta a csinos látogatót, de a betoppanó Feuerbach, kit természetesen Róza hívott meg, bebizonyítja a három idealistának, hogy csak a materializmus talaján lehet hitelt érdemlően bebizonyítani, hogy Machtól nem származhatik a baba. A három filozófus kutyaszorítóba kerül: vagy feladják idealista nézeteiket, vagy Machnak vállalnia kell a gyermeket. A filozófusok a gyermek mellett döntenek.

Harmadik felvonás: Feuerbach keresztelőre hívja meg a három filozófust. Mistinguette a pólyás babát szeretettel helyezi a savanyú Mach karjaiba, aki a pólyában nem gyermeket talál, hanem Darwin könyvét a fajok eredetéről. A hangulat egyszeriben derűsre fordul, a megtréfált idealisták elismerik, hogy a nők nem is olyan buták, mint az Nietsche állítja, Avenarius pedig fogadalmat tesz, hogy Rózának ezentúl a férfiakat megillető munkabért folyósítja. Mindenki táncra perdül, s Mistinguette vigaszul megmutatja világszép lábait az idealista filozófusoknak.

Somogyi Pál

ELŐKÉSZÜLETEK A HOLDON

Vasvári Anna rajza

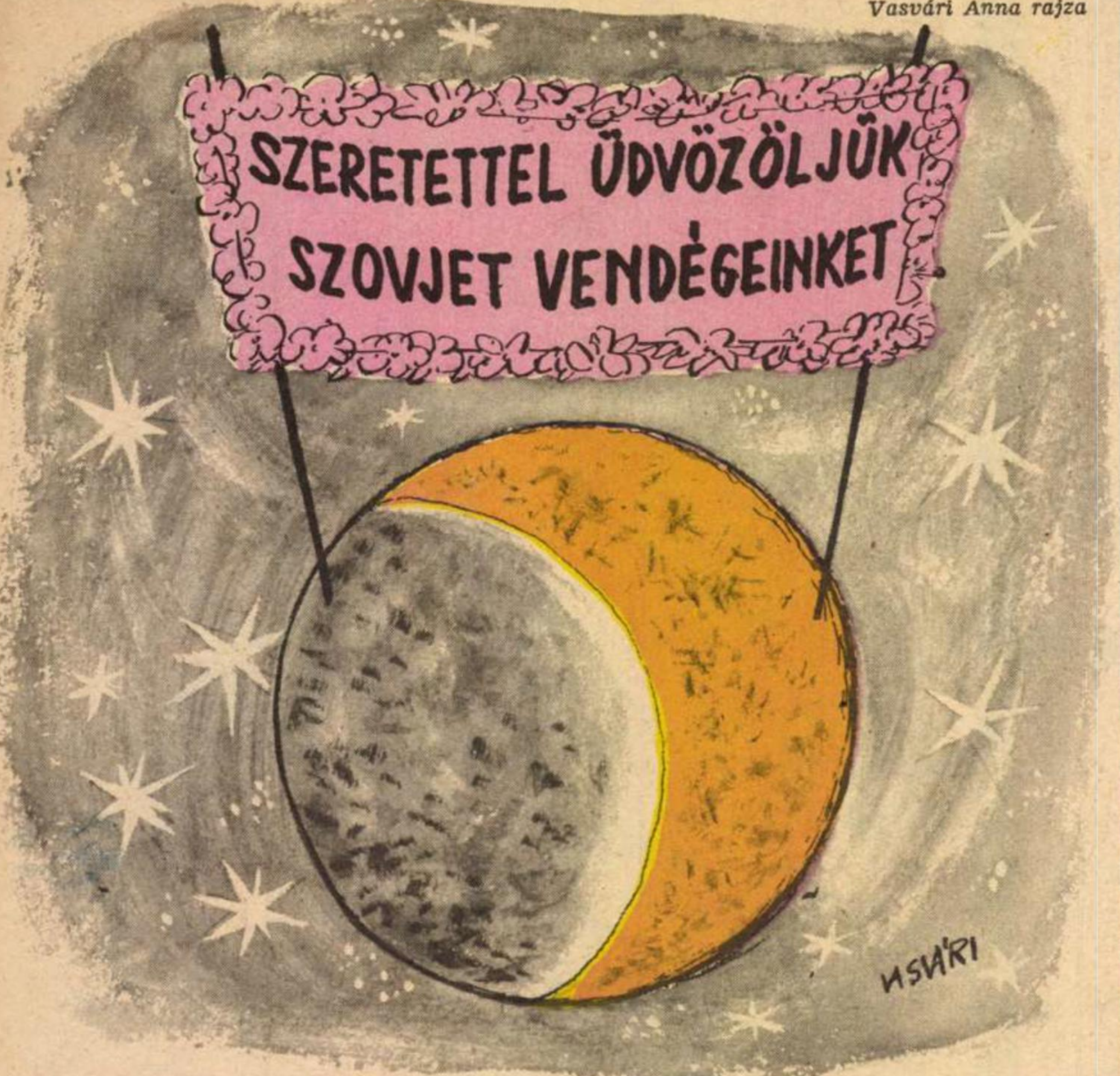

A FELE IS ELÉG VOLNA

Ballagtam éppen a konyha felé, kezemben két deci poharas tejföllel és fél kiló tasakos túróval, amikor a Nagy Ötlet megszületett bennem.

Az ötletet éppen a kezemben szorongatott, túltengő mennyiségű túró és tejföl adta. Az én személyes szükségletemet a fele mennyiség is bőségesen fedezte volna, mégis kénytelen voltam ennyit venni, mert kisebb tételekben nem fordul elő az önki-boltokban.

Háztartás vezetésben nagy szakmai tapasztalattal rendelkező asszony ismerőseim elmondották, hogy ők is hasonló nehézségekkel küszködnek a túróscsuszás napokon. A poharakban visszamaradó egy-másfél deci tejföl hasznosítása pedig szinte mindennapos gondjuk, minthogy az étkek ízesítésére többnyire egy deci, sőt féldeci is elegendő.

Mivel ez a probléma össznépi szinten jelentkezik, sürgősen keresni kell a megoldást.

Egyik lehetőség az volna, hogy az Ingatlankezelő Vállalat rendszeresítsen minden bérleménybe macskát is, a háztartásokban elfekvő tejfölkészletek mobilizálására. Az Állatvédő Egyesület bizonyára lelkesedne az ötletért. Az egészségügyi hatóságok már kevésbé.

A másik lehetőség olyan bizarr, hogy szinte le sem merem írni. Csupán az ad erőt és önbizalmat, ha belegondolok, hogy néhány éve még csaknem megkövezték azt, aki fennen merte hirdetni, hogy ötdekás csomagokban is lehetne vajat árulni. És íme, az idő őket igazolta!

E példából bátorságot merítve, leírom hát én is a bennem megfogamzott Nagy Ötletet:

Árusítsanak tejfölt egydecis poharakban, túrót pedig negyedkilós tasakokban is!

(radványi)

A BEFŐTTESÜVEG TITKA

Elalvás előtt én tartom szóval a családom. Gyorsabban merülünk álomba. Legutóbb a relativitást fejtegettem lenge könnyedséggel. Párom azonban közbevágott:

— Azt magyaráznád meg inkább te okos; ha két évig áll a kamrapolcon a meggybefőtt, mért csak a gyümölcse marad? Hová lesz a lé?

Kapásból válaszoltam:

— Elpárolog.

— Hiszen olyan szorosan kötözzük.

— Valahol a kötésnél szelel.

— Lehetetlen. Dunsztolás után a zsineg meg a celofán odaszárad, odanő az üveghez.

— Akkor hát a celofán pórusain távozik a pára.

— Csacsi vagy. A celofánnak nincs is pórusa. Ha volna, megromlana a befőtt.

— Édeském, aludjunk, jó? Reggel írok az Élet és Feleletnek, majd szépen megválaszolják, ők csak tudják!

Másnap elment a levél. Két hét múltán megküldték a kör négyszögesítésének évezredek óta lesett megfejtését. Közölték, hogy én vagyok az első homo sapiens, akivel az egetverő titkot tudatták. Feltétlenül számítanak diszkréciómra! (Ezt vörös irónnal aláhúzták.) Hírük publikálása ugyanis romba döntené mértani világrendünket. — A befőttesüveg titkáról azonban mélyen hallgattak.

Ismét írtam, hová lett a lé? Megint mellébeszéltek: a protonelektron fúziói bonyolult problémájának a megfejtését küldték, mintegy palástolva tehetetlenségüket.

Unva a dolgot, és szégyellve is magamat családom előtt, áldozatos kísérletre szántam magam. Jól tudva, hogy az emberi szervezet 85 százaléknyi vizet tartalmaz, egy szép tavaszi reggelen testemet hatalmas befőttesüvegbe zárattam. Alaposan bekötötték az üveg száját. Még dunsztoltak is egy napig, aztán feltettek a polcra, párologni. Két év múlva úgy összeaszalódtam, hogy az egyiptomi múmiák elbújhattak volna szégyenükben. Ám minden hiába. A kérdés kérdés maradt: — hová lett a lé, a levem?

Ezután egy jóakaróm azt tanácsolta, hogy a legközelebbi űrexpedícióval utazzam a kozmoszba, a titok nyitja ott rejtőzik! Nem lehetetlen, hogy az egész problémának a fotonok meg a sugárnyomás az oka, súgta.

Űrhajónk fedélzetén remek kollektíva verődött össze; az űrbiológia, az űrmechanika és a csillagászat válogatott szaktekintélyei. Kerek egy évig bolyongtunk céltudatosan a végtelenben. Ezalatt feltérképeztük naprendszerünk mágneses zónáit és megállapítottuk, hogy a mindenség tágulását hirdető elmélet idealista blöff, ugyanis hová tágulna, ha egyszer végtelen? Ha üzemanyagunk engedi, még azt is ellenőriztük volna, hogy az euklidészi két párhuzamos egyenes vajon találkozik-e a végtelenben vagy sem? Mindenesetre, káprázatos számításaink és zseniális következtetéseink eredményeként, páratlan tudományos felfedezésekkel gazdagítottuk ismereteink kincsestárát! — A befőttesüveg azonban konokul őrzi titkát.

A Földre visszatérve újabb jótanáccsal szolgáltak; próbálkozzam elektronikus számítógépekkel (népi zsargonban: kompjuterekkel). Tápláljam beléjük a kérdést és a probléma pillanatok alatt megszűnik probléma lenni. Így is cselekedtem, s ezzel népgazdaságunknak több milliós kárt okoztam. Ugyanis a „lé vagy nem lé” história a masinákat teljesen megbolondította; bepörögtek, szikráztak, füstöltek, kiégtek.

Ajánlatom az emberiségnek: — Ha már a Földön béke lesz mindenütt és az űr titkai is megfejtődtek, vegyünk le a polcról egy üveg több esztendős befőttet és fogyasszuk el csak úgy. S ne kutassuk hova lett a lé?

Új Rezső

MILYEN LEGYEN A JÓ MUNKAHELY?

Sajdik Ferenc rajzai

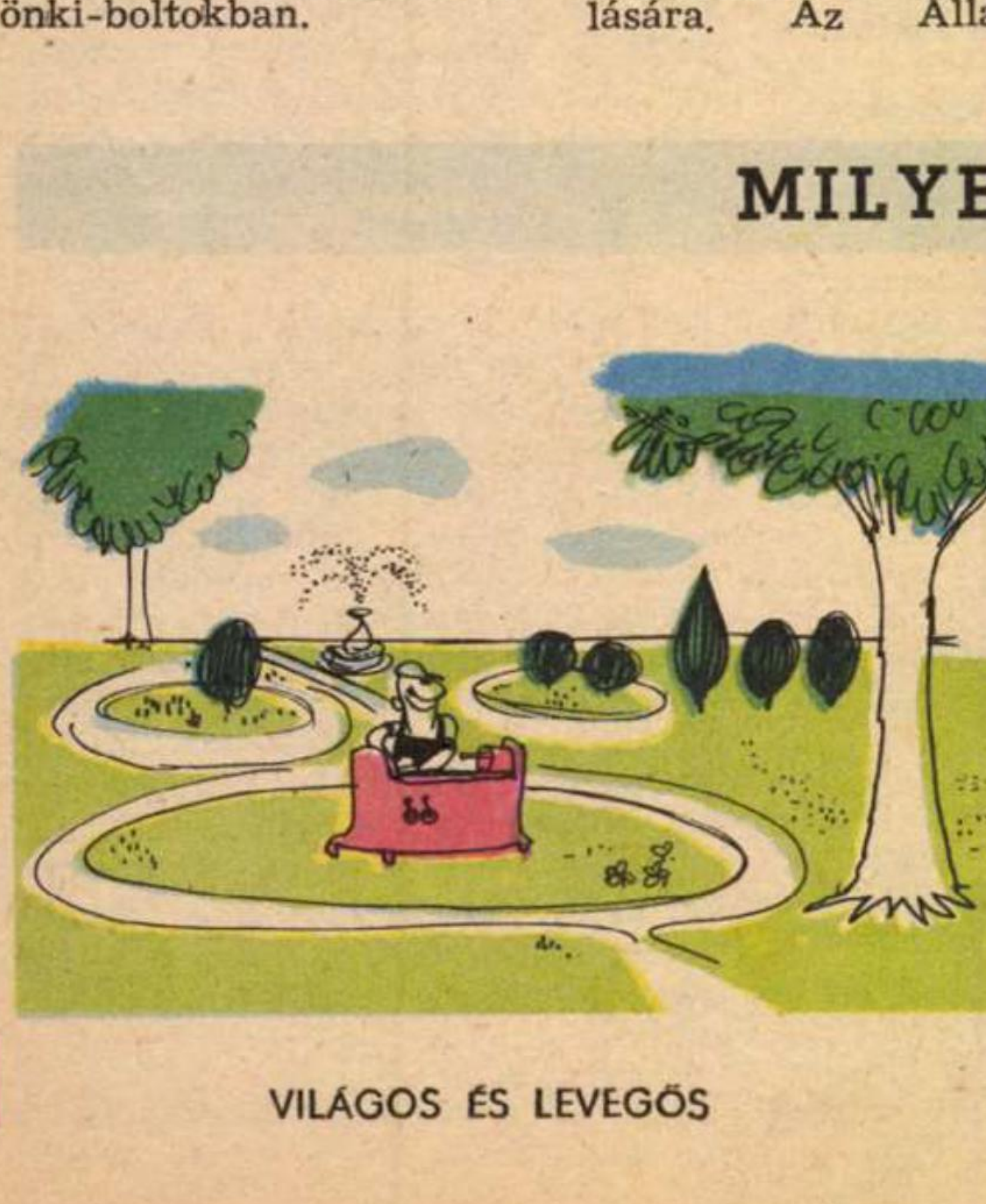

VILÁGOS ÉS LEVEGŐS

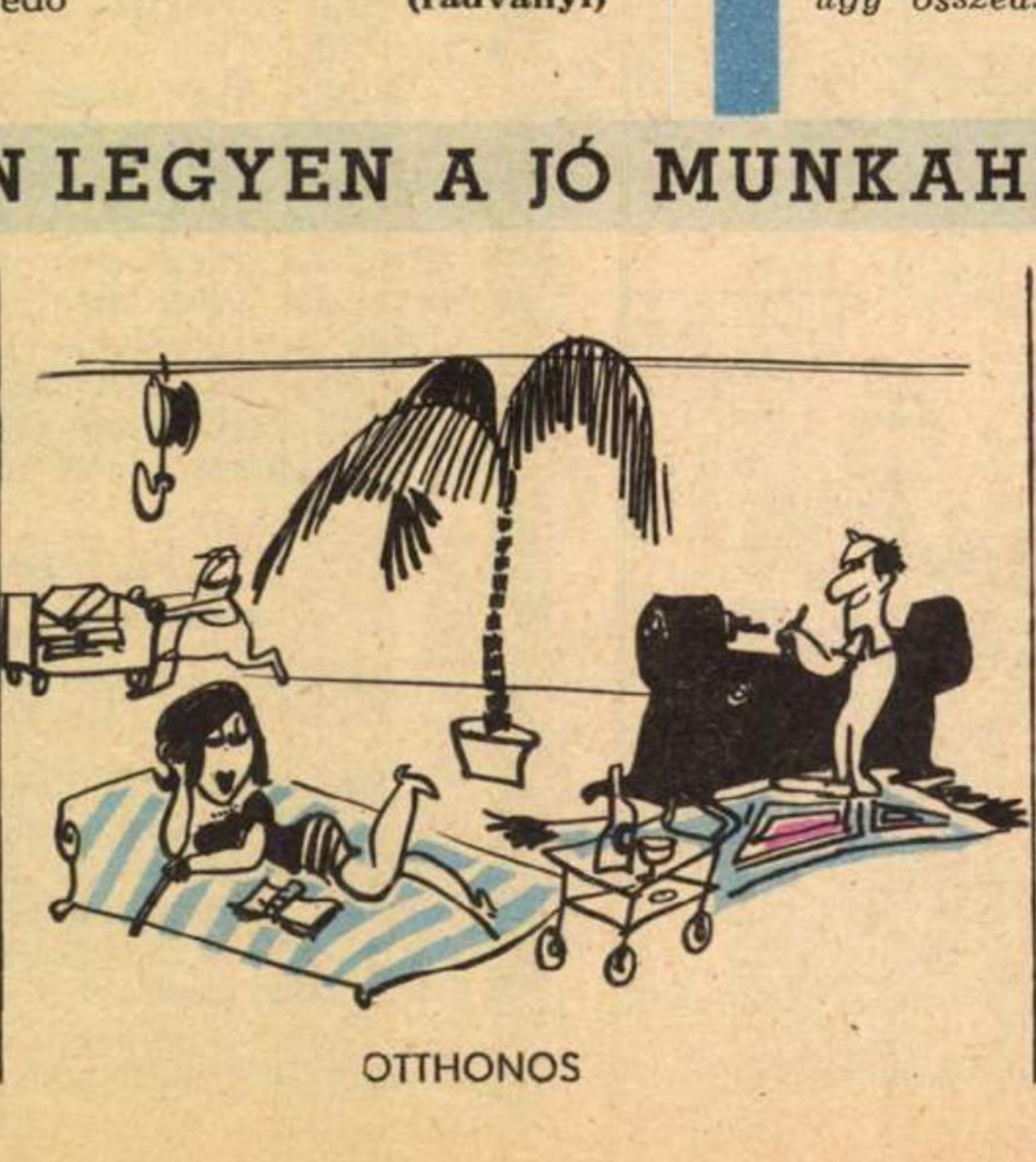

OTTHONOS

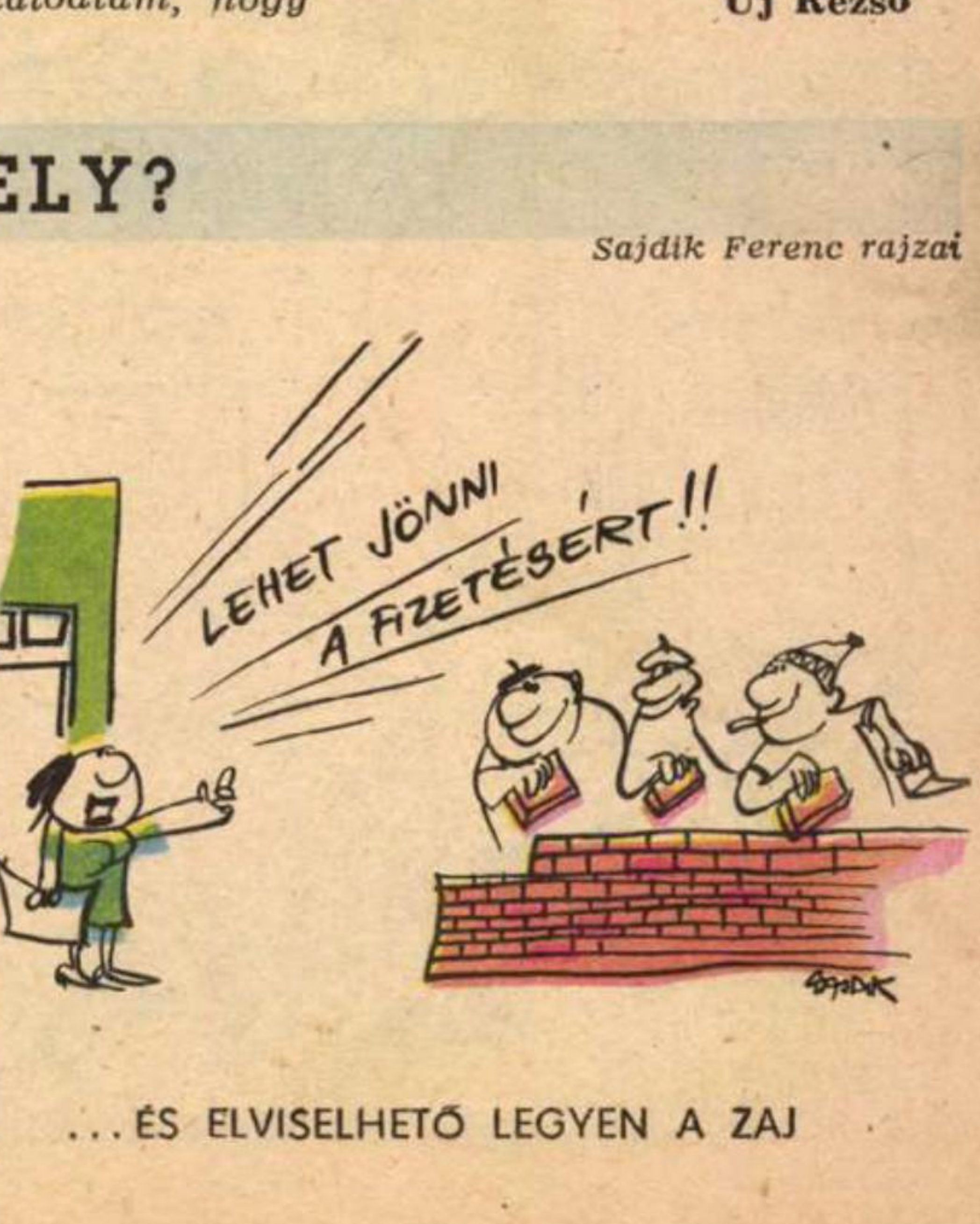

...ÉS ELVISELHETŐ LEGYEN A ZAJ

ELSŐ ÍZBEN GYÚJTJA MEG NŐ AZ OLIMPIAI LÁNGOT

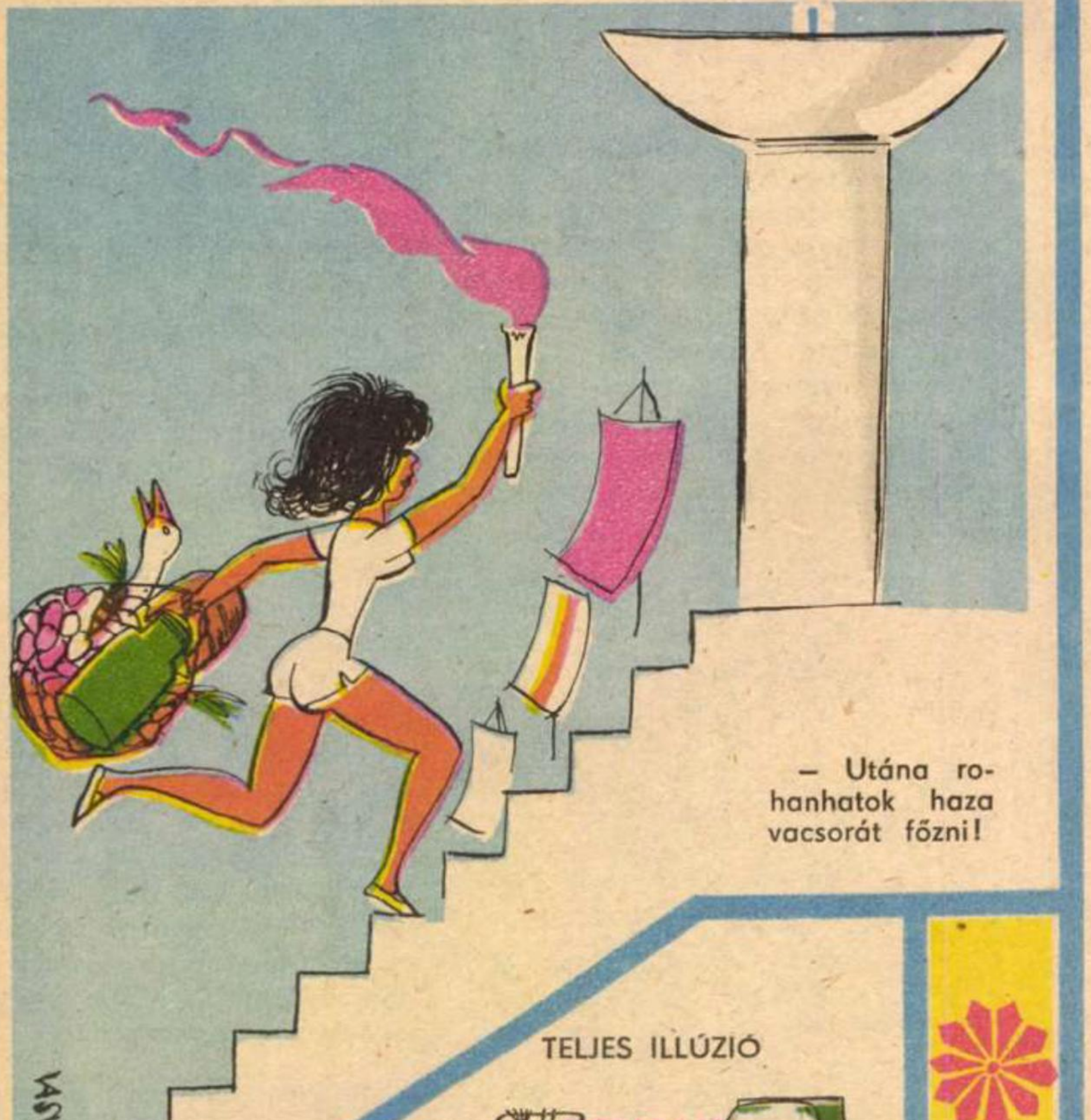

– Utána rohanhatok haza vacsorát főzni!

START!

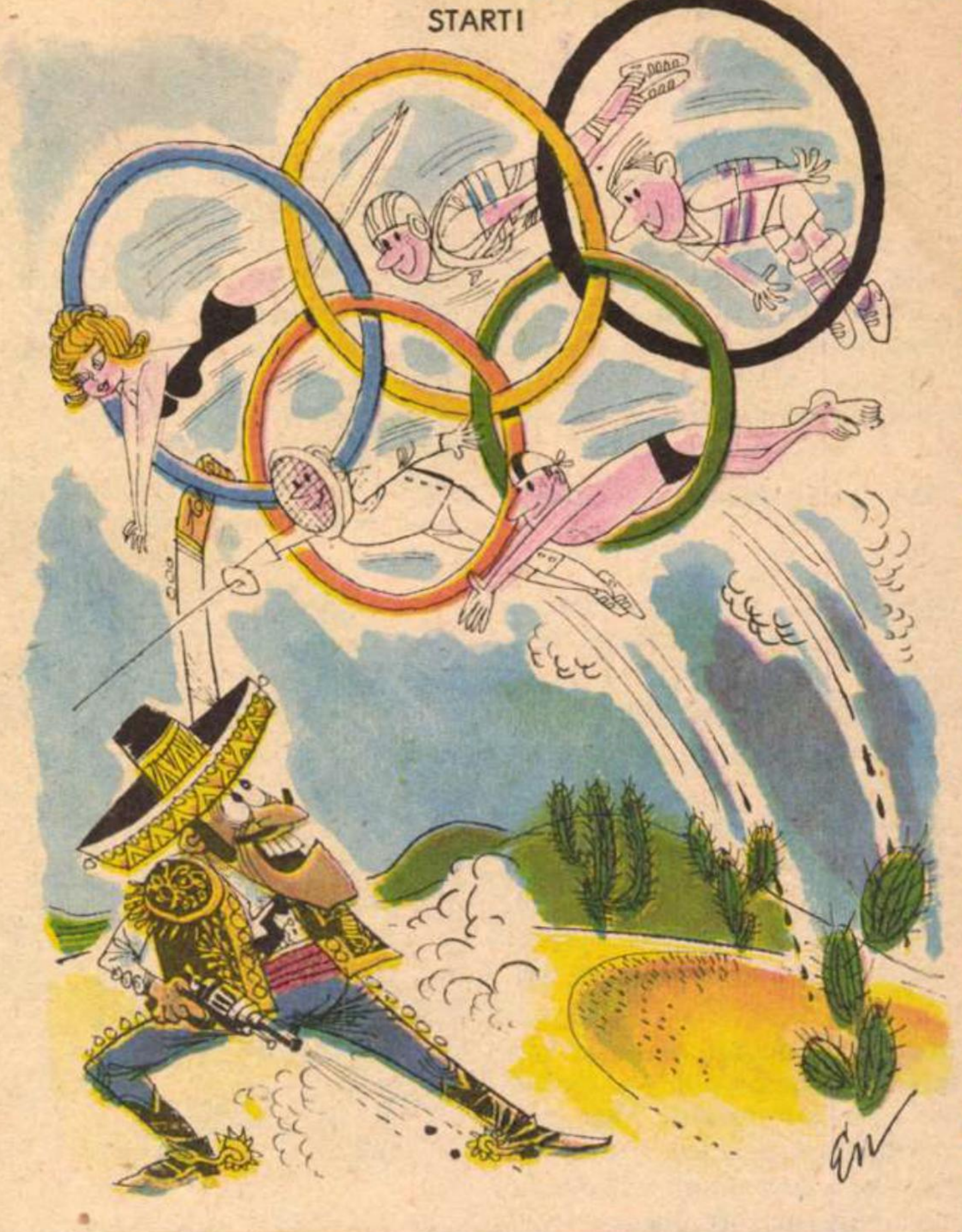

TELJES ILLÚZIÓ

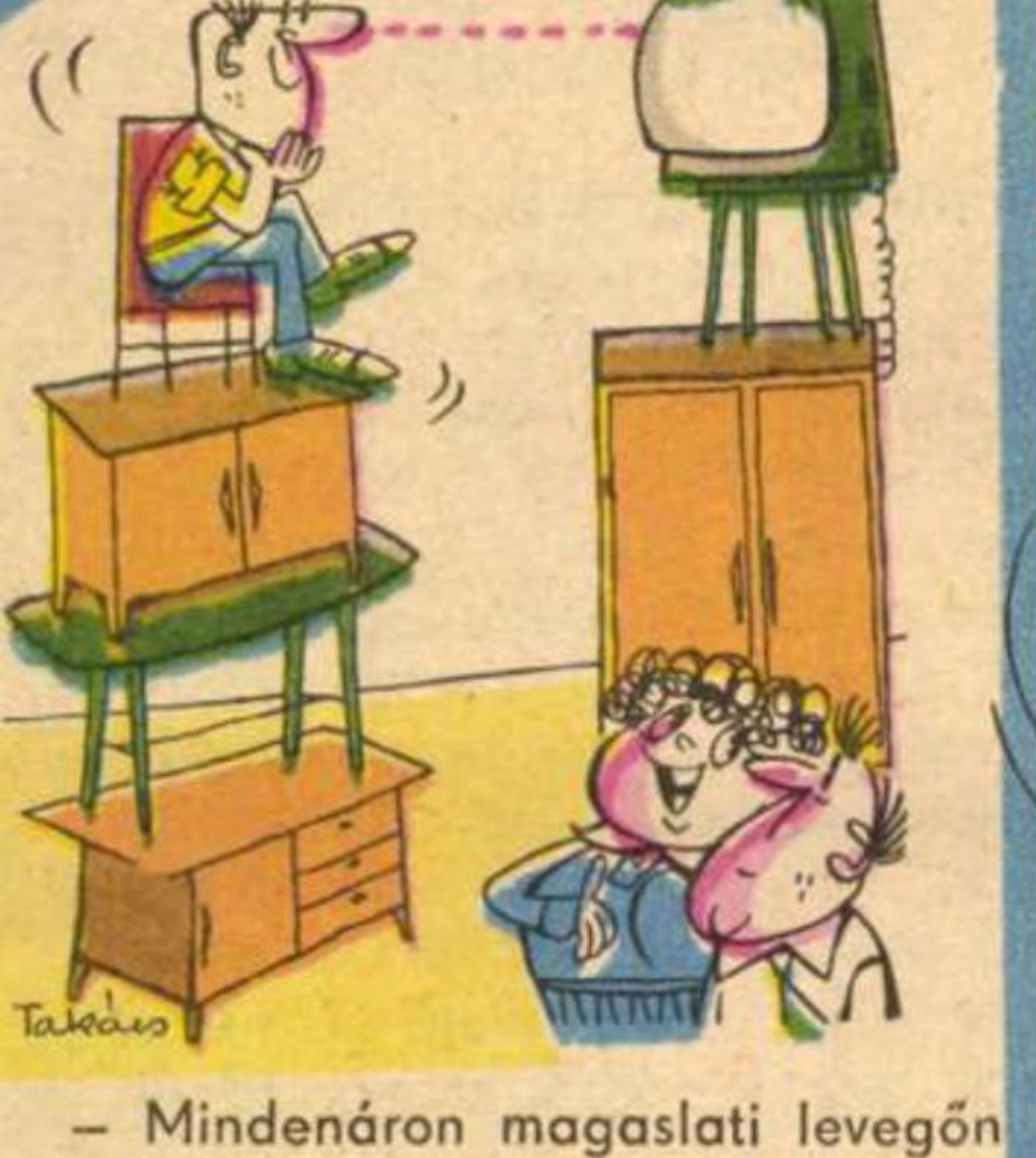

– Mindenáron magaslati levegőn akarja nézni az olimpiát.

EDZŐTÁBORBAN

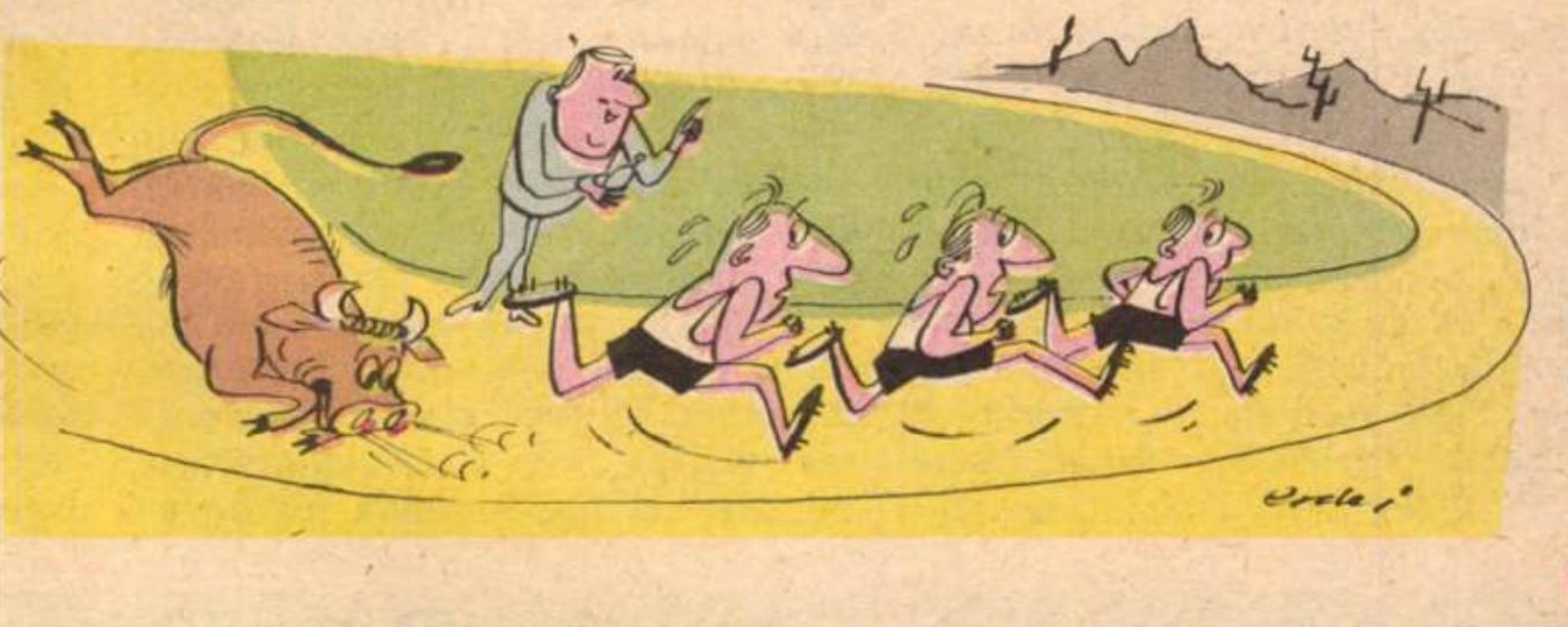

Kedves Ludas!

Olvastam a Népszabadságban a szórakozott professzor esetét, aki forintossal a kezében lépett fel a villamosra, és bár egyből a kalauzhoz ment, hogy jegyet váltson, mégis megbüntették, mert figyelmetlenségből KN-jelzésű kocsiba szállott. A prof. vétlensége nyilvánvaló volt, ezért a kalauz kérlelhetetlensége joggal háborította fel az utasokat, köztük az újságírót.

Én is szemtanúja voltam egyszer egy hasonló esetnek. Idősebb férfi szállt fel a villamosra, a kalauzhoz lépett, jegyet kért.

— Nem adhatok, kérem. Ez kalauz nélküli kocsi. Önnek büntetést kell fizetnie.

— De kinek fizessek, ha nincs kalauz a kocsin?

— Hogyne volna! Itt vagyok, kérem!

— Akkor viszont nem kalauz nélküli a kocsi. Így hát minek fizetnék büntetést?

Szerencsére az a kalauz nem volt híján a humornak és az emberségnek, így heppi-enddel végződött az ügy, közmegelégedésre. A kalauz jót nevetett és kiadta a jegyet.

A szándékosan bliccelő utasok megbüntetésével minden jóérzésű ember egyet ért. De a „lestaktikás", a figyelmetlen, vagy tájékozatlan utasokra vadászó, az ilyeneket is kéjjel büntetgető „villamoshatósági közeg"-eket nagyon nem szeretjük.

E. B.
Budapest

Gyakori panasz, hogy a kenyérről lepotyog a gyártó cég nevét, telephelyét jelölő címke. Úgy látszik, a Fővárosi Sütőipari Vállalat 701. sz. üzemében megelégelték az ilyen irányú reklamációkat és radikális újításra szánták el magukat. Azon a fehér kenyéren ugyanis, amelyik termékeik közül, szerencsétlen véletlen folytán, az én bolti kosaramba került, a minap egy szeggel volt felerősítve a címke. Javasolom, hogy ha a szegezés se válna be mégsem, próbálkozzanak meg esetleg a rávarrással, vagy a ráhegesztéssel is!

B. J.-né
Budapest

„Telefongyár keres magasnyomású kazángépészt" — adatott hírül a IX. 27-i Esti Hírlapban. Hát kérem; magasnyomású lehet például egy újság, vagy éppen egy kazán, de egy gépész soha. Legfeljebb, ha a túlzott mértékben beszedett szesztől magas benne a nyomás. Olyankor azonban nem szabad a kazán közelébe engedni. Tovább böngészve az Estit, ugyanabban a számban még kétszer ráakadtam a fenti hirdetésre. De ott már *magasnyomású kazánhoz* kerestek *gépészt*, ami persze egészen más. Nem értem: ha kétszer meg tudták szövegezni szabatosan, harmadszorra vajon miért nem sikerült?

P. S.
Budapest

Felment Papp Mihály Budapestre, hogy a Thália Színházban megtekintse Móricz Zsigmond Csibéjének az előadását. Az eseményt a Tv-Híradó is megörökítette, érthetően, hiszen Mihály bácsi roppant nevezetes személy, ő az akiről Móricz A boldog ember főhősét, Joó Györgyöt megmintázta. Tetszett nagyon a jól megszerkesztett kis híradórészlet, csak akkor kezdett káprázni a fülem, amikor a riporter azt mondotta, hogy Papp Mihály a legkisebb bihari faluból ment fel a színházba. Hogyan, hát elköltözött volna régi falujából a boldog ember? Vagy a kicsi Magosliget telepedett volna át Biharba? Merthogy eddig Szabolcsban volt, annak is a szatmári csücskében. Némi utánjárással aztán kiderült: Magosliget továbbra is Szabolcs-Szatmárban fekszik (és ott sem a legkisebb falu!), Papp Mihály is még mindig ott lakik.

Csak éppen a riporter nem figyelt elég erősen annak idején az irodalomórán, Móricz Zsigmondnál.

K. M.
Nyíregyháza

HOZZÁÉRTÉS

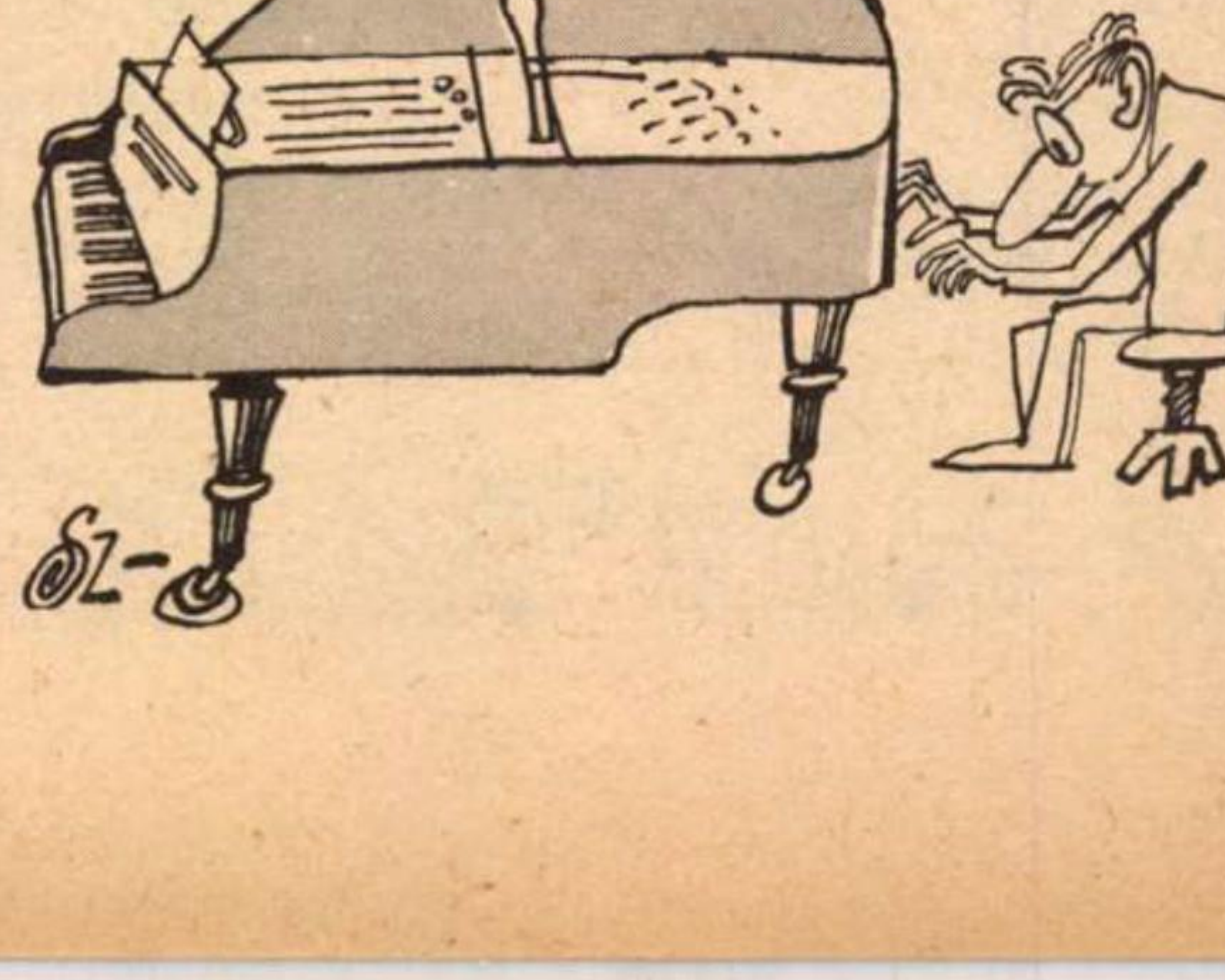

ALPHONSE ALLAIS:

HADMÉRNÖKSÉGI FORRADALOM

A nagymiséről kijövet éppen néhány barátomnak panaszkodtam, hogy a kertemet teljesen feldúlták a vakondokok. Hirtelen felém fordult egy őszülő bajszos és kecskeszakállas úr, s olyan hangon szólt hozzám, amelyben a parancsoló tónus meg a jónevelés vegyült.

— Ah! vakondokai vannak, uram?

— Sajna...

— Megengedi, hogy megfogjam őket? Éppen nagy szükségem lenne rájuk.

Aztán szépen bemutatkozott:

— Monsieur Baligou, volt mérnökkari őrnagy.

Erre én is megmondtam, hogy hívnak és mi vagyok.

— Ezer kartács, ördög és pokol! Hírlapíró! Na, nem bánom, elvégre mindenütt vannak rendes emberek...

Azután legnagyobb bámulatunkra Baligou őrnagy előadta remek ötletét: forradalmasítani óhajtja a hadmérnökséget ezekkel a kubikus és bányász állatokkal. Kiderült, hogy a nyugalmazott őrnagy minden erejét és idejét eme nagy hazafias eszmének áldozza.

De hadd adom át a szót magának a derék és vitéz katonatisztnek:

— Arról van szó, uraim, hogy majdnem teljesen felszámoljuk a tulajdonképpeni hadmérnöki ezredeket. Ugyanis, mi célt szolgál az a tízezer ember, akit ebbe a műszaki fegyvernembe soroznak? Túrják a földet, aknát ásnak, nemdebár? Főleg aknát, uraim, ugyanis, nemde, mert mihelyt valaminő külszíni munkáról van szó, méltatlannak tartják, s inkább a gyalogsághoz fordulnak, a bakáktól kérnek alantasabb munkaerőt. Ők meg csak nézik, felügyelnek, dirigálnak, akár a pallér, aki a napszámosokat egzecíroztatja. Én tehát egész egyszerűen a túrásokkal sűrűn jelzett föld alatti járatokban élő, elcsenevészesedett szemű, külső fülkagyló nélküli, bársonyos, csaknem fekete bundájú, a patkánynál kisebb rovarevő állatokkal, valamint üregi nyulakkal helyettesítem őket. Majd a kísérletek során eldől, milyen arányban kell keverni őket, s milyen idomítást igényel eme két rágcsáló faj. Tudják, uraim, hogy a *talpa europea*, vagyis a vakondok, noha kis állat, nagy földtúró; mellesleg, majdnem teljesen elvesztette a szeme világát, minek következtében minden bizonnyal vakon fog engedelmeskedni a katonai parancsoknak. Az üregi nyúl, vagyis az *oryctolagus cuniculus* a maga részéről szintén megmutatta kubikus képességeit, s szinte közmondásos gyávasága szavatolja, hogy a legalázatosabban fog engedelmeskedni. A legcsekélyebb intésre visszarohan üregébe, illetve aknájába, hol kitartóan fog ásni és ásni. A nyúlra fogjuk bízni a futóárkok kiszélesítését, a föld alatti folyosókat, a vakondok pedig a pici kis elágazásokba fog behatolni.

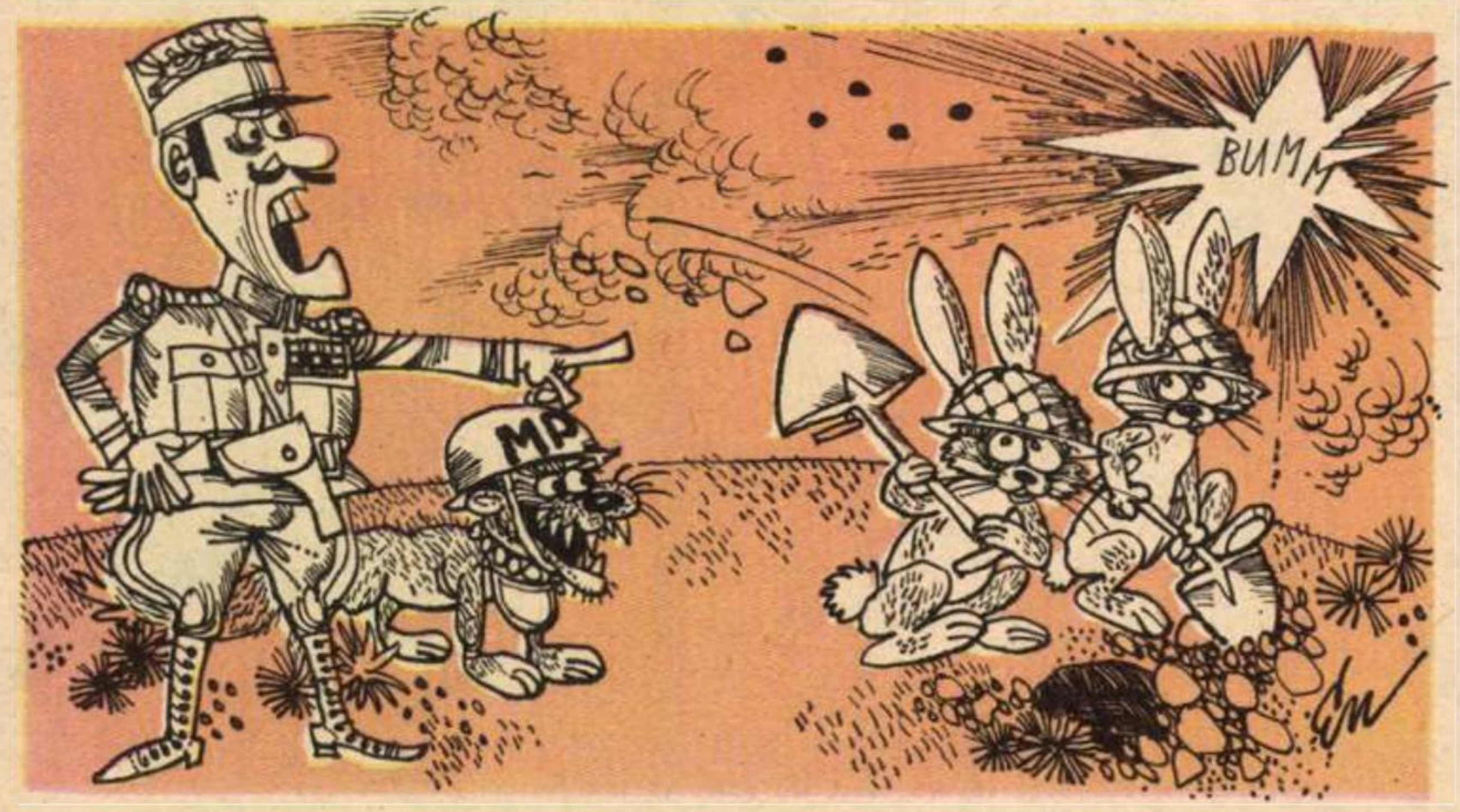

Az aknák megtöltése és lángra lobbantása sem fog nagy nehézségekkel járni, csak alaposan kell tanulmányoznunk a kérdést és jól kell idomítani beosztottainkat. Nagy előny, hogy többé a begyújtás művelete során nem kell félnünk tőle, hogy a gyújtózsinór elszakad, mikor már ég, s így esetleg tűzvészt okoz: elegendő lesz ugyanis egy kis égő kócgombócot erősíteni a nyúl farkának a csücskére, s az állat néhány másodperc alatt azonnal az aknára fut vele, s beáll a robbanás.

Természetesen megeshet, hogy néhány nem kellőképpen kiképzett, illetve idomított üregi nyúl hősi halált hal eme művelet során, valamely föld alatti folyosón, de könnyűszerrel toborozhatunk helyette újat.

A katonai szolgálatot megtagadó állatok ellen bevethetnők a vadászgörényeket. Mellesleg ugyanis, bátorkodom javasolni, hogy állíttassanak fel tábori csendőri szolgálatra idomított görénykülönítmények is. Garantálom, hogy a vadászgörény egy-kettőre megregulázza a gyáva nyulakat és a lógó vakondokokat.

Tekintve, hogy egy francia közkatona évi ellátása körülbelül ezer frankot igényel, ha elfogadnák forradalmi indítványomat, évente több mint tíz millió frankot takaríthatna meg a kincstár. Úgy vélem, belátják, ez manapság nem elhanyagolható summa, hiszen az államháztartásunk roppant gondokkal küzd és a költségvetés egyensúlya hajszálon lóg.

Imígyen szónokolt a nyugalmazott őrnagy úr.

Mi pedig elbűvölten hallgattuk izzó honfibuzgalommal fűtött szavait, amelyekből magasra csapott az ész lángja, mondhatnám azt is, a lángész.

Hajdanán Rómát a Capitolium libái mentették meg.

Ki tudja, Frankhont nem fogják-e megmenteni, remélhetőleg már a közeljövőben ezek a szerény, de serény rágcsálók?

(Magyarra átdolgozta
Bajomi Lázár Endre)

KISMENÜ NYUGÁGGYAL

Olvasom, hogy Tokió több vendéglőjében bevezették az ebéd utáni pihenés lehetőségét. A bőséges étkezés után, minden külön díjazás nélkül, lefeküdhetnek a vendégek egy-két órácskára.

Ez a vonzó újítás szeget ütött Kázmér barátom fejébe, aki a vendéglátóiparban tevékenykedik és tervezetet dolgozott ki pesti bevezetésére. Mielőtt tervét bemutatta volna feletteseinek, az én véleményemet kérte ki, és átadta nekem a javaslatot. Kíváncsi volt, hogy mit szólok hozzá. Az újítás három részből állt: kismenüből, nagymenüből és bőségmenüből. Szó szerint leírtam a tervezetet:

KISMENÜ

Csontleves
Körömpörkölt vagy
rakott káposzta
krémes

nyugágy

NAGYMENÜ

Húsleves daragaluskával
Sertéskaraj, burgonya, párolt
káposzta vagy
főtt marhahús ec. tormával
császármorzsa
pamlag

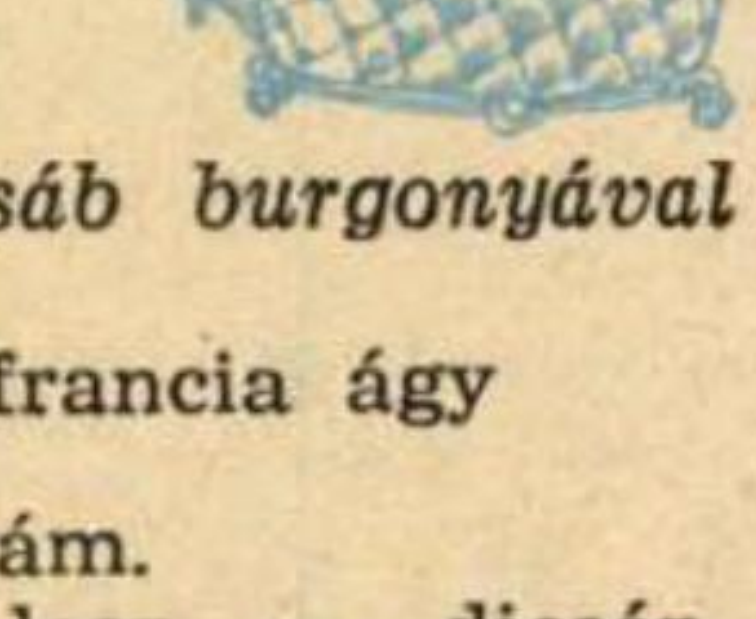

BŐSÉGMENÜ

Erőleves
Sajtos omlett
Bécsiszelet hasáb burgonyával
Almásrétes
Kétszemélyes francia ágy

Kérdőn nézett rám.

— Nagy sikere lesz, — dicsértem ötletét. — De miért nem terveztél diétás menüt is?

— Igazad van! Már gondoltam rá, mindjárt leírom a tervezetet.

És már írta is:

DIÉTÁS MENÜ

Paradicsomkrém leves
Párolt tyúkmell, burgonyával
Tejbegríz
Betegágy, ápolónővel

Palásti László

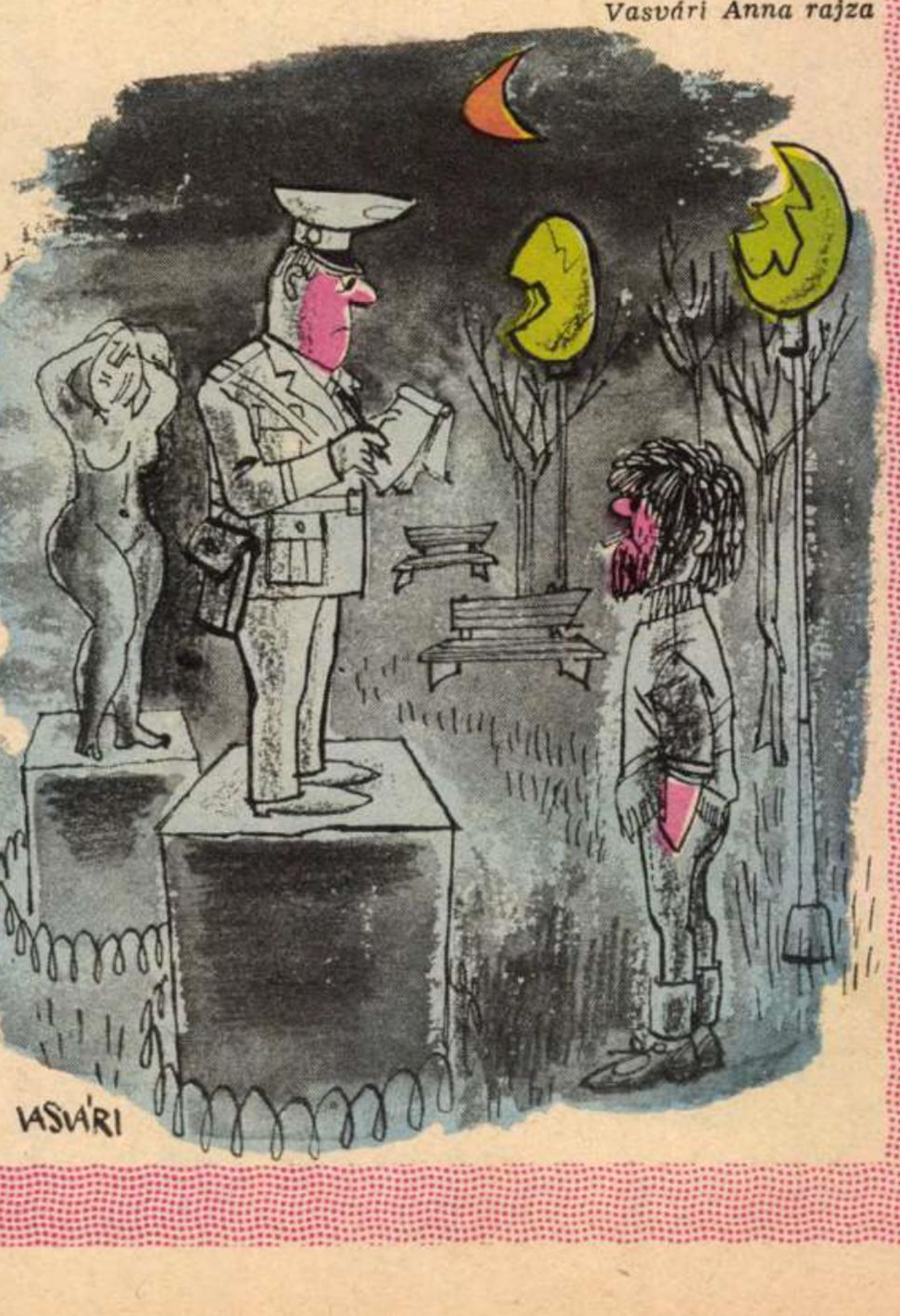

ÉLETBELÉPETT A HELYSZÍNI BÍRSÁGOLÁS

Vasvári Anna rajza

SZERSZÁM

HEGEDÜS, VÁRNAI, SZÜR-SZABÓ, PUSZTAI, SAJDIK, BALÁZS-PIRI, VASVÁRI

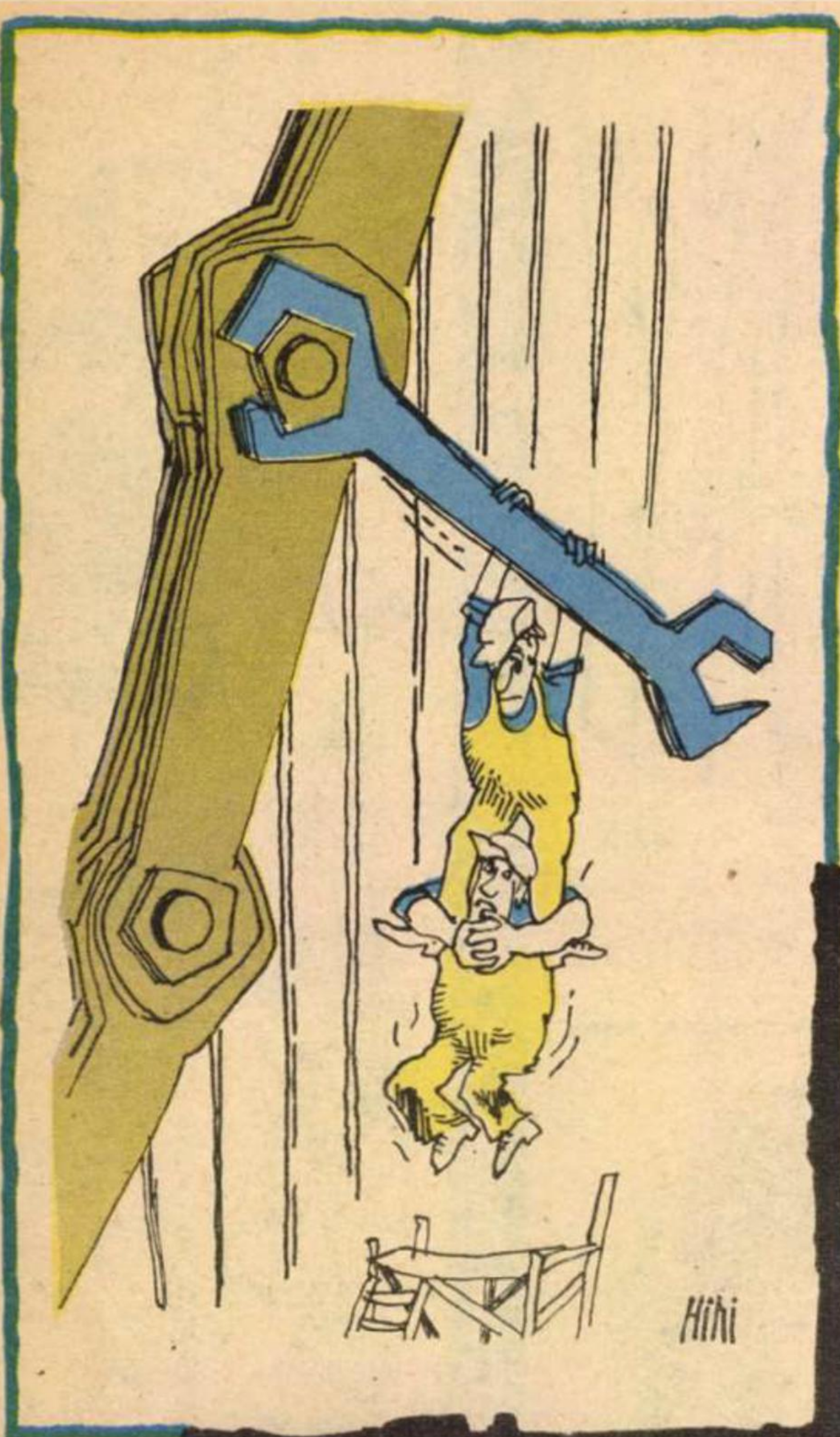

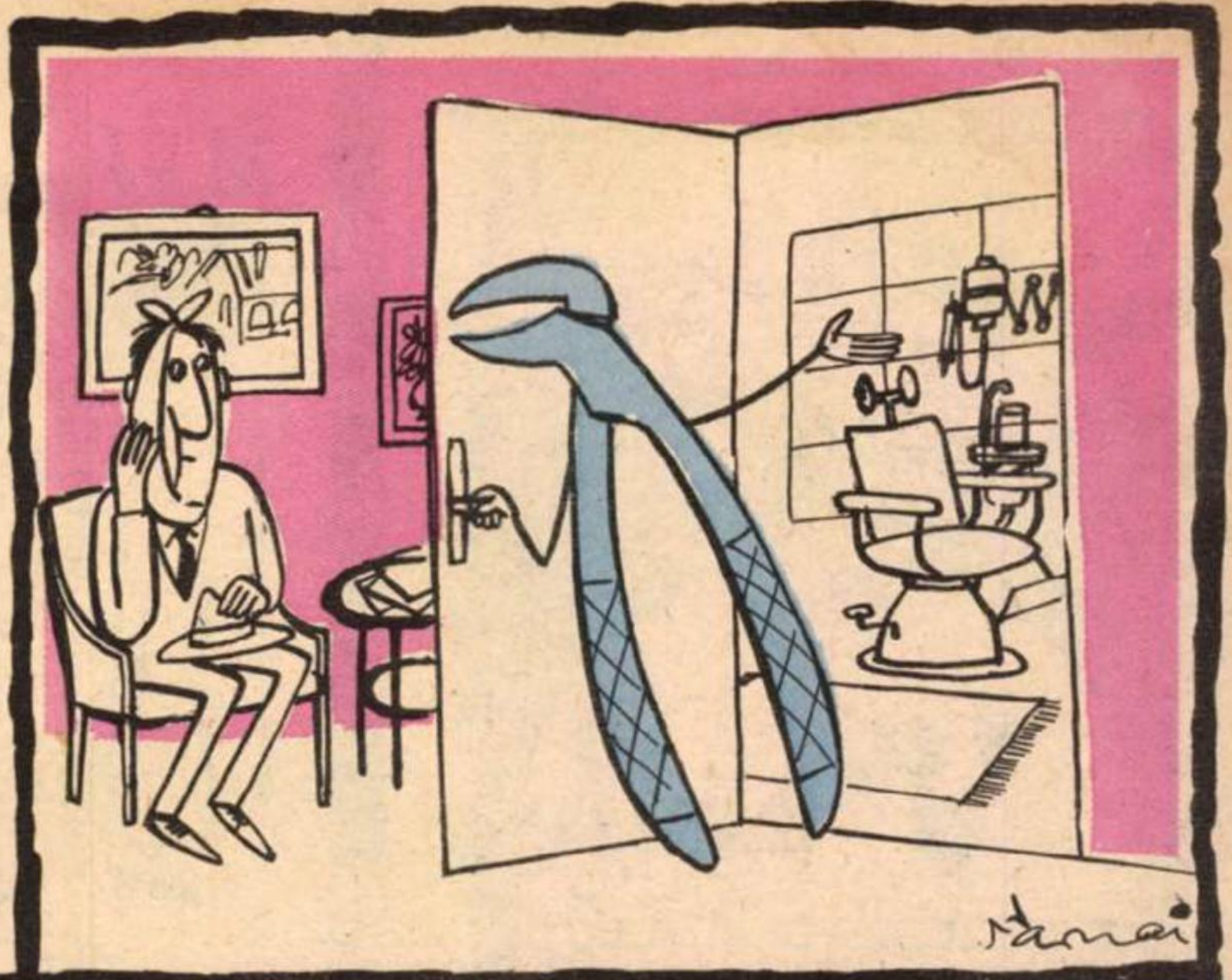

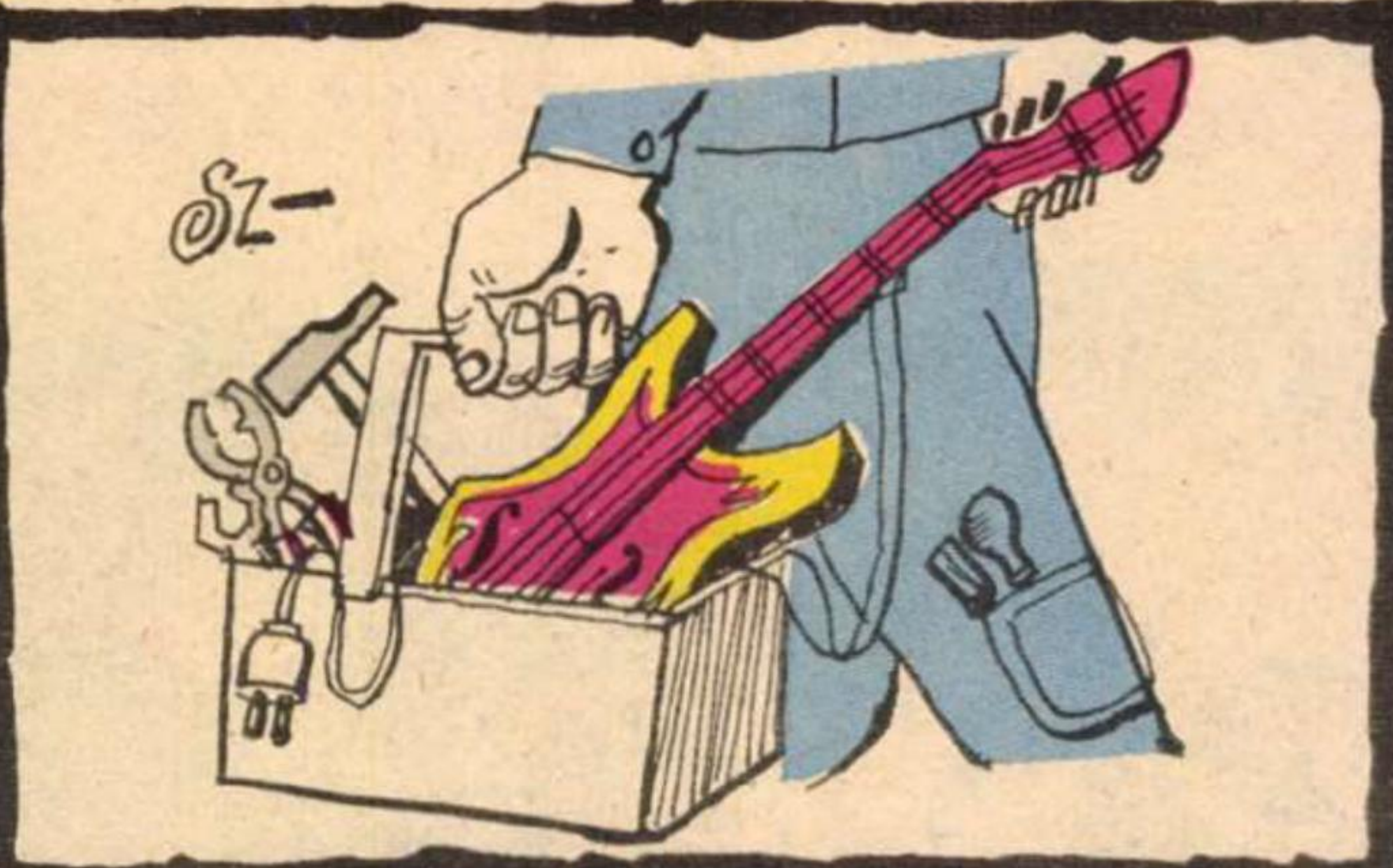

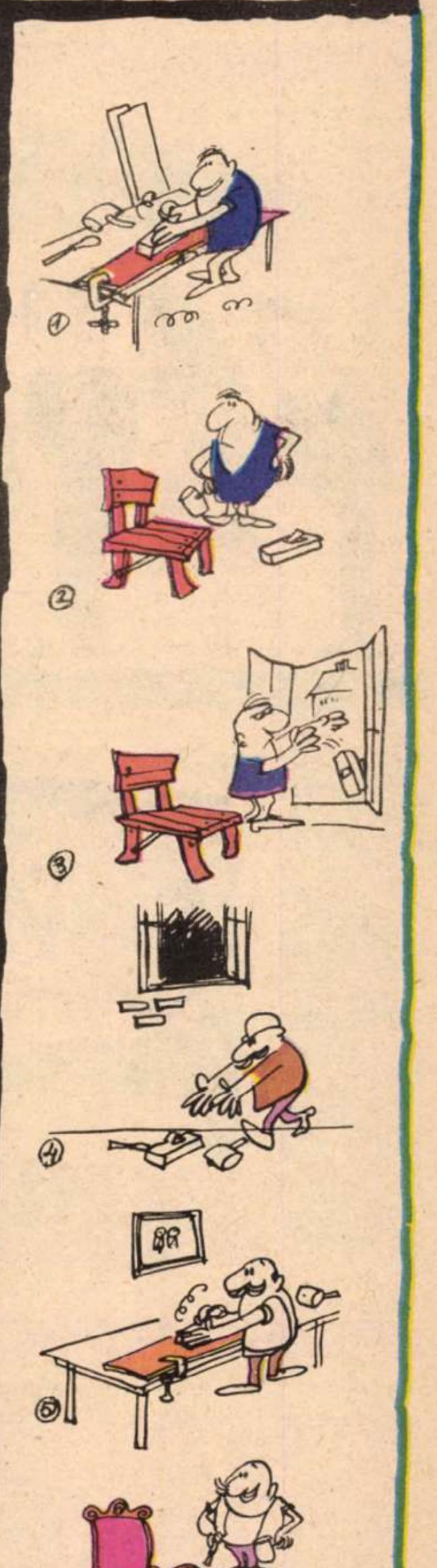
①
②
③
④
⑤
⑥
Sajdik

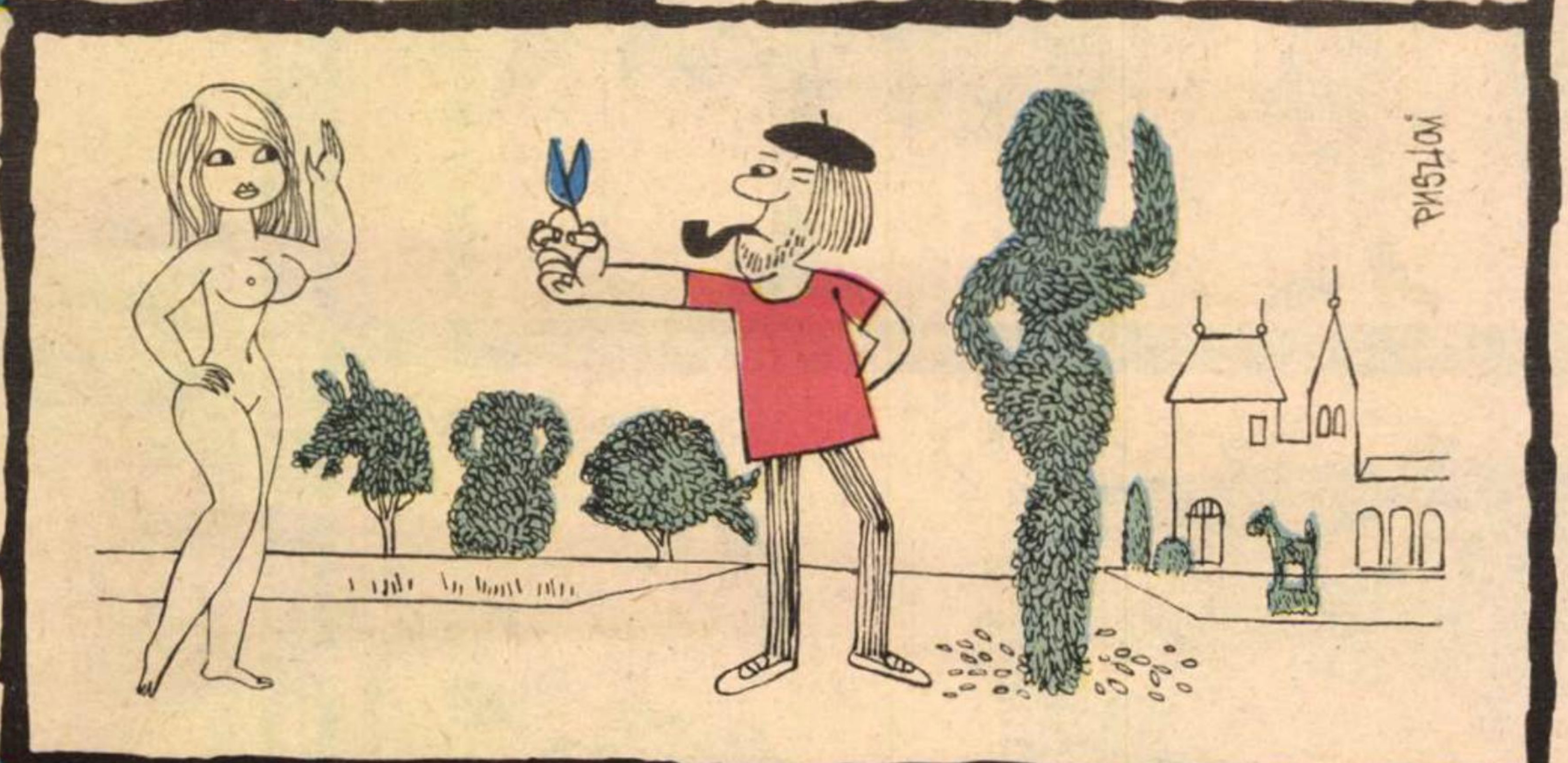

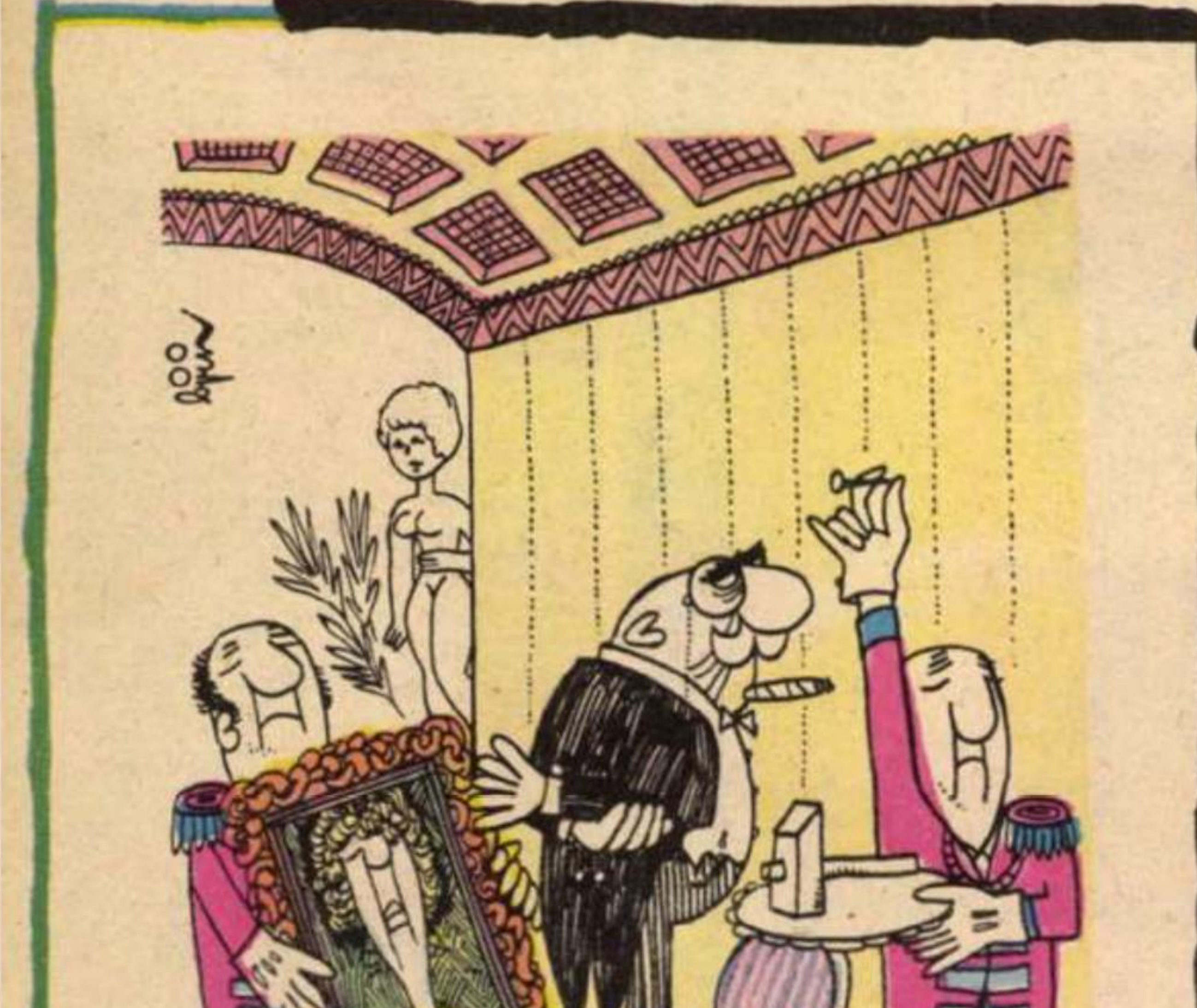

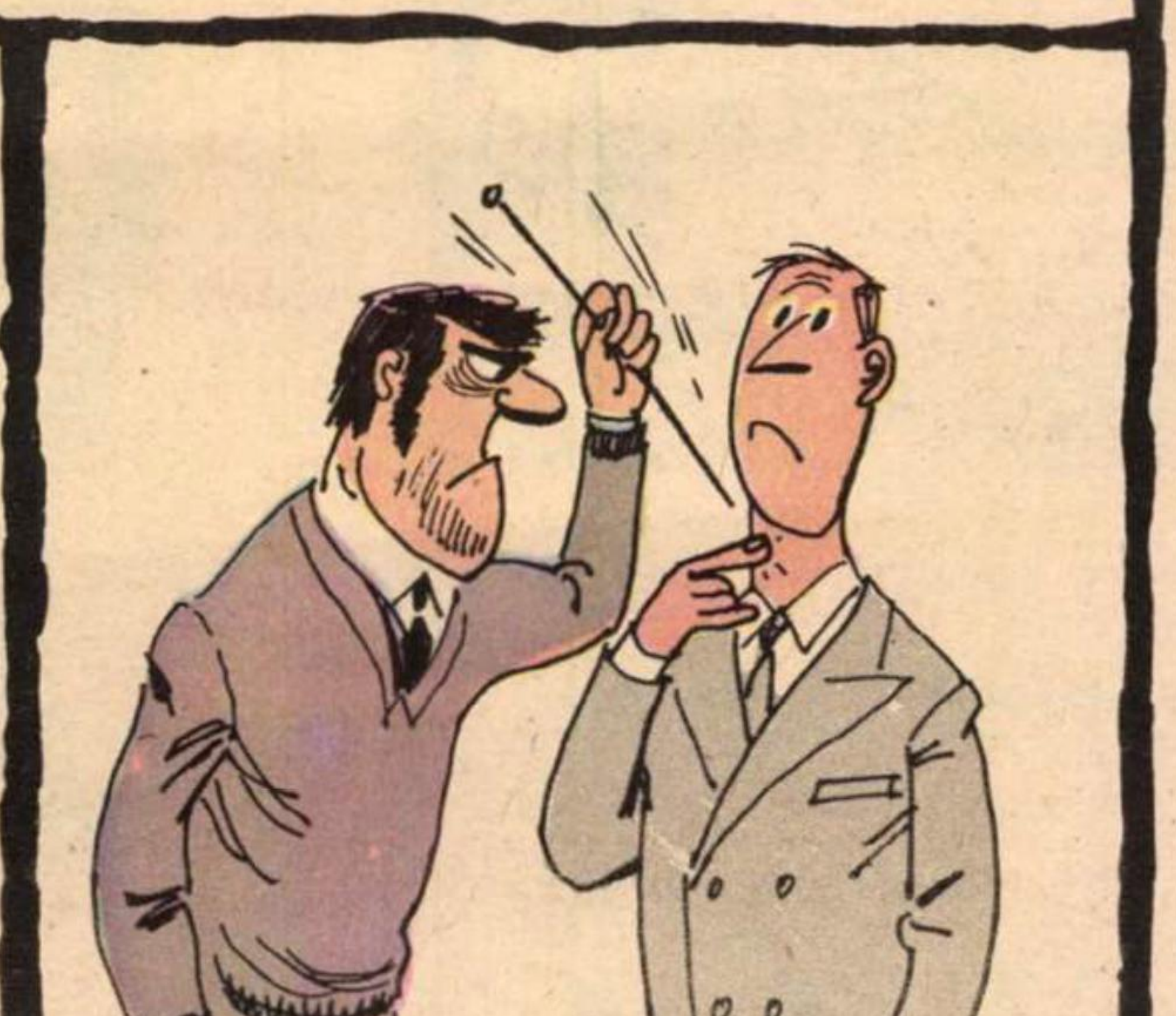

TÁRSASHÁZ-ÉPÍTÉS

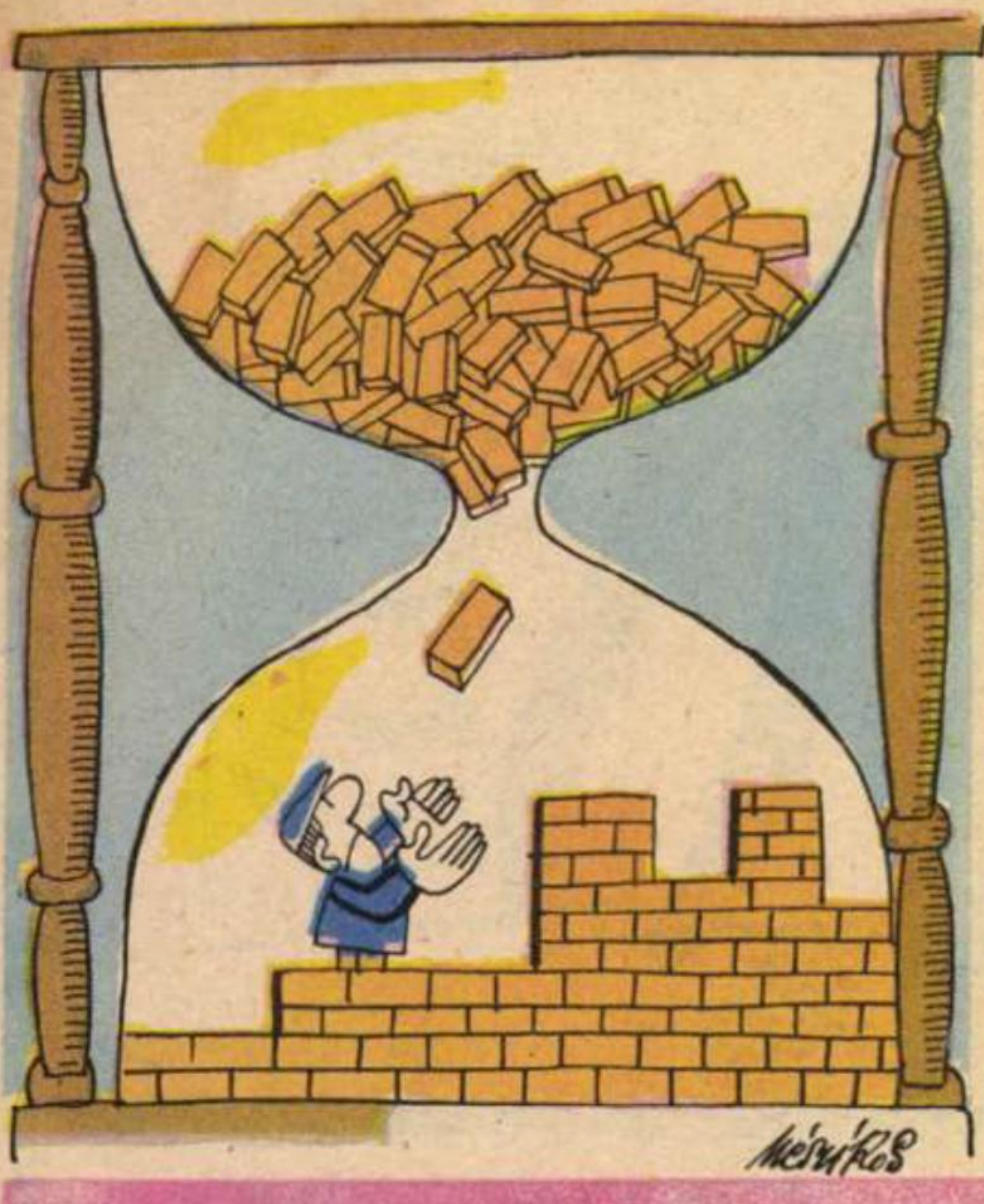

HALMOZÁS

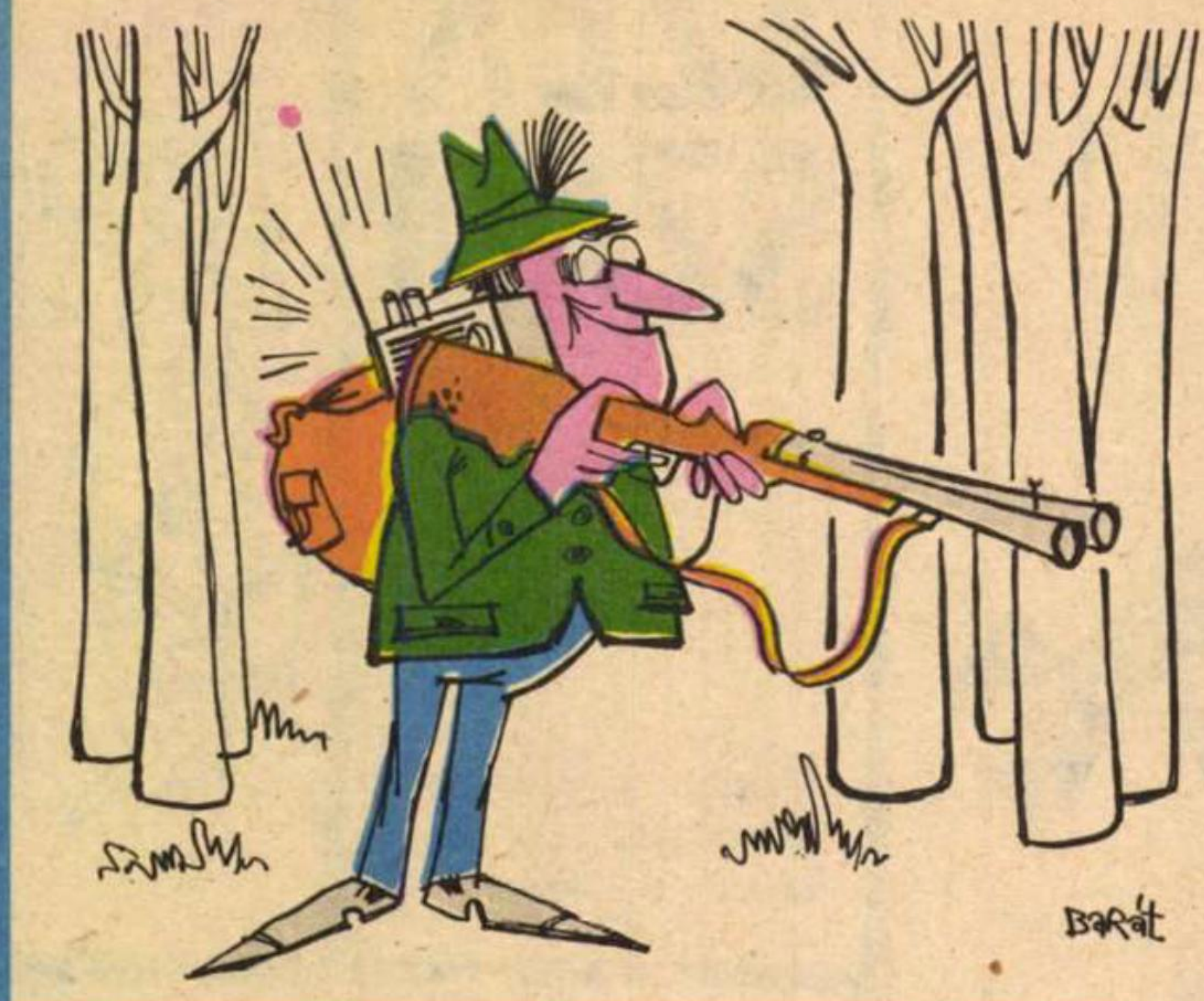

A FEJLŐDÉS ÚTJA

Mészáros András rajza

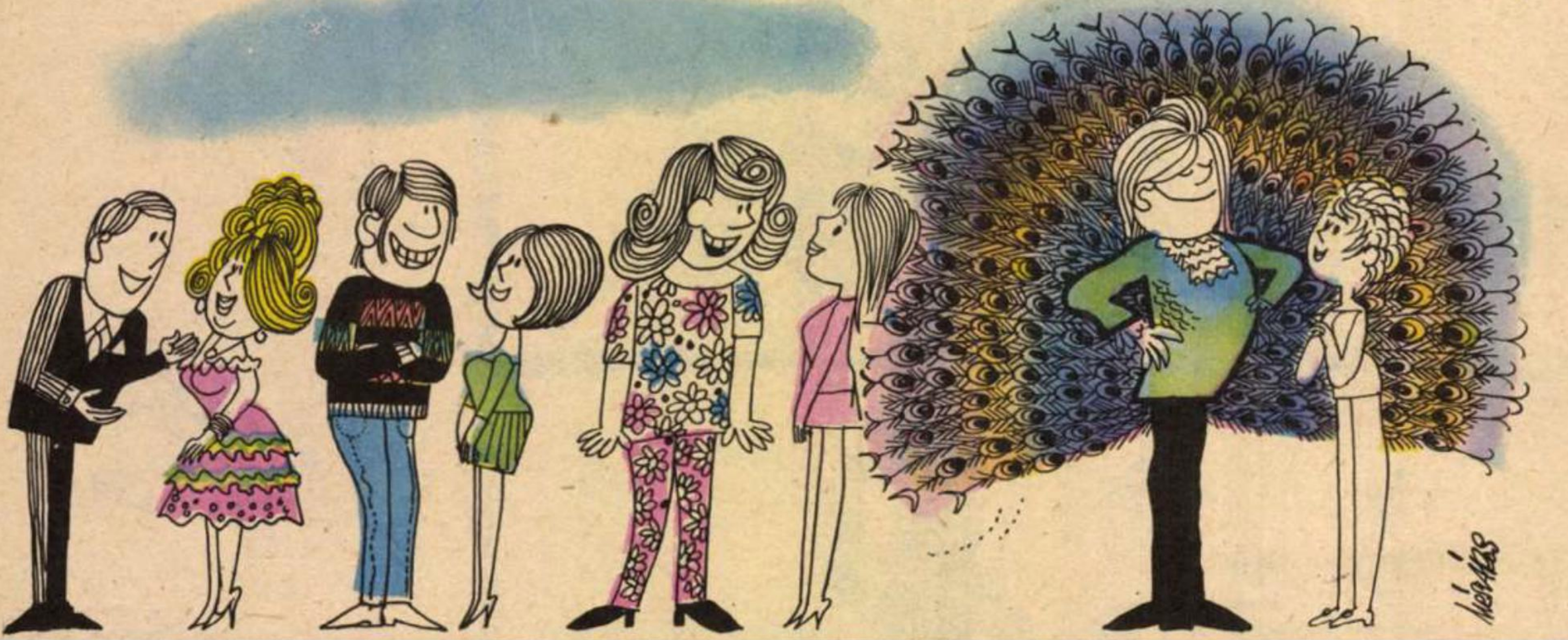

MODERN LOHENGRIN

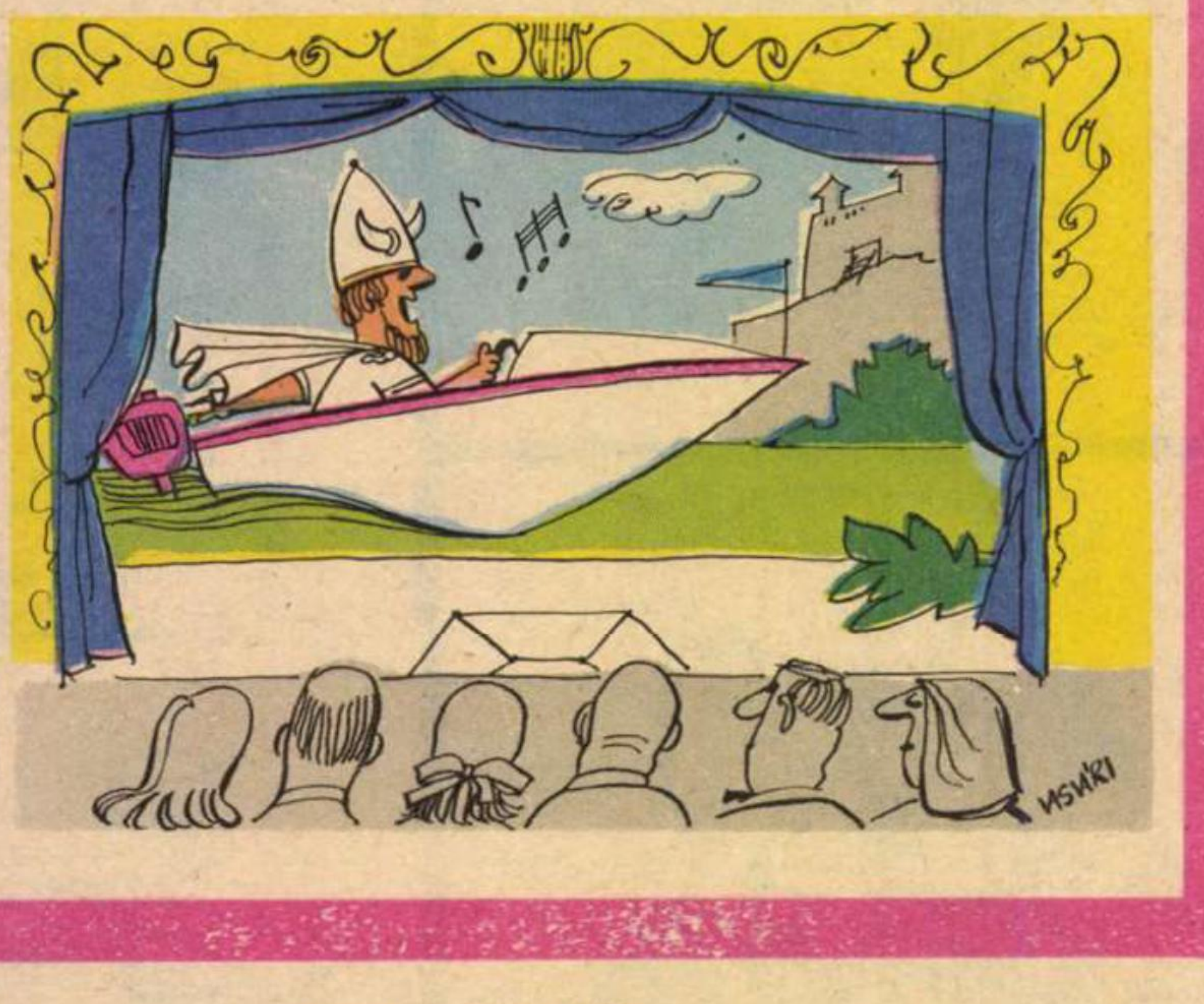

A TRANZISZTOROK KORSZAKÁBAN

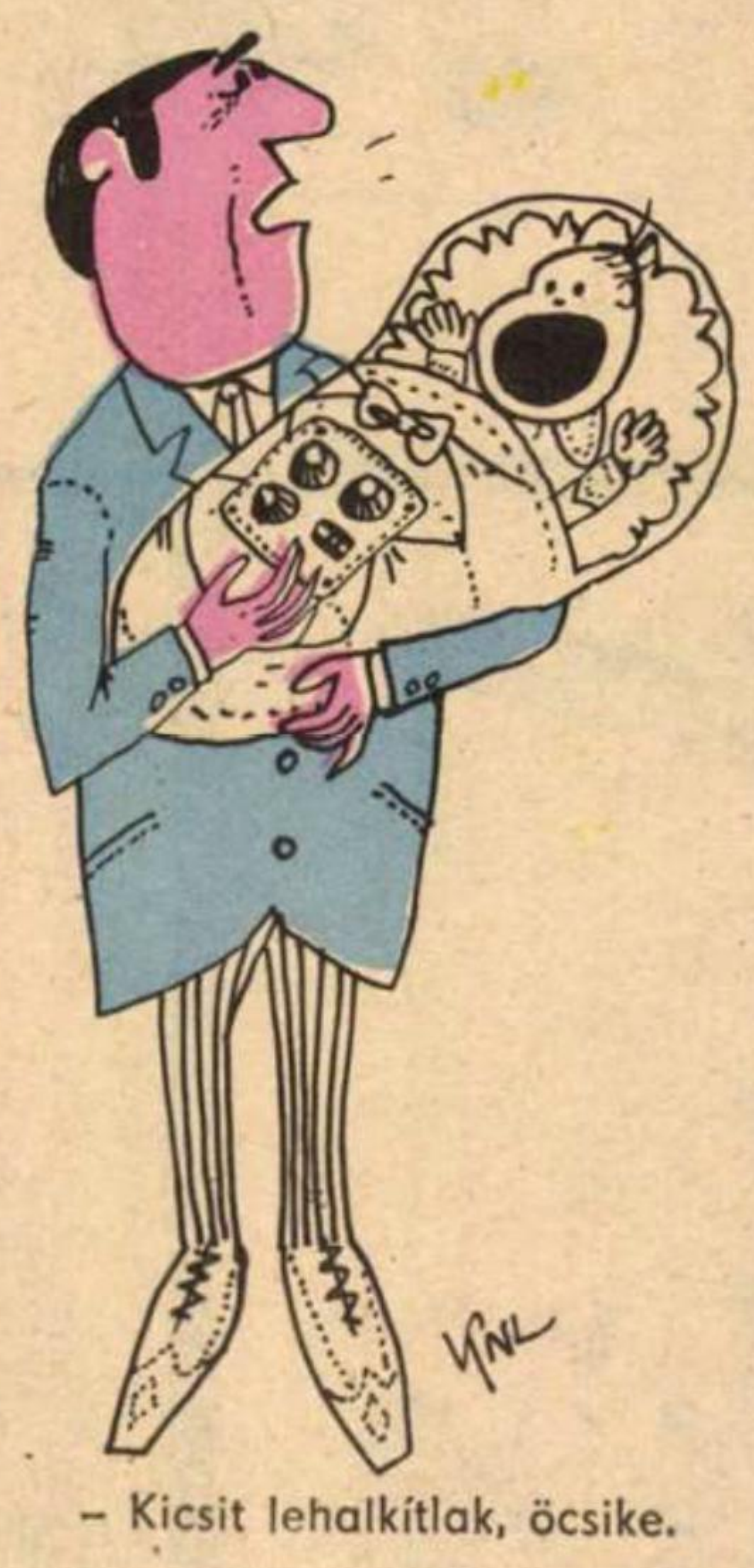

– Kicsit lehalkítlak, öcsike.

IRODALMI TÁRSASÁG

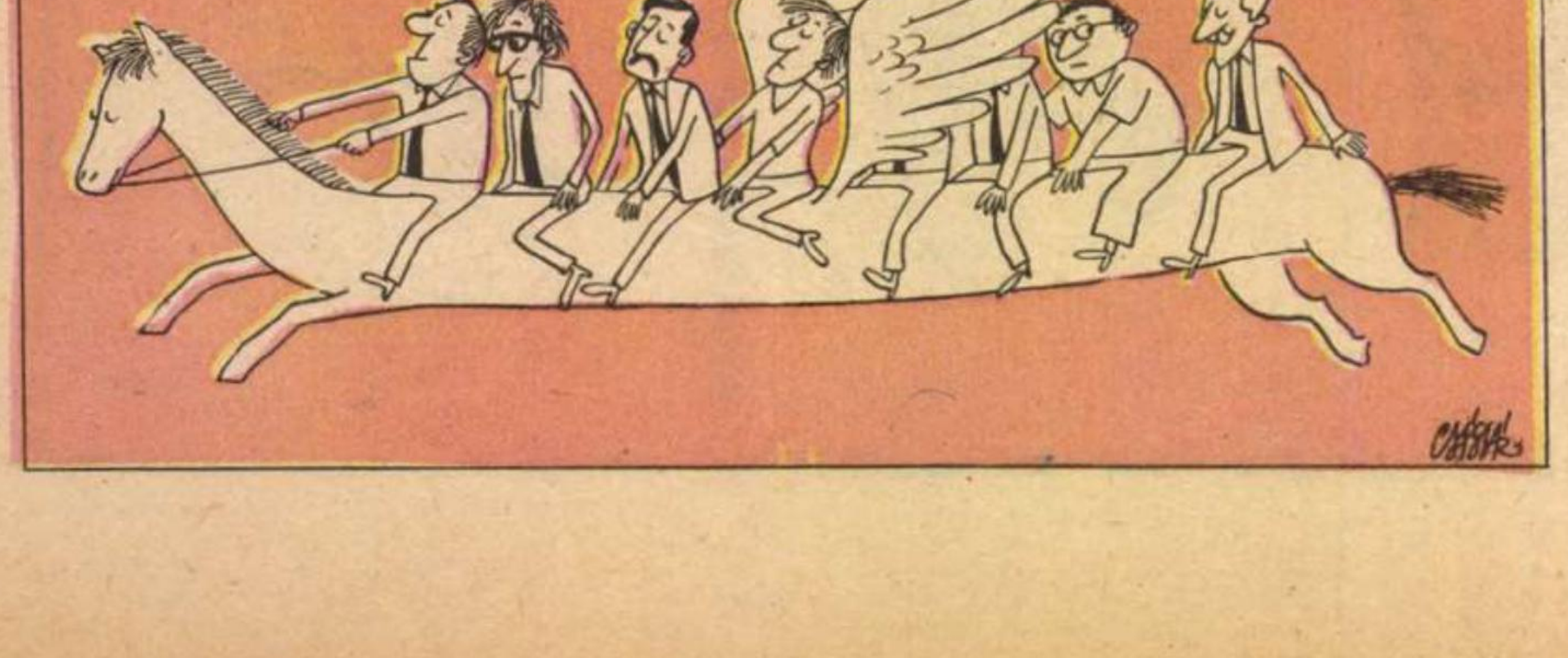

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

HETI HIRDETÉSEINK

Café
do Brasil
Szájról-szájra száll a hír
itt a Café do Brasil!

KICSERÉLHETI KÉSZÜLÉKÉT ÉS
ÚJ TÉVÉN NÉZHETI AZ OLIMPIÁT

EGY KALAP ALATT

OLIMPIAI TV CSERE
AKCIÓ. 10 % előleg

FŐVÁROSI
KERAVILL
boltjaiban:

V. Kossuth Lajos u. 2.
VII. Lenin krt. 22.
VIII. Üllői út 60.
XIII. Szt. István krt. 18.

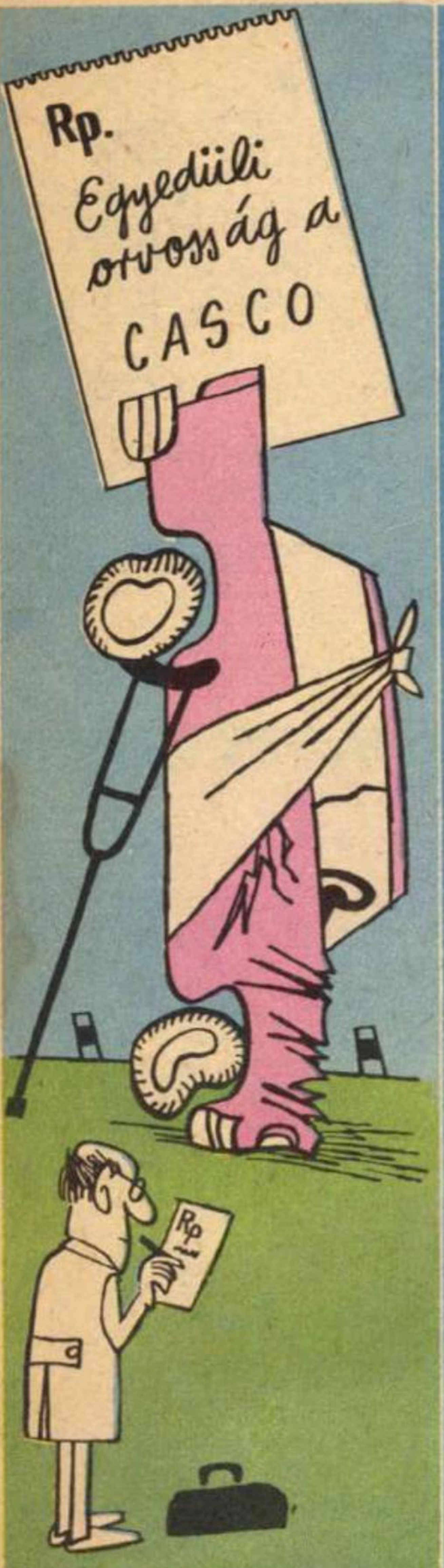

luna
'68
Új, illatos
nagyhatású
mosópor

E HETI HIRDETÉSEINK

FOTÓZZON A LUDASNAK!

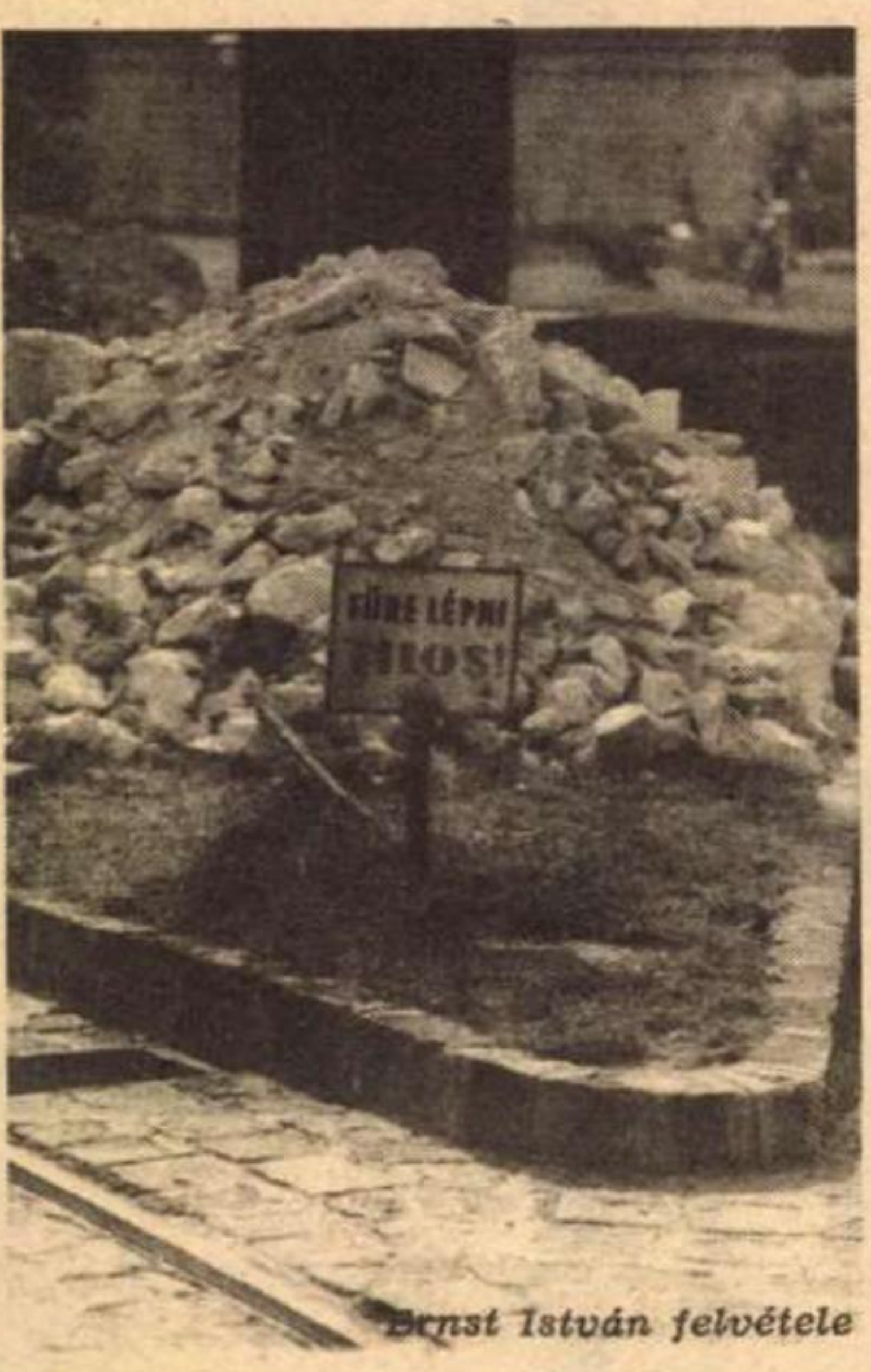

Ernst István felvétele

Törmelék és kövezet
Előtt kis zöld övezet.
S mily megható igyekezet
Védeni a növényzetet..

Bizonyos, hogy e telepen
Egy széplélek építkezett!

LASSÚ ÜGYINTÉZÉS

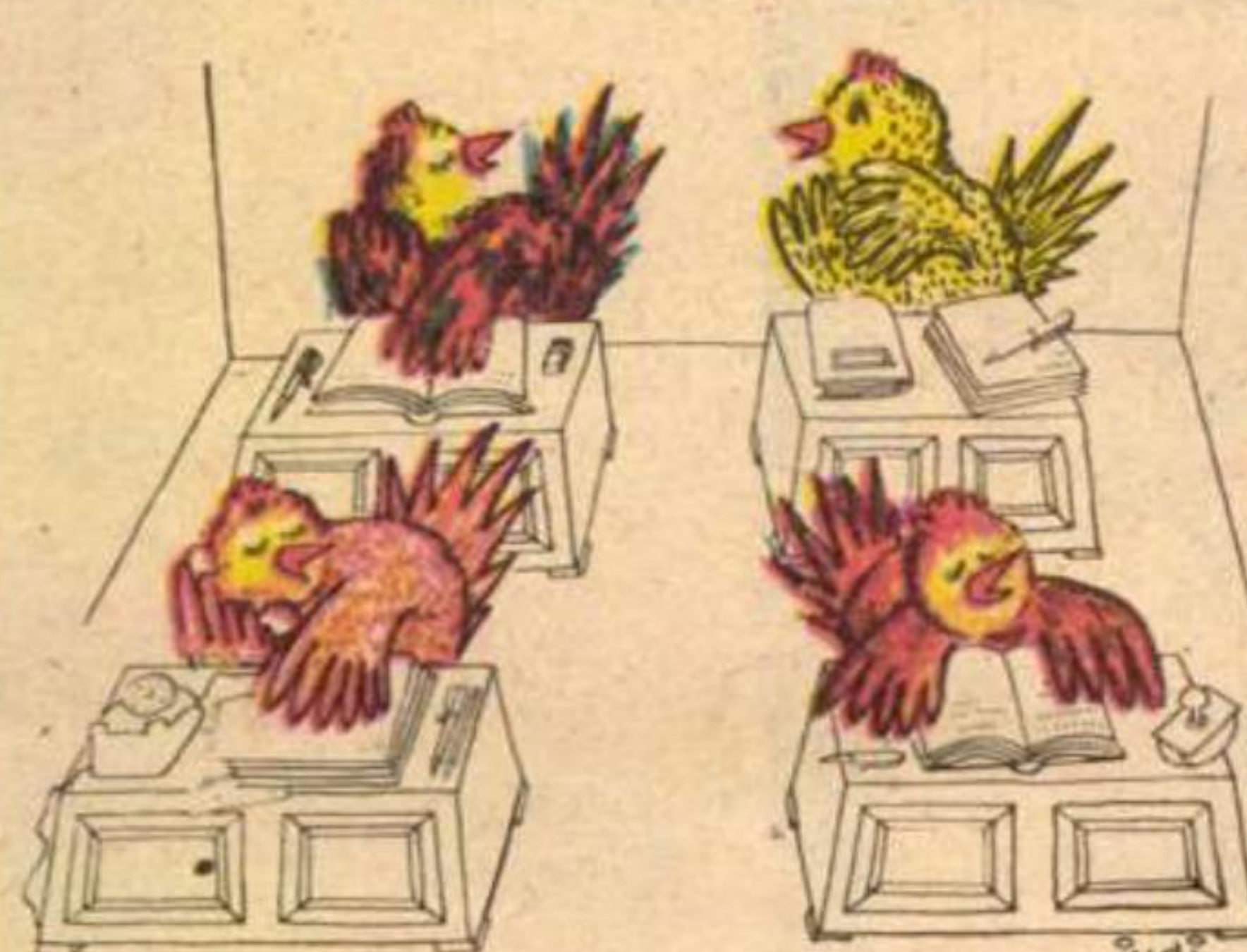

RÉBUSZ

39. sz. rejtvényünk megfejtése:

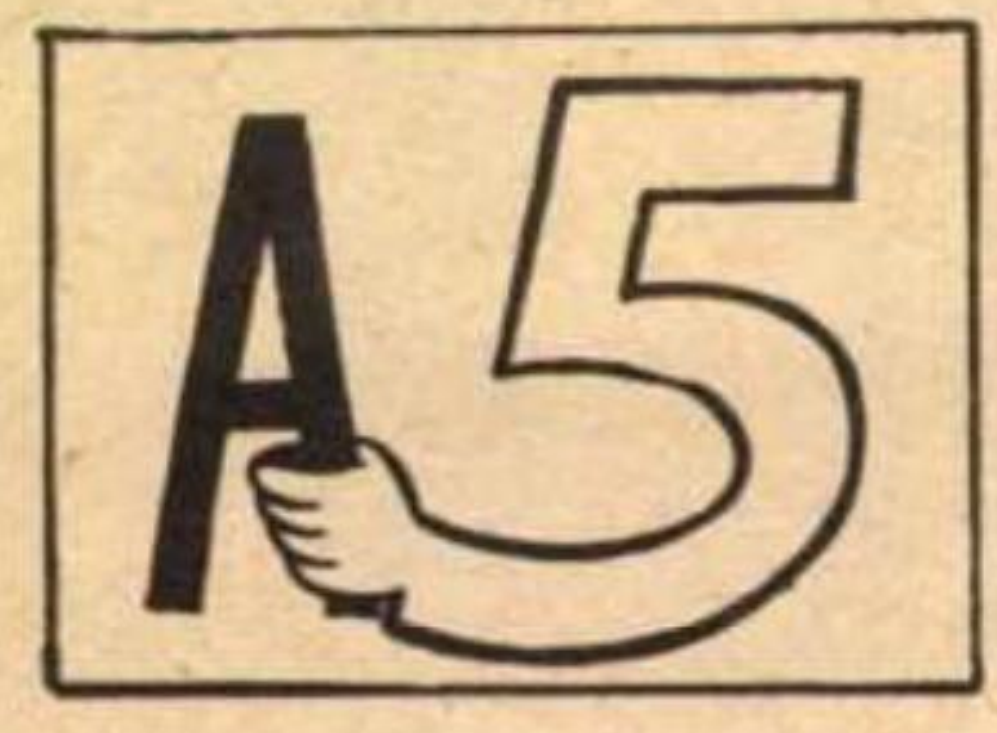

Ötösfogat

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Galambos Elekné, Budapest, VII., Asbóth u. 20.
Németh István, Pusztaszenttornya 110.
Váradi Rezsőné, Csopak, Kossuth Lajos u. 3.

41. REJTVÉNYÜNK

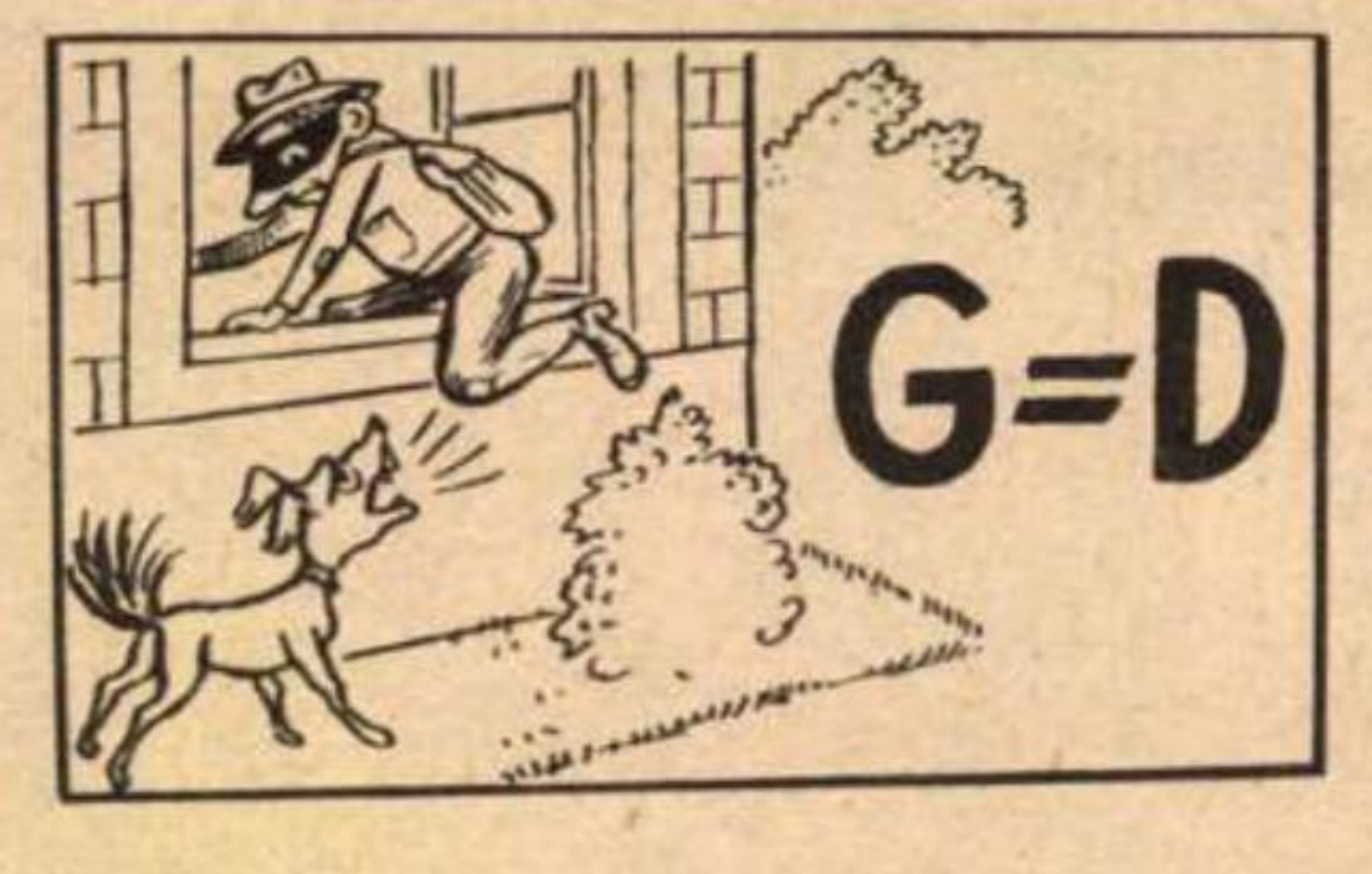

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb október 18-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

ÍGY KEZDŐDÖTT

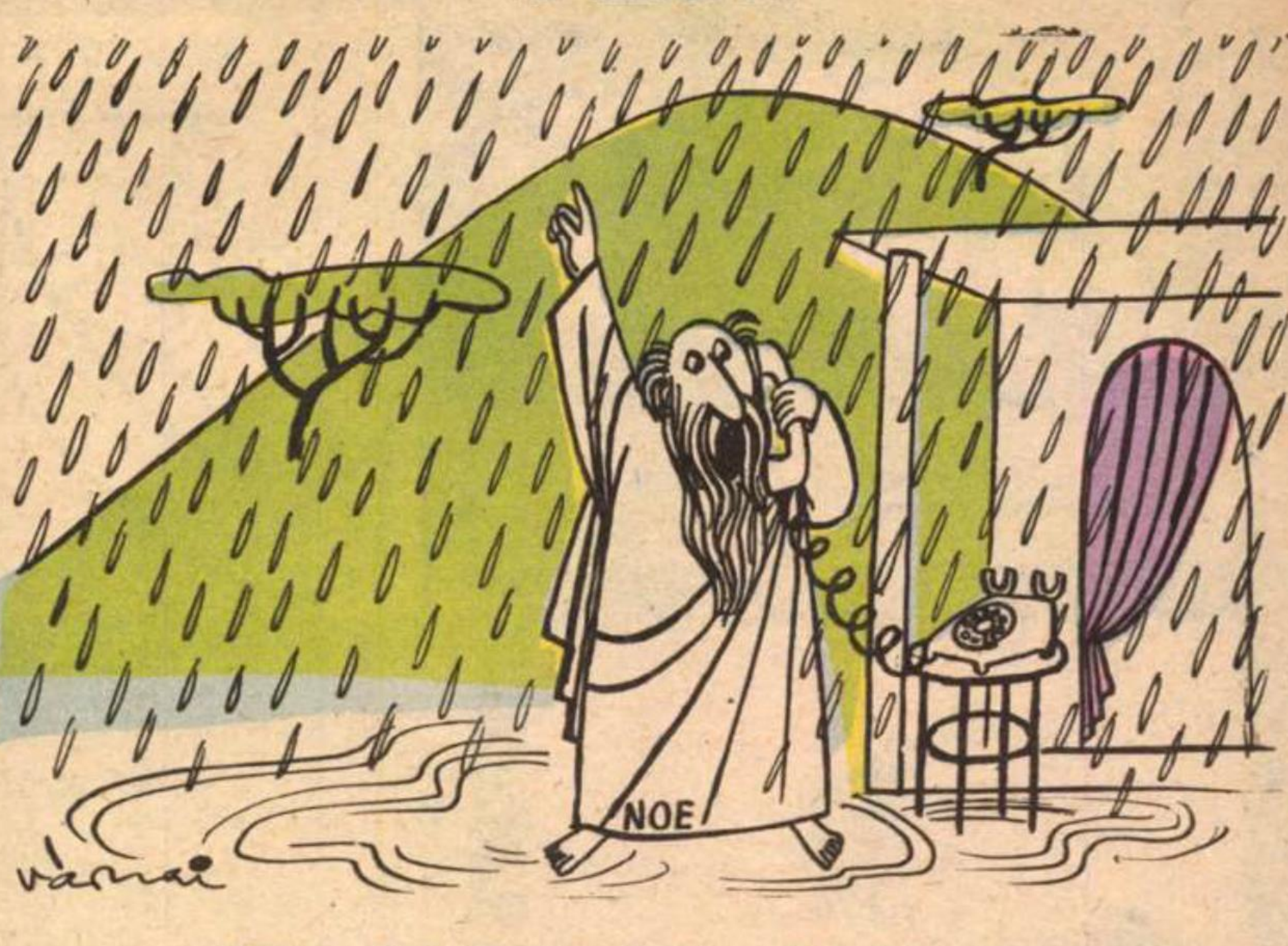

– Halló... Csináljanak valamit... Beázott a mennyezet!

HELYI KIRENDELTSÉG

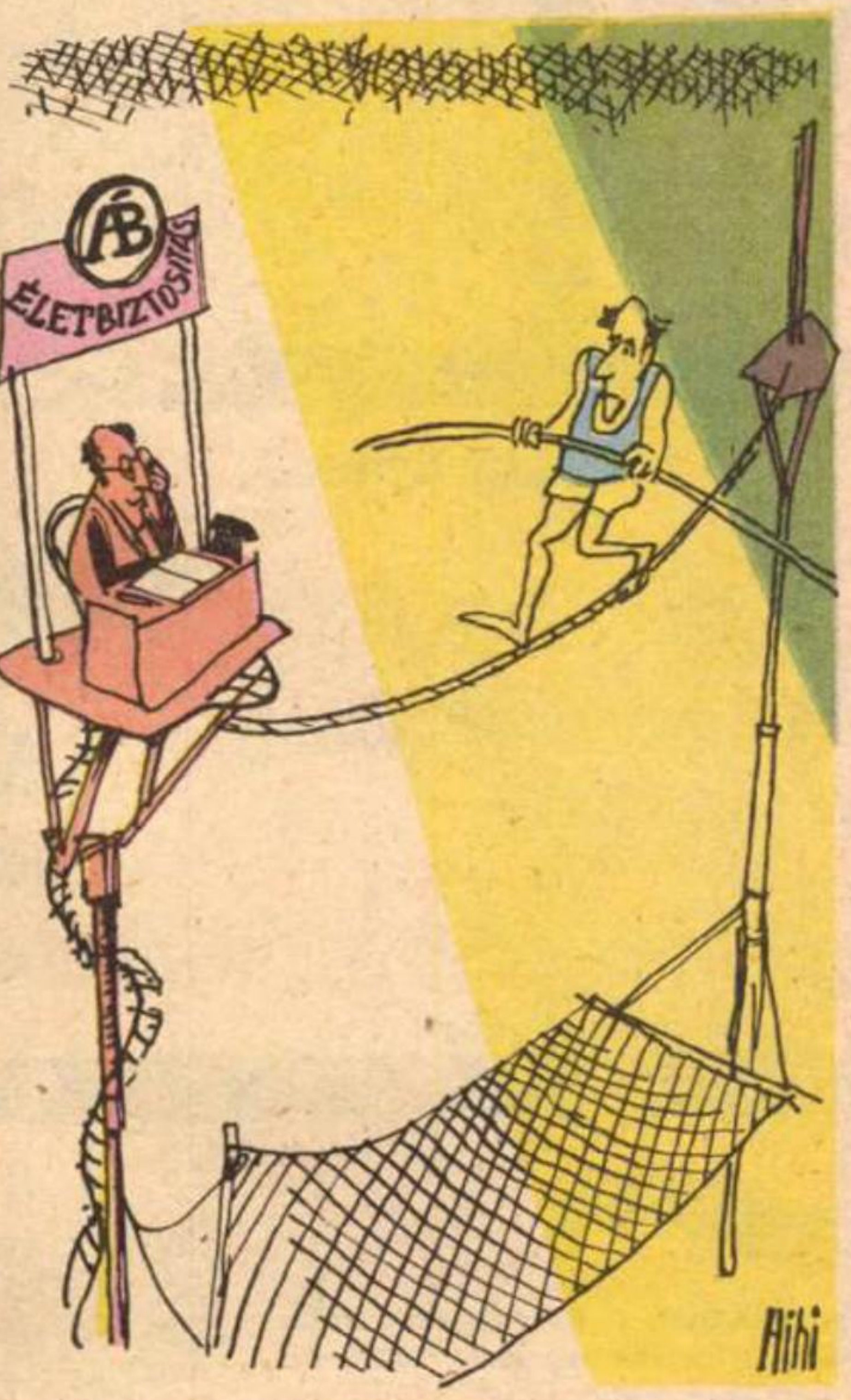

A KIRÁLYHÁGÓ-TÉREN

Kirakatot rendez egy kis nő,
egy szép kis nő Budán;
na, van mit ámulni-bámulni,
mint egy világcsudán.

Háttal áll a gyalogjárónak
a kis nő, az a szép;
mintha szobrász faragta volna,
olyan hibátlan ép.

Darázs dereka; két kerek csípőjén
a nadrág testhez áll;
a Királyhágó téren nála
nincs, nincs szebb rózsaszál!...

Ott áll, háttal, a kirakat előtt;
a költő nőbarát;
nem mondja hát ki hogy mit rak ki;
csak azt mondja: na hát, –

ilyen csodaszép kirakat
egy sincs odaát Pesten;
örülök hogy kirakatrendezéskor
pont épp ide érkeztem!...

Erdélyi József

LE A BÜROKRÁCIÁVAL

KÓRTÜNET

Magam sem tudom, mitől van olyan virágos nagy kedvem mostanában, de tény, hogy minduntalan dalra fakadok. Valahányszor kézbe veszem például azt a szifonba illesztendő kis gumigyűrűt, amivel a kiszúrótű „házikóját” kell kibélelni, meg nem állom, hogy el ne daloljam neki:

Kicsi vagyok én,
Majd megnövök én,
Mint a tüdő a fazékból
Kidagadok én.

És ez nem egy öncélú danászás a részemről, mert tényleg kidagad. A gumigyűrű a szifonfejből. Mint a tüdő a fazékból.

Én már megittam a szikvizem javát, de ilyesmit még nem tapasztaltam. Hajdanában nem volt ilyen pöffeszkedő természetű ez a gumi, szerényen meghúzódott odújában, hosszú időkig, míg csak rojtosra nem szaggatta széleit a patron. Ezzel szemben manapság néhány használat után már elkezd püffedni a gumi, s mihamar úgy feldagad, hogy még a szifontűt is betakarja, és a patron szája csak nagy üggyel-bajjal fér a tűhöz, vagy még úgy sem.

Lehet, hogy itt is ugyanazzal a csúnya kórral állunk szemben, amit emberi viszonylatban elefántiázisnak neveznek? Kötelességemnek érzem, hogy e kórtünetre ráirányítsam az orvostudomány figyelmét!

Ja, és persze a gumiiparét is.

(r.)

IMPORT HUMOR

(RAJZOK CSEHSZLOVÁK, NÉMET ÉS SZOVJET LAPOKBÓL)

ABSZOLÚT KONZERV

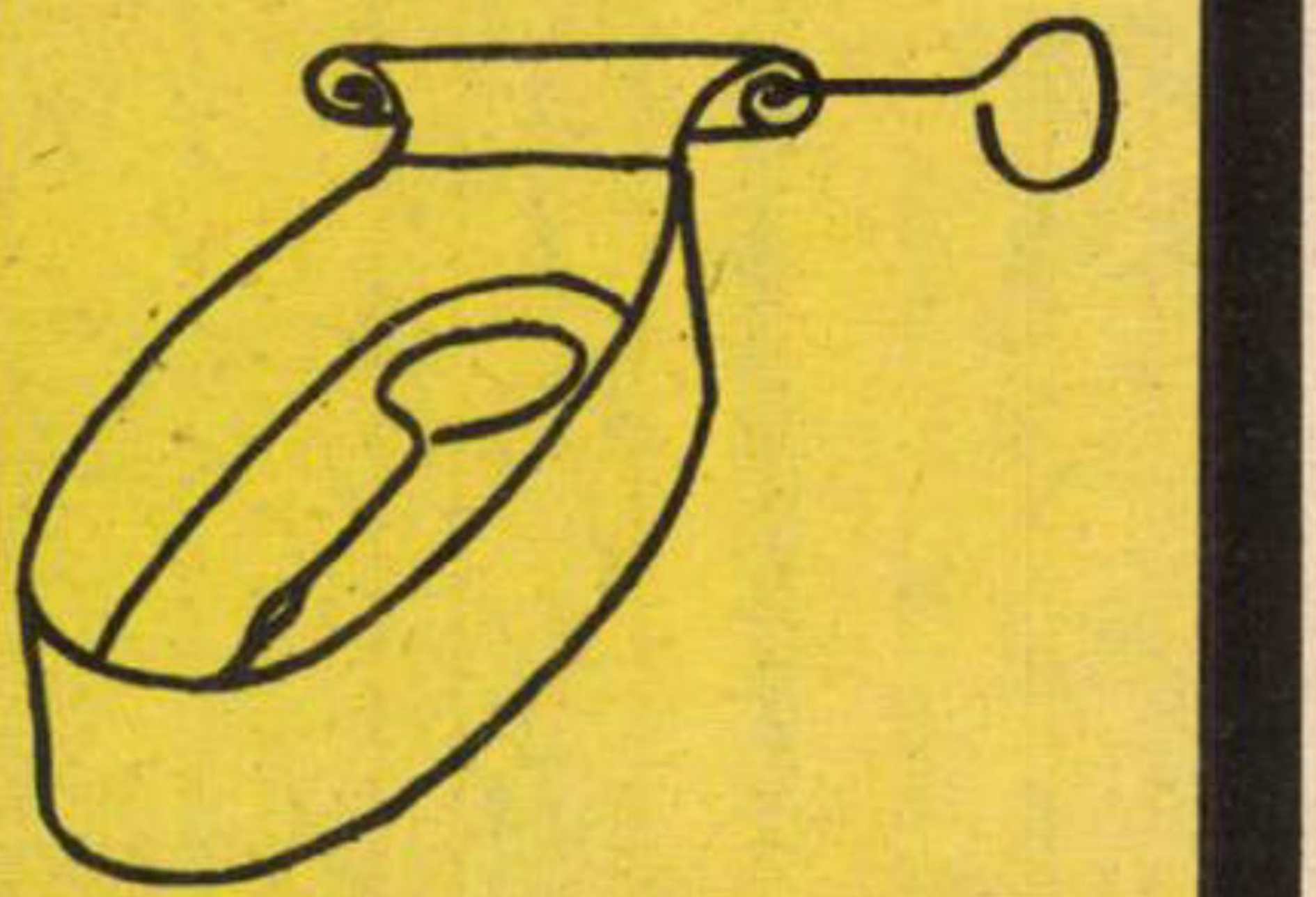

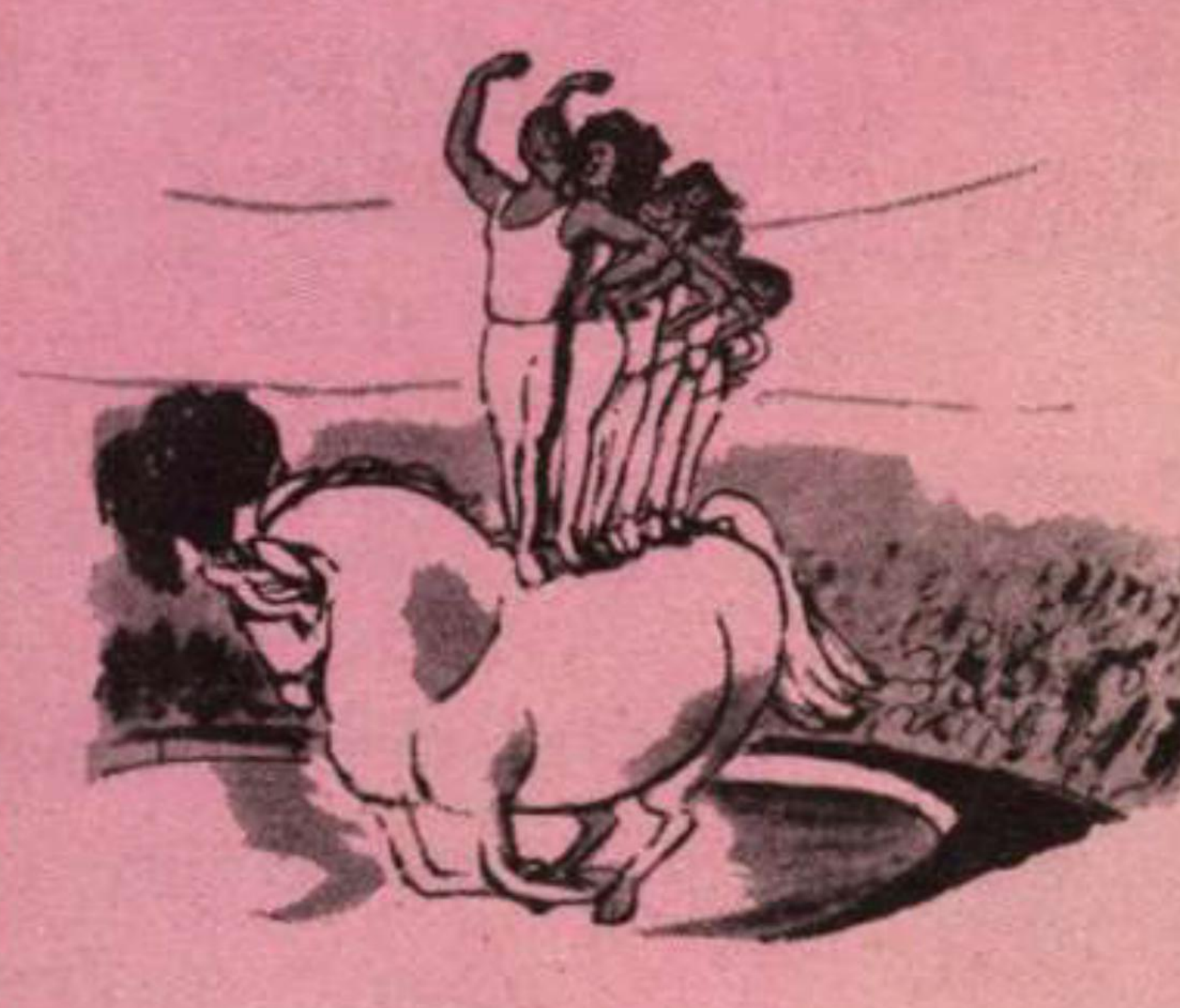

– Szívem, egy édes titkot kell megsúgnom neked: jövőre nagyobb lovat kell vennünk...

BÜSZKE MAMA...

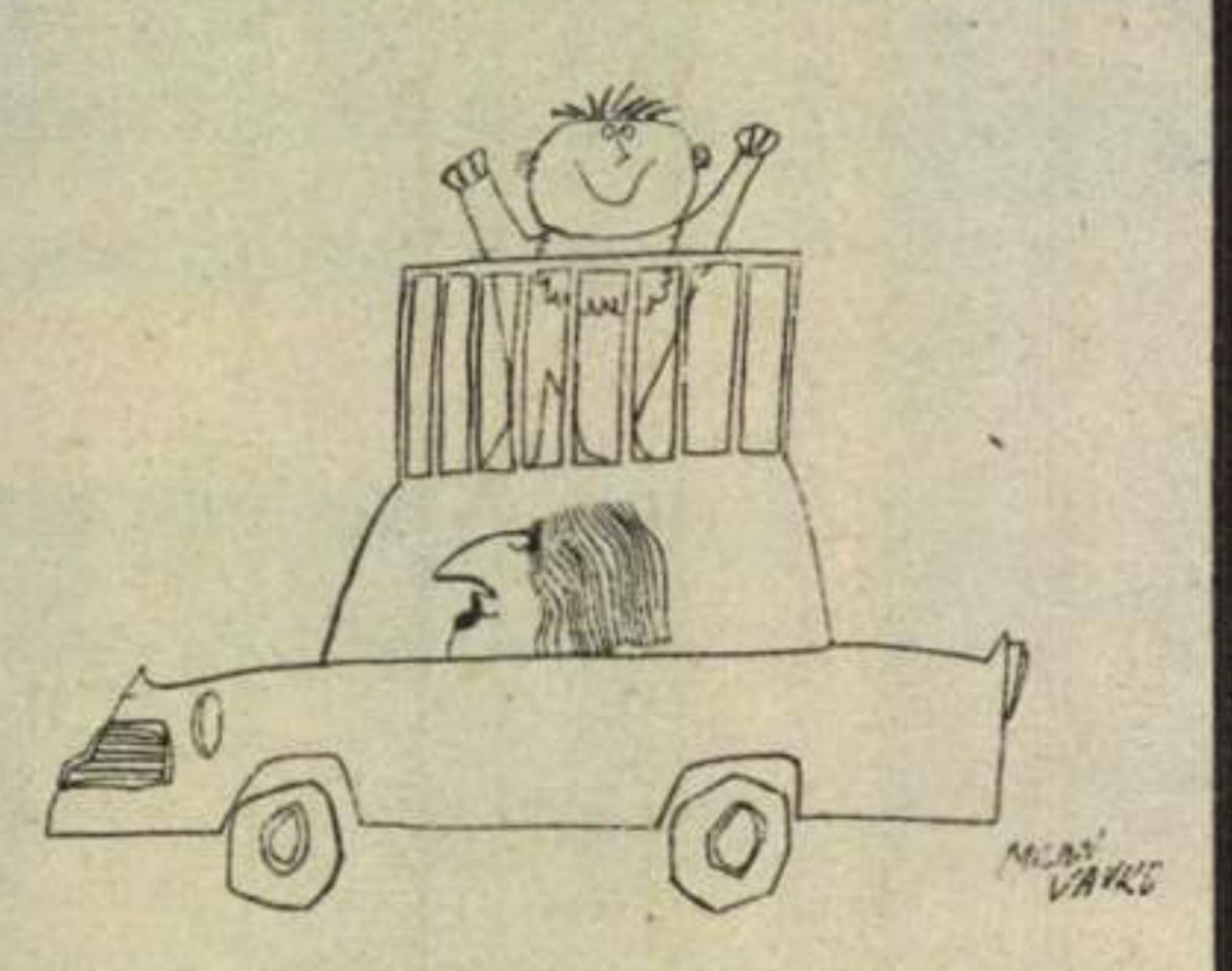

A GYÓGYÍTÁS TÖRTÉNETÉBŐL

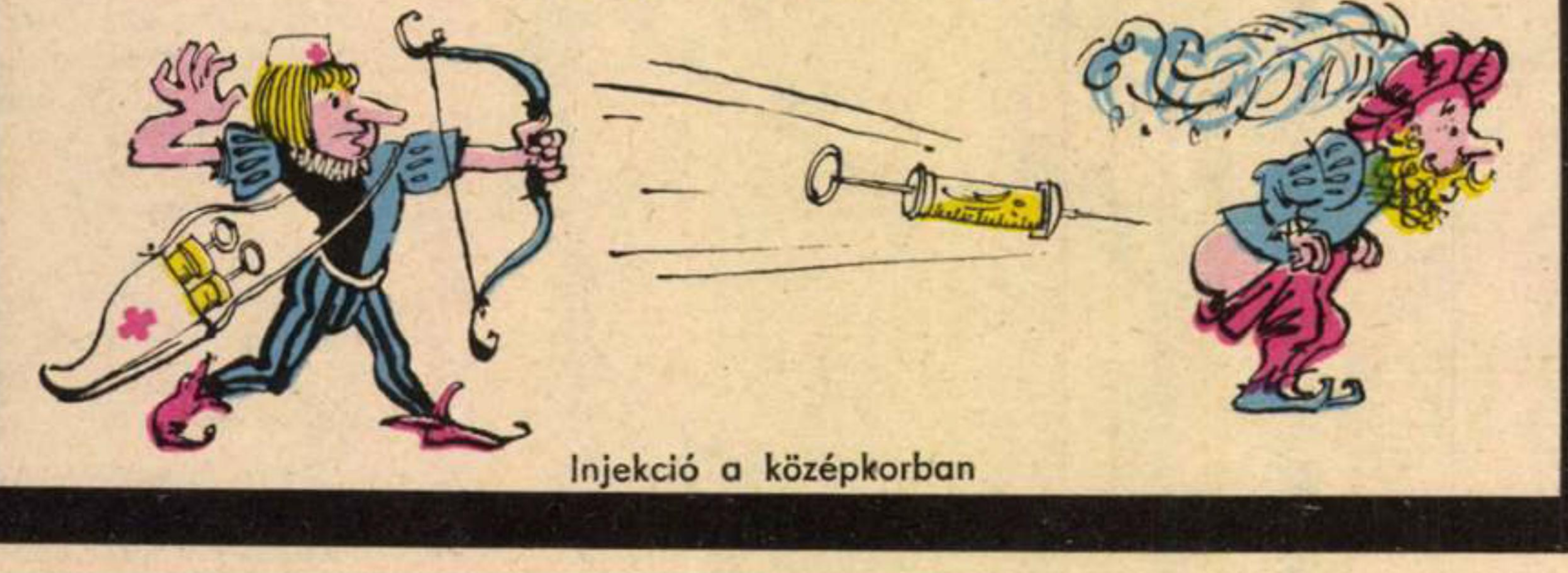

Injekció a középkorban

SZOMBAT ESTE

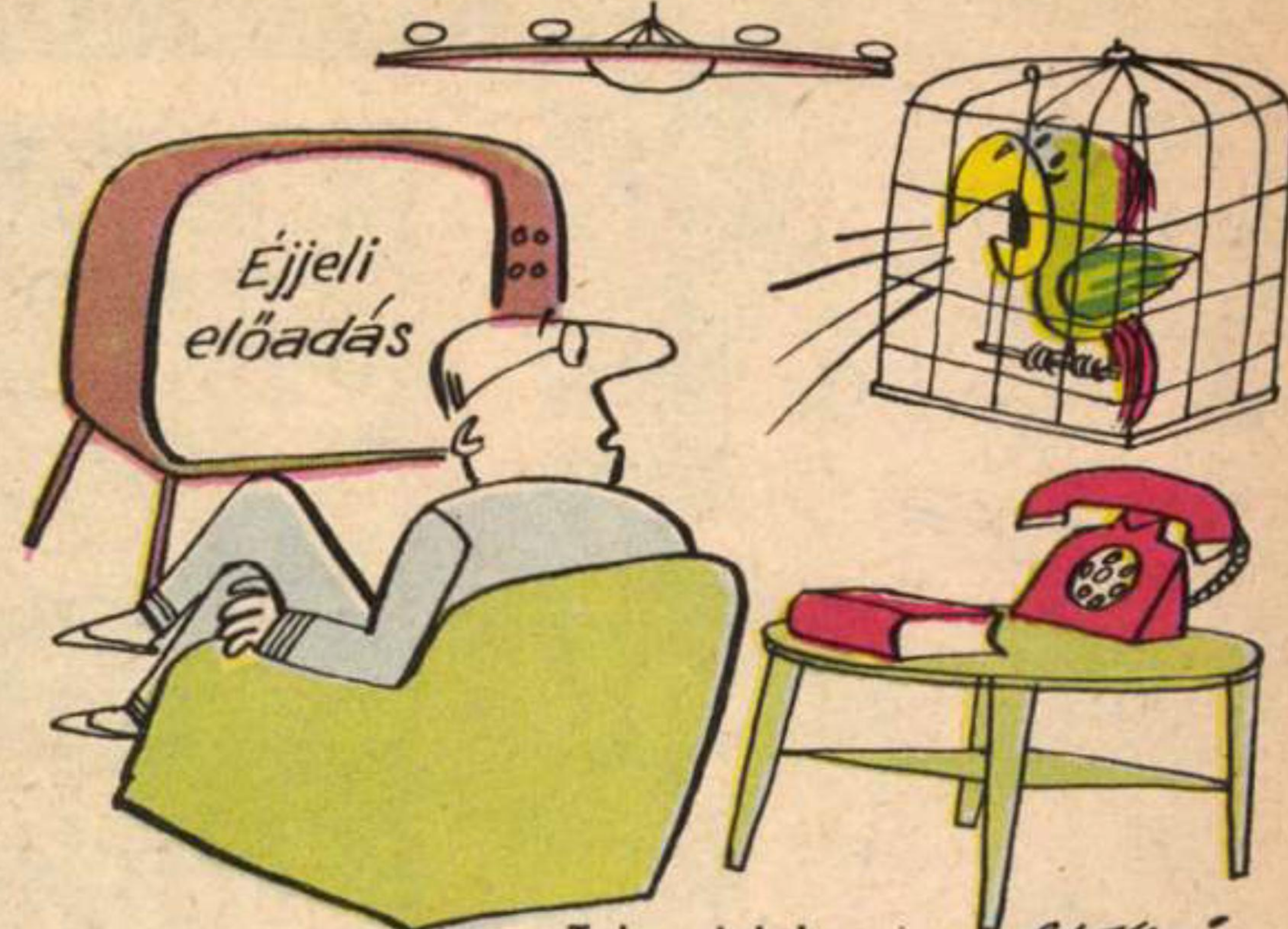

– Takarrrj le!

TATAROZÁS

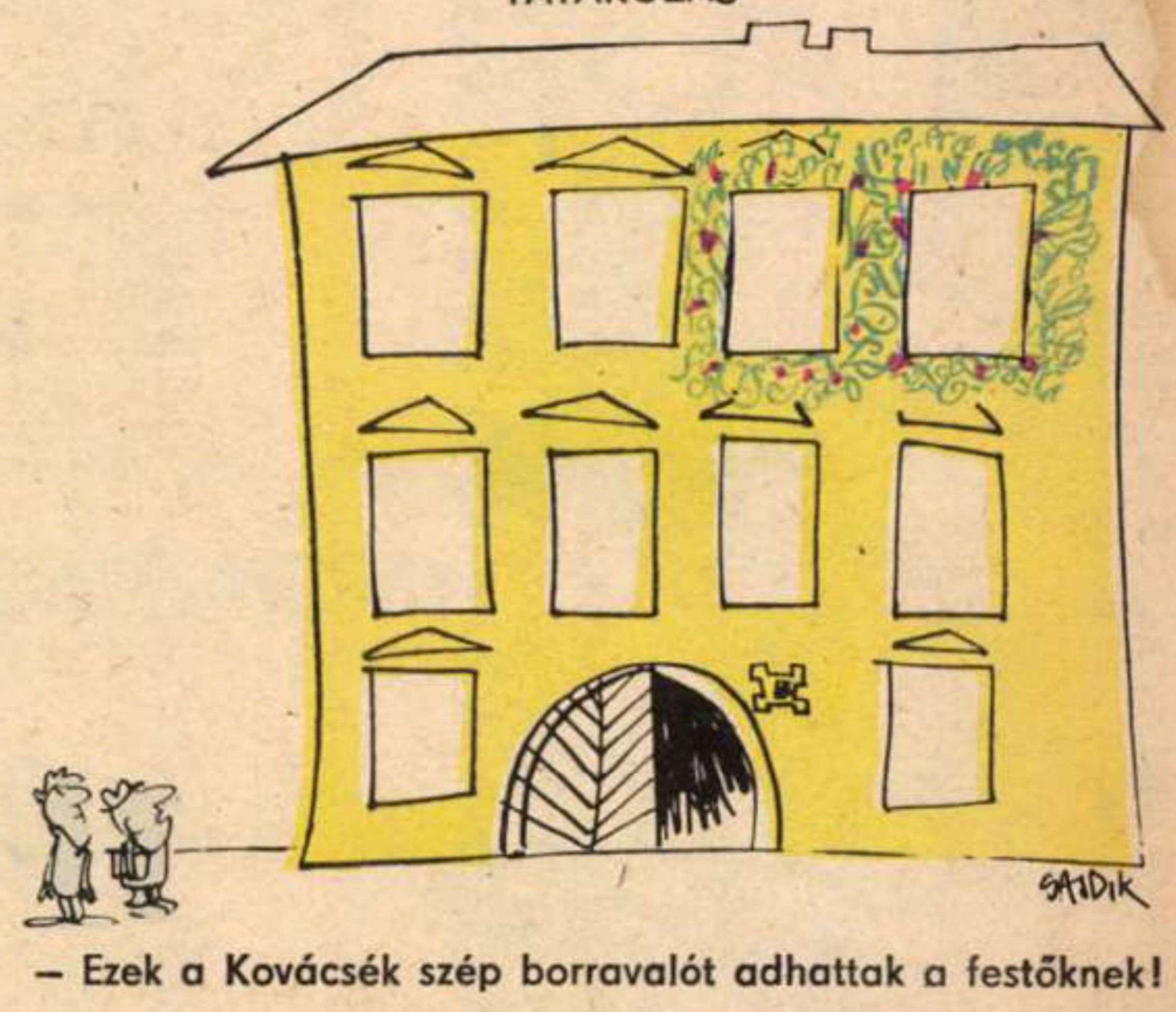

– Ezek a Kovácsék szép borravalót adhattak a festőknek!

ÉRTÉKES ADATOKKAL TÉRT VISSZA A SZONDA–5.

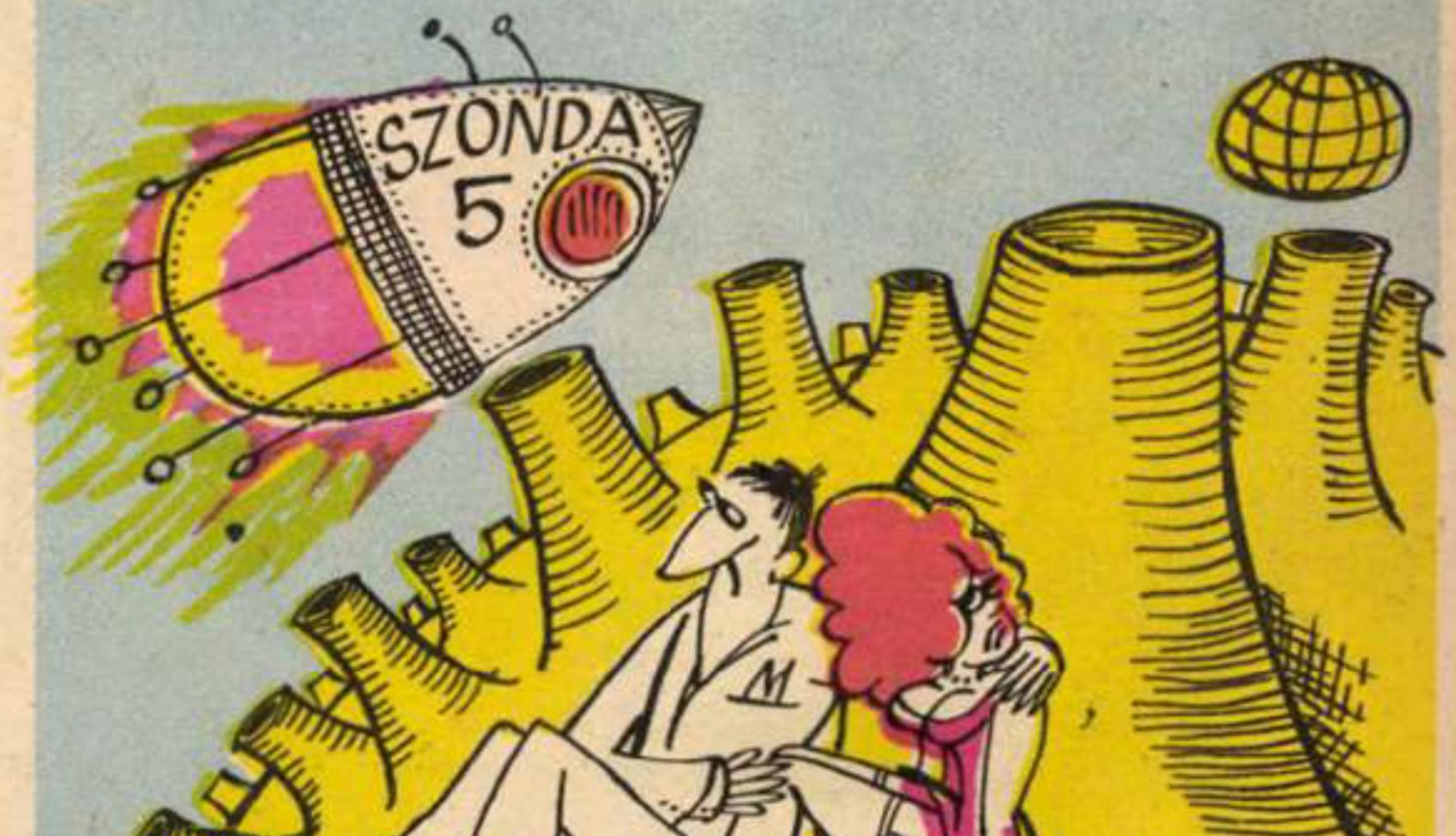

– Mit szól majd a mamám?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egyik este Povács és Zabhegyi összetalálkoznak egy rosszul megvilágított utcácskában. Povács óriási vasdorongot cipel.

— Mondd csak, Povács — kérdezi Zabhegyi —, miért cipeled te ezt a vasbotot?

— Önvédelemből. Hogy ha megtámadnak ...

— Ezzel a bottal akarsz te verekedni? — csodálkozik Zabhegyi. — Hiszen alig bírod el.

— Ki akar verekedni? — mondja Povács. — Ha megtámadnak, eldobom ezt a dorongot és húsz kilóval megkönnyebbülve úgy elfutok, mint a nyúl.

*

Egy fiatalember beállít egy híres orvoshoz, aki megvizsgálja és így szól:

— Önnek legfeljebb még két hónapja van hátra.

A fiatalember leverten távozik, de azért elmegy egy másik orvoshoz is, aki egy új gyógymódot ajánl neki. A fiatalember megpróbálja és meggyógyul. Egy év múlva találkozik a professzorral, akinek elmondja, hogy íme nem halt meg, sőt teljesen egészséges. A híres orvos megvetően legyint:

— Ez csak úgy volt lehetséges, hogy önt hibásan kezelték.

ŐSZ

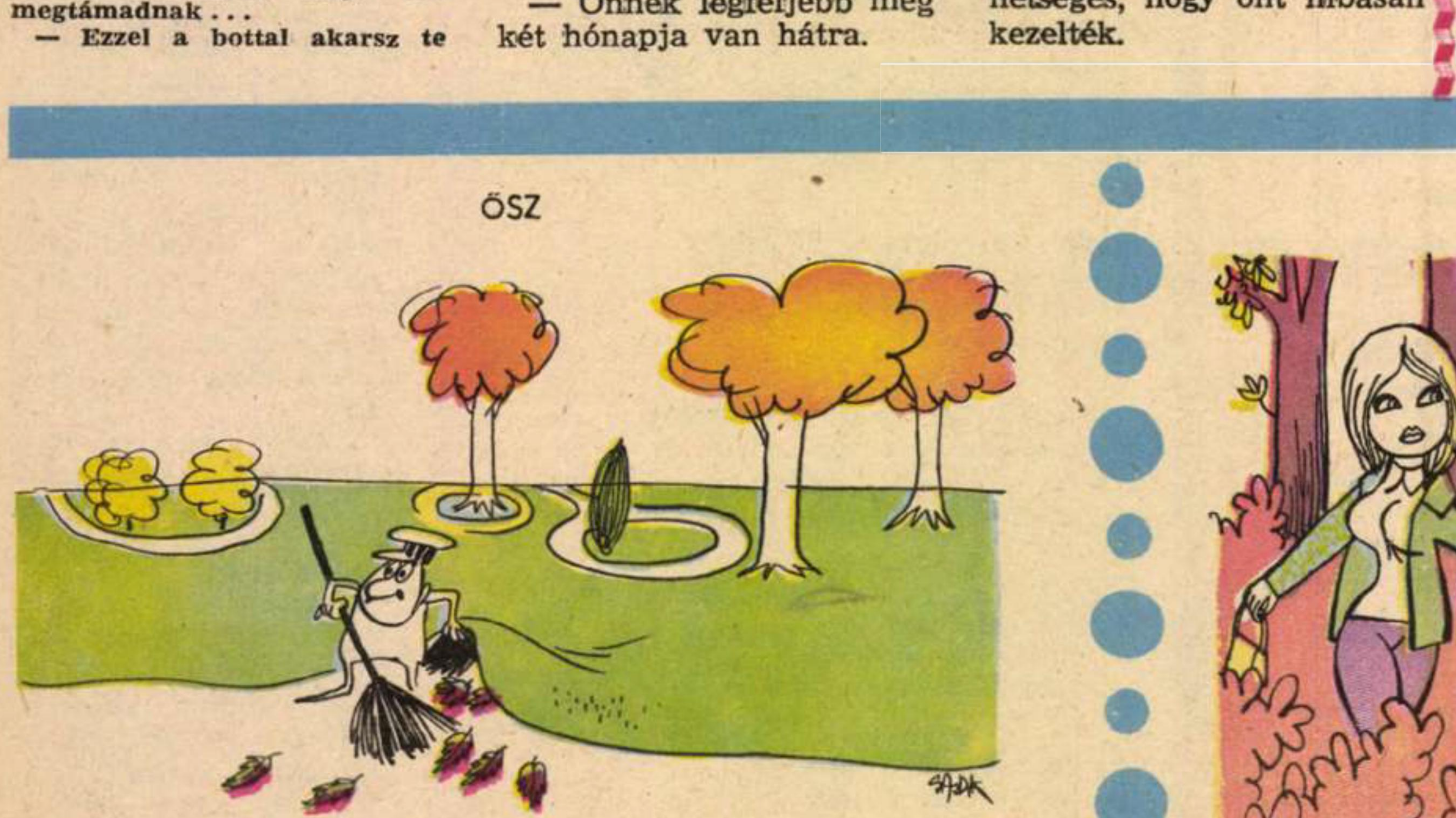

GOMBASZÜRET IDEJÉN

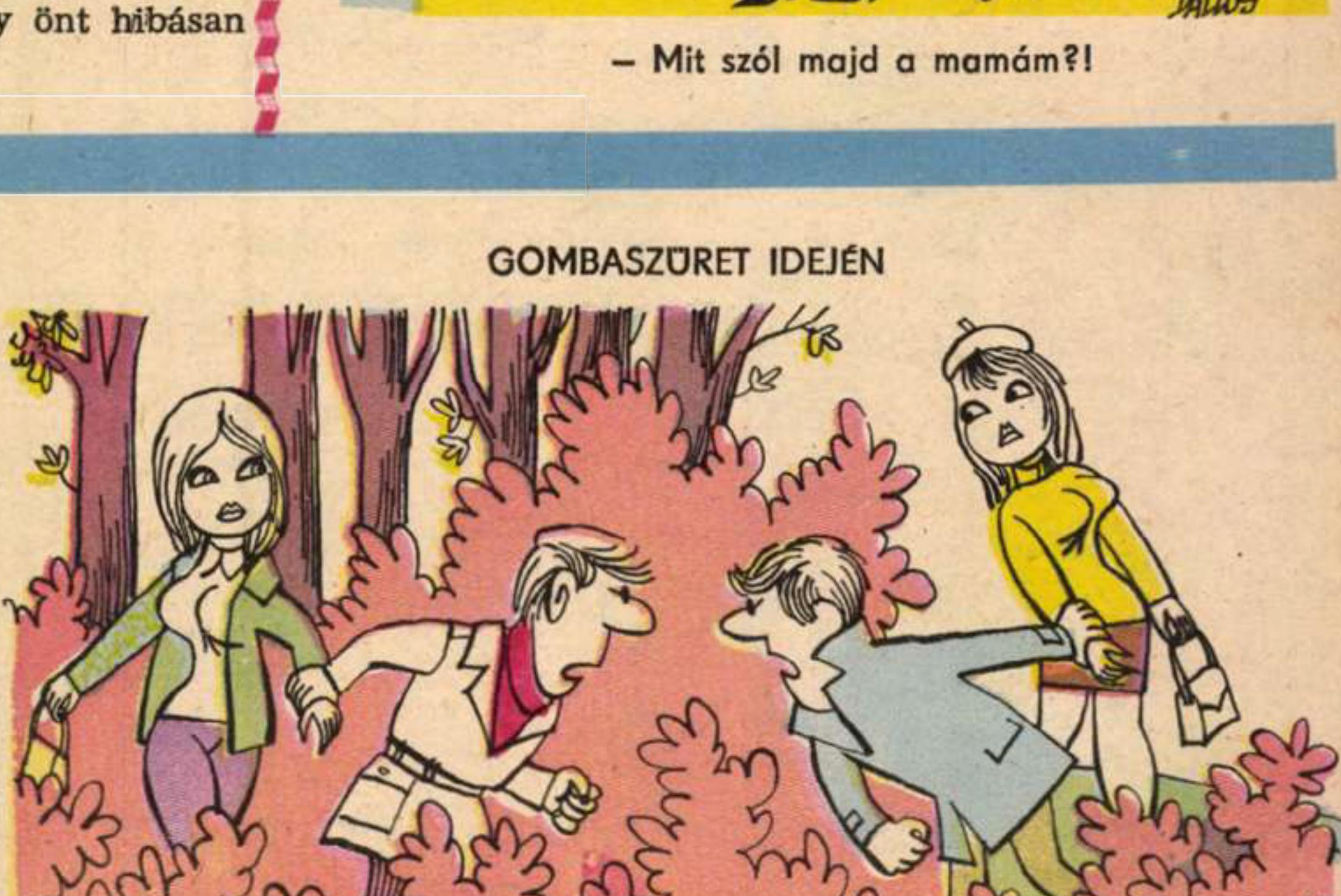

– A csuda vigye el! Már megint gombaszedők...

zseb-diagnosztika

A FÚRÁS-KÓR

A fúrás-kór elsősorban pajzsmirigy-túltengés. A normálisnál fokozottabb belső elválasztással, felajzott ideg- és szívműködéssel jár.

A diagnózis voltaképpen külső jegyek alapján is felállítható lenne. A fúrás-kóros betegesen mozgékony, izeg-mozog, fel-le jár és futkos, mert úgy érzi, hogy ily módon nagyobb térséget tölt be. Míg ha csak egy percre is veszteg marad: máris szorong, hogy kevés teret birtokol. Fogai a betegség következtében megnőnek, egyben fűrészessé válnak, körmei karmokká alakulnak, nyelve pedig kétágúvá lesz, mint a kígyóké.

Noha e külső jegyek megbízhatóak, a lelkiismeretes orvos nem mellőzheti az alaposabb kivizsgálást sem. Feladata a következő. A jelentkező paciens előtt ismertetnie kell mindazokat a földrajzi adatokat, népszerűség-számítást és egyéb statisztikákat, amelyek igazolják, hogy a Föld a ma élő emberiség számára megfelelő nagyságú lakóterület. Ilyenkor a paciens — amennyiben fúrás-kóros — szenvedélyes vitatkozásba kezd. Kézzel-lábbal könyökkel bizonygatja, hogy kevés a hely a Nap alatt. Továbbá, hogy mások éppen az ő helyét foglalják el. Nevezett mások az ő kollegái, szaktársai, vezetői. Kik is a paciens nyilatkozatában egyöntetűen, mint kontárok, paccerok, dilettánsok és ügyefogyottak szerepelnek. A fúrás-kóros igen élénken, nyomatékosan, amellett kissé burkolt fogalmazásban utal illetők bűnösségére. Ekkor a diagnosztizáló orvos megkérdezi, hogy a paciens folytat-e könyvelést. A kérdés a meglepetés erejével hat, a beteg össze-vissza dadog: no igen, néhanapján feljegyzett egyet-mást, ám jegyzetei elégtek, vízbe estek és eláztak. Ez a hebegés-habogás ne tévesszen meg bennünket. A fúrás-kóros tűzálló papírra vegytintával könyveli vetélytársai viselt dolgait. Rendszerint vélt vagy innen-onnan pletykákból begyűjtött bűnöket. Előfordul, hogy a vétségek valódiak, viszont a vétkes már régesrég megbánta és jóvá tette azokat. A fúrás-kóros könyvelésében konzerválódnak, virágjukban maradnak, akár évtizedekig. Kincset érnek számára, mert a jelenből nem mindig képes annyi vádat összeszedni, amennyi az érdembeli taszigáláshoz, fűrészeléshez, túráshoz-fúráshoz szükséges. A fúrás-kórosnak meggyőződése, hogy szakmájában ő a legkiválóbb.

A gyógymód kikísérletezéséhez nagy segítséget nyújtott az a megfigyelés, hogy általában a rágcsálók, de különösen a patkányok eredeti természetében és a fúrás-betegségben számos közös vonás található. Amint a kísérleti patkányok ketrece előtt megjelenik az étel, az ajtóhoz nyomakodnak, egymást taszigálják, agyukat egyetlen képzet ejti rabul: hogy kevés a hely, meg a koszt. Ha beadjuk mindennapi táplálékukat, mohón utánakapkodnak, s a zsákmányt társaik elől dugdosva, vad sietséggel felfalják. Ha valami különlegest dobunk be a rácson, a patkányok előbbi izgalma sokszorosan megnő. Rávetik magukat a koncra, tépik-szaggatják, és félreérthetetlen jelét adják annak, hogy szíves örömest szétmarcangolnák egymást is.

A kutatás mindjárt elejétől fogva nyugtatószerekkel történt. Amikor a helyes adagolást kikísérletezték, majd emberre alkalmazták, a vártnál is jobb eredmény mutatkozott. Kiderült, hogy a gyógyulófélben levő fúrás-kórosok szellemi képességei ugrásszerűen megnőttek. Ennek okát is kutatták, s a következő tényre bukkantak. Ha az agykéreg egyik területén vehemens izgalmi folyamat megy végbe, ez szükségszerű gátlást vált ki a kéreg más területein. A fúrás-kór gátolja, elvonja a szellemi energiák tekintélyes részét. Ezzel van összefüggésben, hogy a nagyon okos és a nagyon tehetséges emberek a legritkábban szenvednek fúrás-kórban. Ők ugyanis védik szellemi energiáikat.

A gyógyult fúrás-kóros kényszerítő kötelességének érzi, hogy bevallja: csak most ismerte meg az elégedettséget. Immár kényelmesen, tágasan helyezkedik el egy körben, amit úgy hívnak például, hogy mi mérnökök, vagy például, hogy mi tisztviselők, vagy például, hogy mi emberek.

László Anna

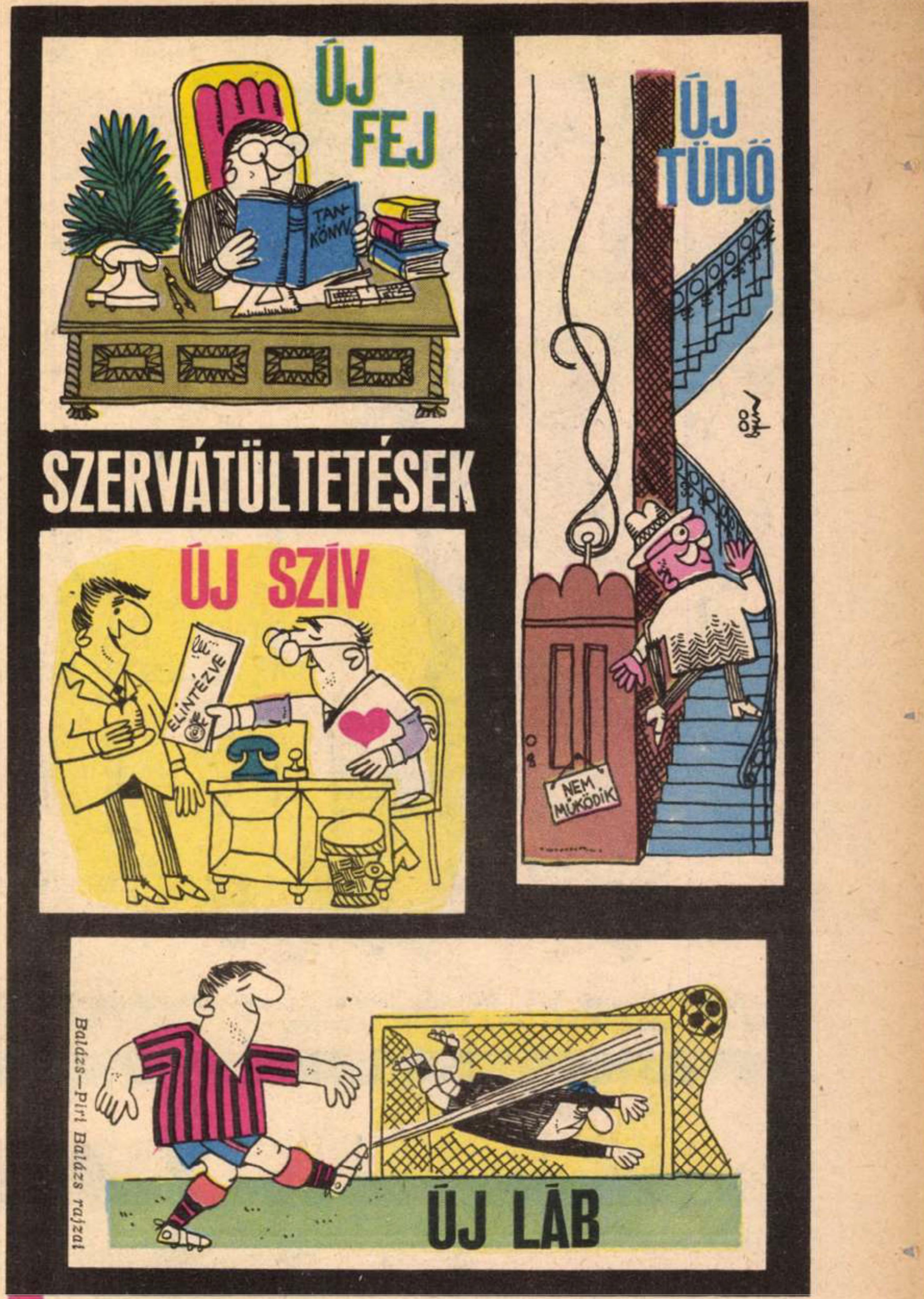

Balázs—Piri Balázs rajzai

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A Ludas szeptember 19-i számában megjelent olvasói észrevételre válaszolva közöljük: nem felejtettük el, hogy van egy félben maradt munkánk Kőszegen. Hozzá is kezdtünk időben a városi rendelőintézet átalakításához, ám a földmunkák végzése közben olyan nagy mennyiségű víz tört fel, hogy e miatt az egész tervezést módosítani kellett. Ígérjük, hogy a módosított tervek alapján az építkezést hamarosan folytatjuk, és december 15-re átadjuk a kőszegieknek az átalakított, felújított rendelőintézetet.

Molnár Győző dr., ig.
Vas megyei Tanács Építőipari V.

MAGYARORSZÁGI TURNÉ

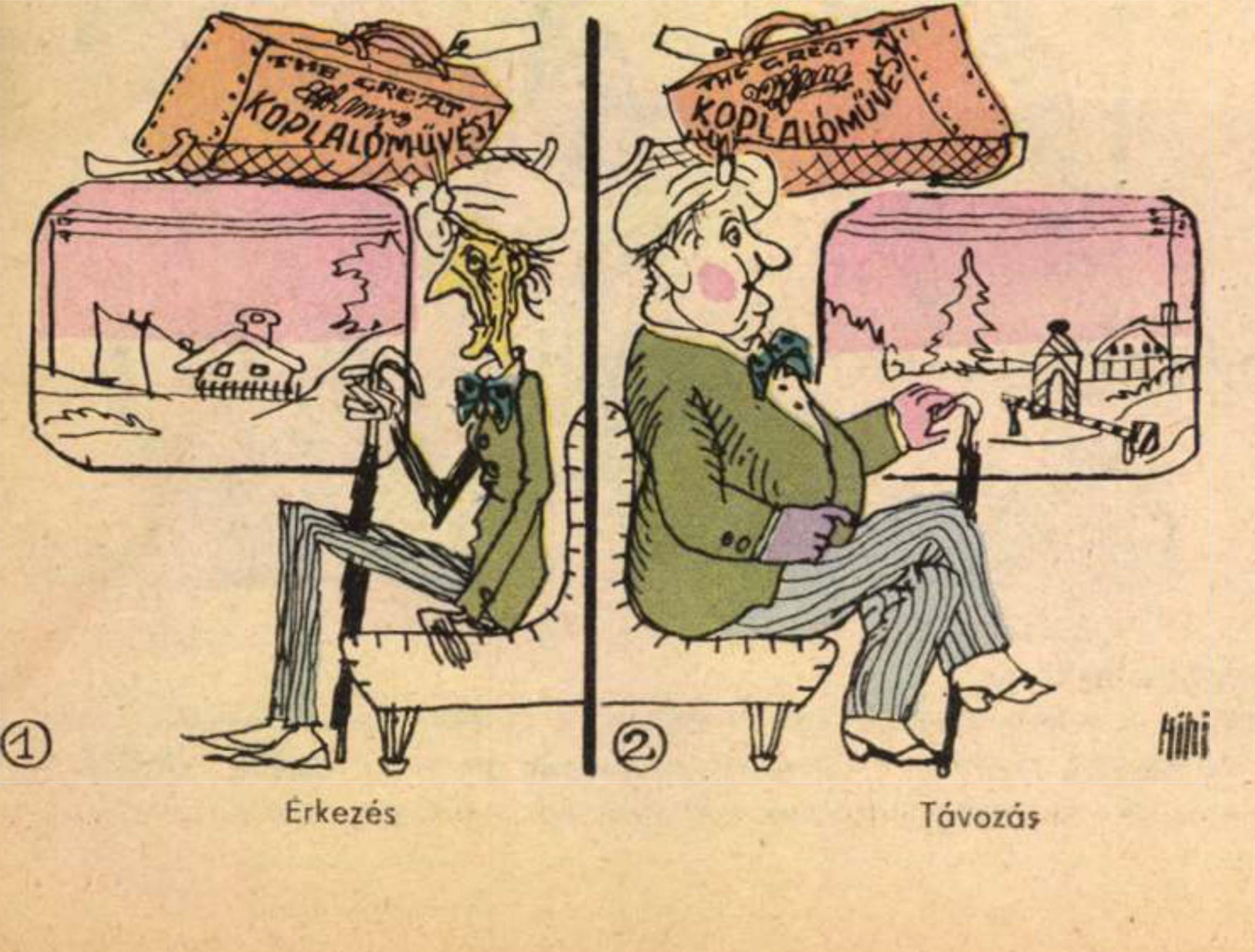

Érkezés — Távozás

SERKENTŐ ESZKÖZÖK

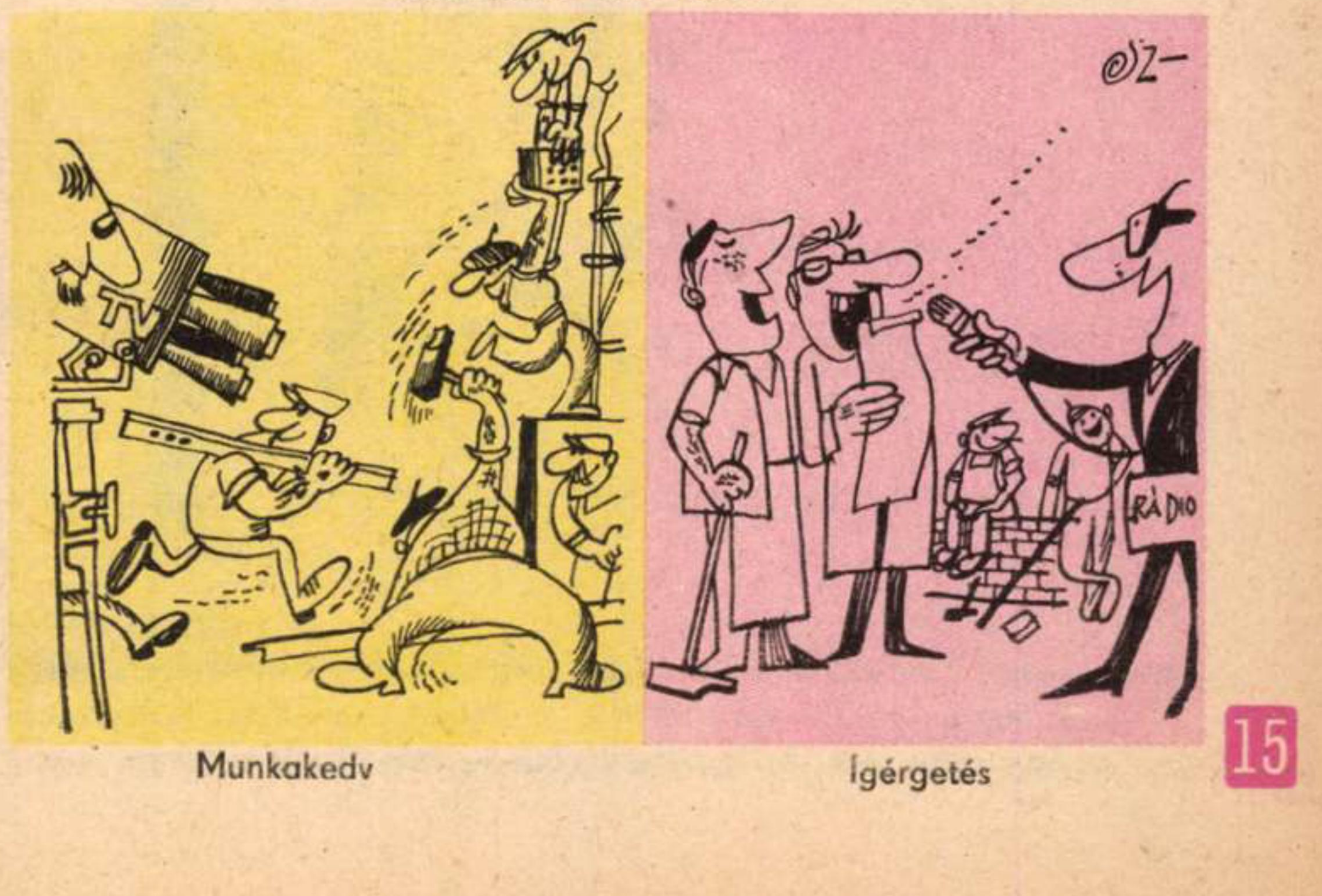

Munkakedv — Ígérgetés

SZÜLŐI AGGODALOM

Pusztai Pál rajza

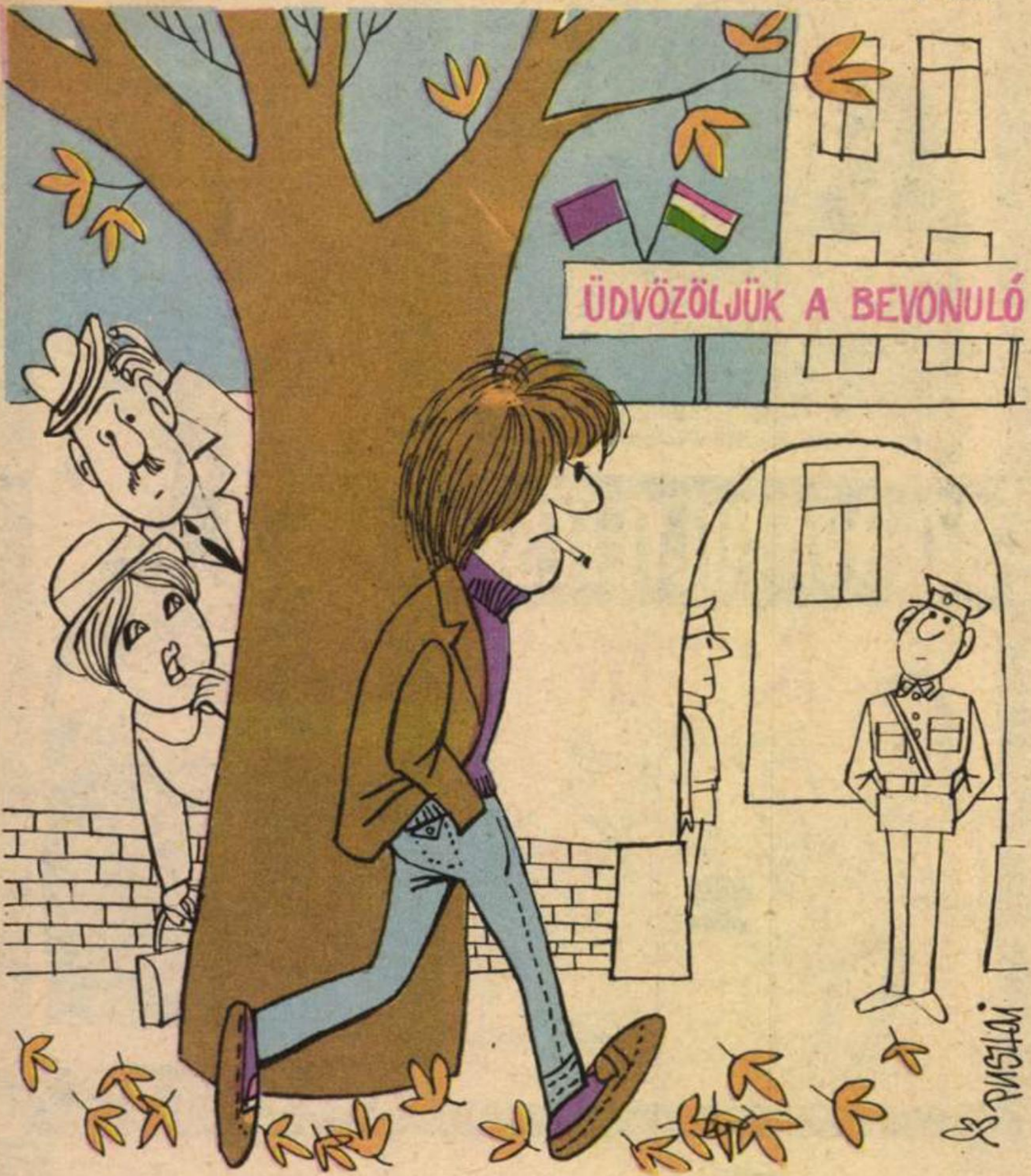
ÜDVÖZÖLJÜK A BEVONULÓ

– Szegény őrmester, még nem tudja, hogy ez a gyerek milyen szófogadatlan, verekedős, rendetlen, és éjszaka még el is csavarog.

KÖZÖNSÉGSZOLGÁLAT

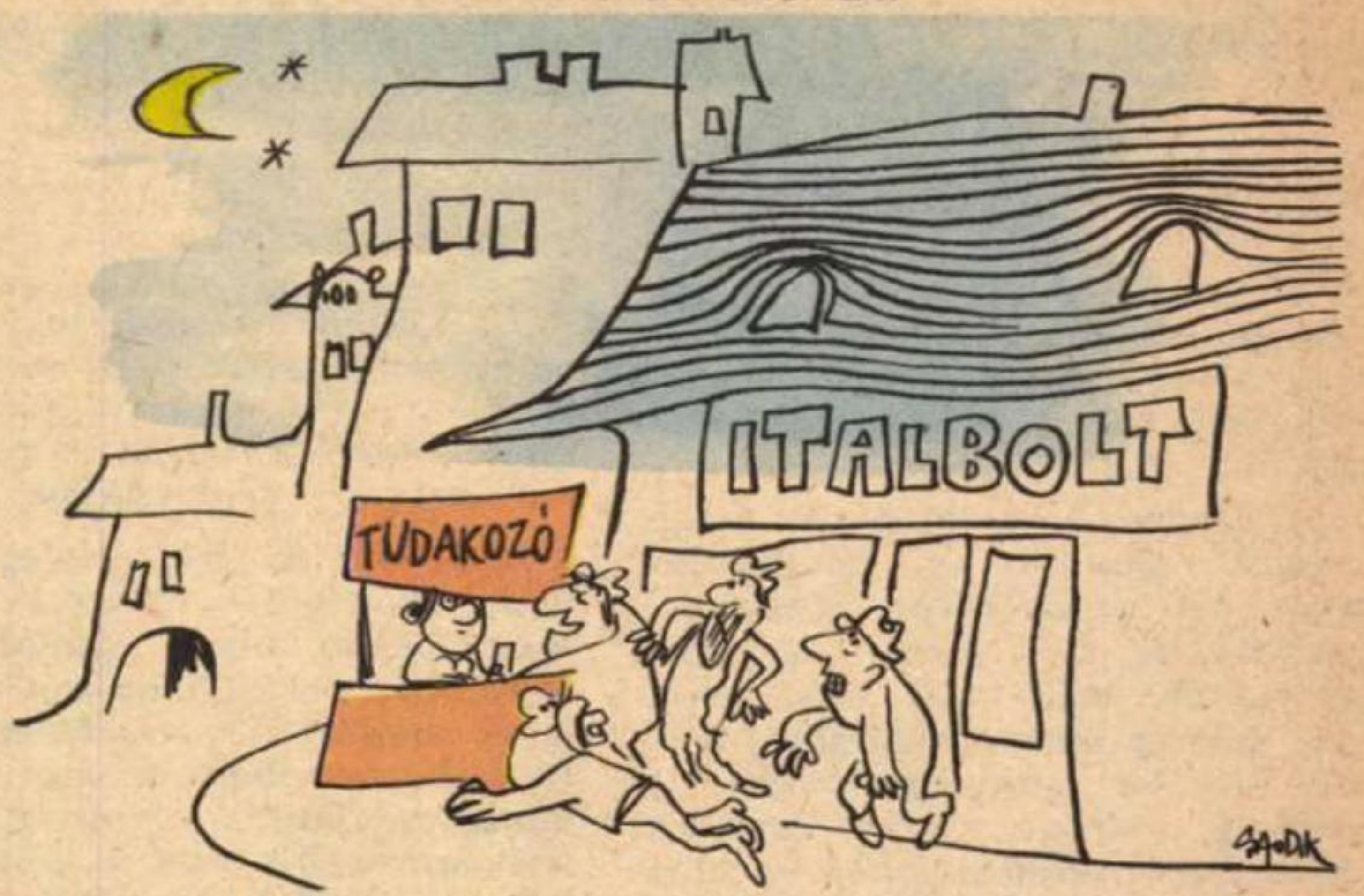
ITALBOLT
TUDAKOZÓ

– És én hol lakom?

HARC AZ ALKOHOLIZMUS ELLEN

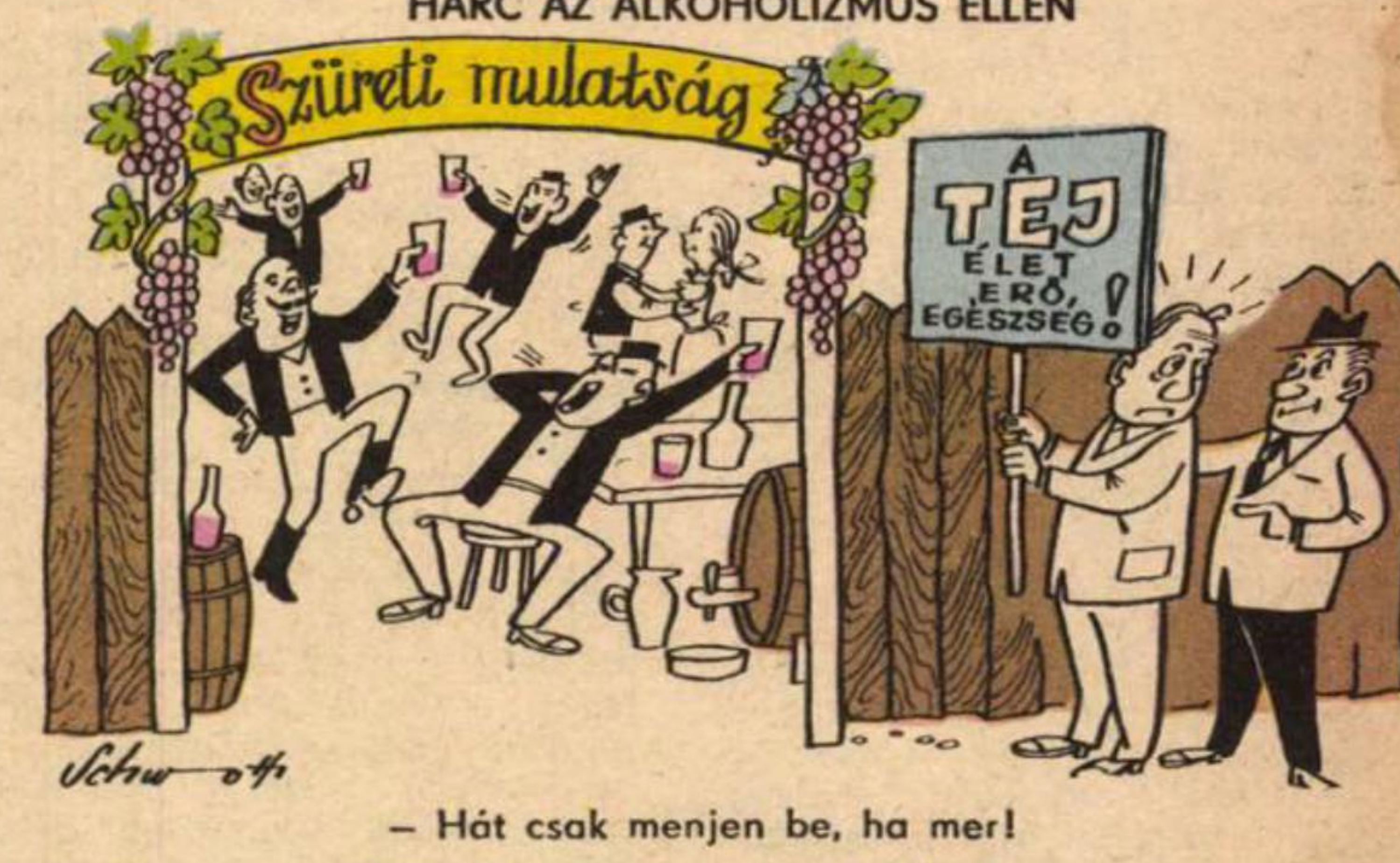
Szüreti mulatság
A TEJ ÉLET, ERŐ, EGÉSZSÉG!

– Hát csak menjen be, ha mer!

BEFUTOTT ÍRÓ

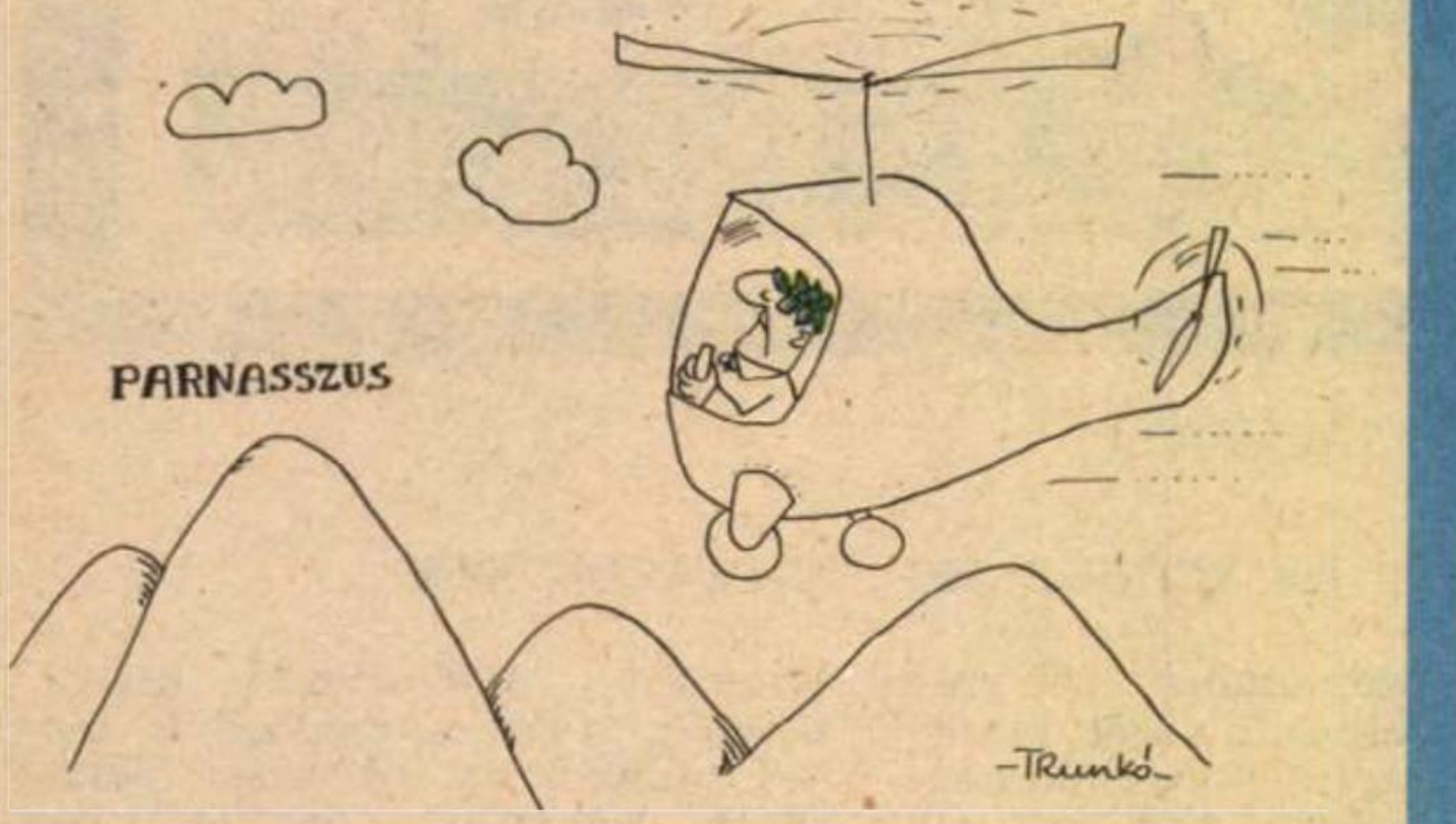
PARNASSZUS

TEXASI TEENAGER

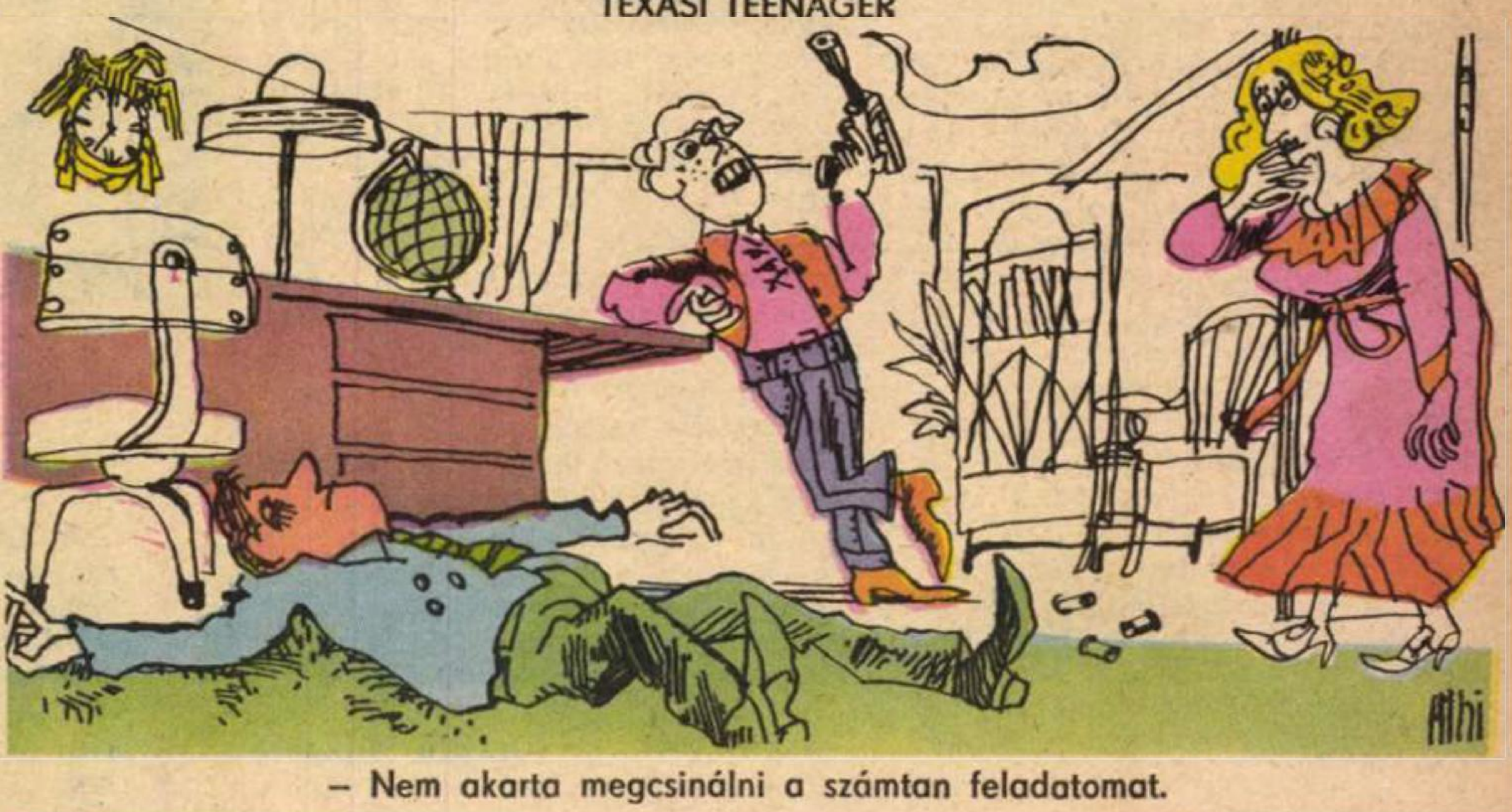

– Nem akarta megcsinálni a számtan feladatomat.

KÉSZÜL A MAGYAR ELEKTROMOS KISAUTÓ

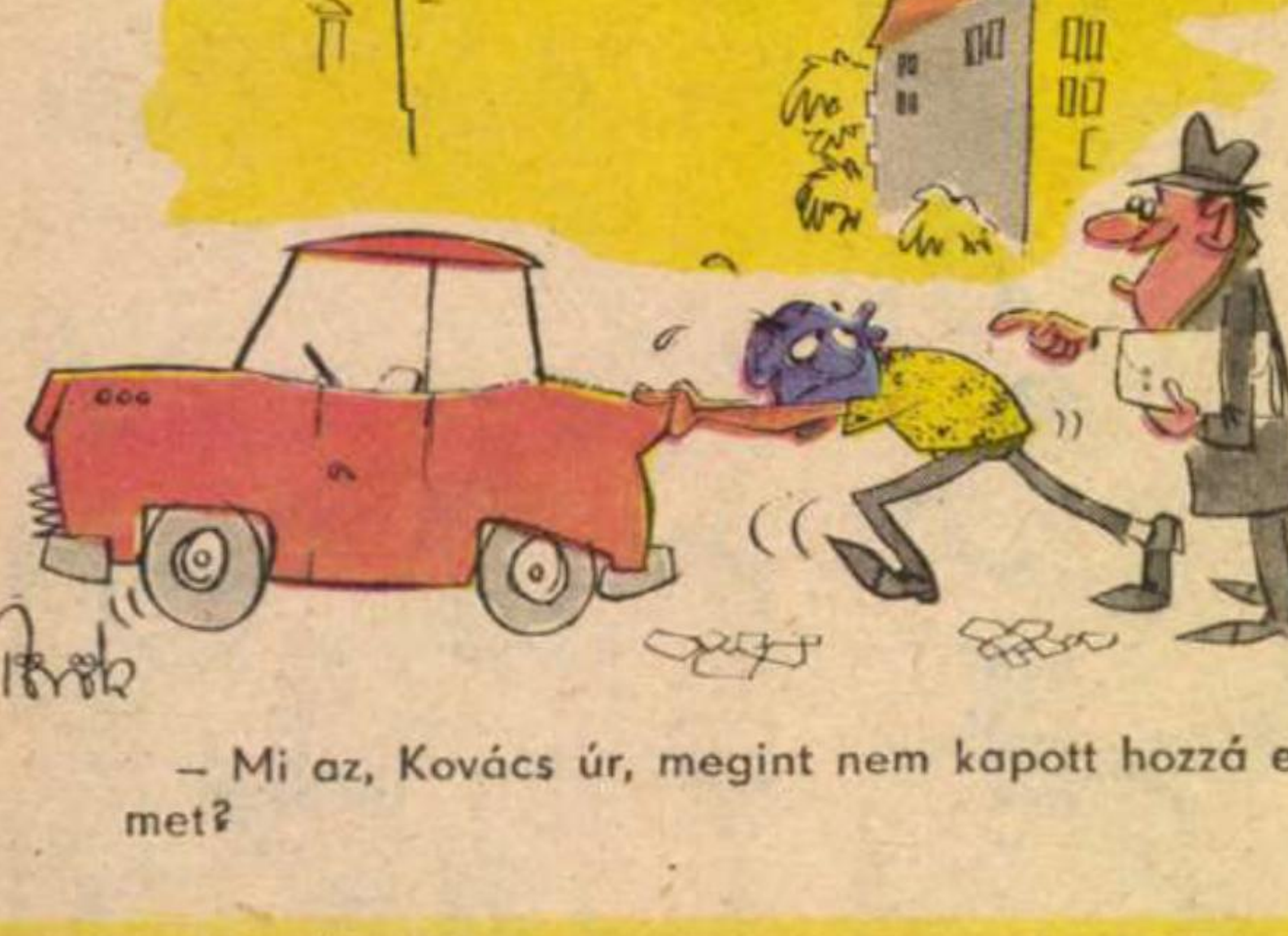

– Mi az, Kovács úr, megint nem kapott hozzá elemet?

SEX-VIZSGÁLAT

– Nők!

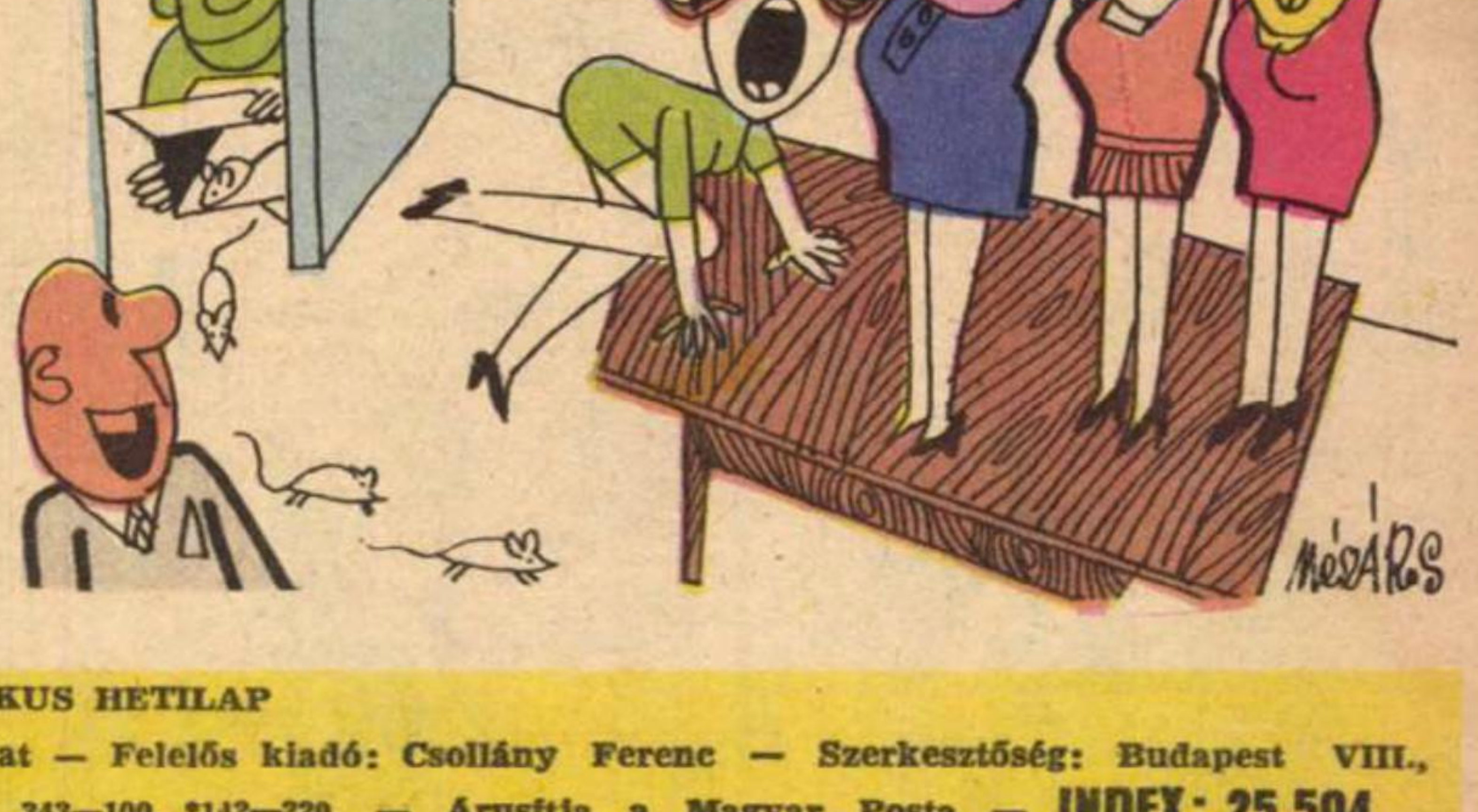

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.04422/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre